

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Agnieszka Trojanowska

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 21 lipca 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie KOMPOSTECH" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie, ul. Grunwaldzka 26/1 i NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Leżachowie 147 w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Wodociągi Miasta Krakowa Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie, ul. Senatorska 1

orzeka:

1. Uwzględnić odwołanie i nakazać zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego, powtórzenie czynności badania i oceny ofert z udziałem oferty odwołującego i dokonanie czynności odrzucenia oferty I. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy z uwagi na brak możliwości przyjęcia i przetworzenia odpadów w ilości 4 transporty po 20 Mg dziennie na podstawie posiadanego przez wykonawcę zezwolenia sektorowego,
2. Kosztami postępowania obciąża zamawiającego i:
 - 2.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania kwotę 15 000 zł. (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) tytułem uiszczonego wpisu, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wydatków pełnomocnika odwołującego,
 - 2.2. Zasądza od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę 18 600 zł 00 gr (osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu uiszczonego wpisu i wydatków pełnomocnika.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od jego doręczenia przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt KIO 3006/25

Uzasadnienie

Postępowanie w trybie przetargu nieograniczonym sektorowym pn. Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 ogłoszono w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej OJ S 40/2025 pod numerem 128270-2025 w dniu 26 lutego 2025 r.

Zamawiający poinformował wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie KOMPOSTECH" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie, ul. Grunwaldzka 26/1 i NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Leżachowie 147 (dalej odwołującego) o odrzuceniu ich oferty oraz o wyborze oferty I. sp. z o.o. 10 lipca 2025 r.

21 lipca 2025 r. odwołujący wniósł odwołanie. Odwołanie zostało wniesione przez wiceprezesa zarządu lidera konsorcjum, działającego na podstawie pełnomocnictwa konsorcjalnego z 1 kwietnia 2025 r. udzielonego przez wiceprezesa zarządu lidera i prezesa zarządu partnera, zgodnie z odpisami z KRS. Do odwołania dołączono dowody jego opłacenia oraz przekazania zamawiającemu.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1.art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy w zw, z art. 128 ust. 1 ustawy w zw. z art. 362 ustawy przez odrzucenie oferty odwołującego z uzasadnieniem, że została ona złożona przez wykonawcę, który nie spełnia warunku udziału w postępowaniu, podczas gdy:
 - podstawa prawna odrzucenia oferty (art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy) nie zgadza się z następnie podanym uzasadnieniem odrzucenia oferty (nie spełnienie warunków udziału w postępowaniu), a tym samym odwołujący nawet nie wie na jakiej podstawie nastąpiło odrzucenie jego oferty, nie ma zatem podstaw do merytorycznego odnoszenia się do odrzucenia do czasu, aż decyzja zamawiającego nie zostanie zmieniona i nie zostanie wskazane jasne uzasadnienie odrzucenia jego oferty,

- Zamawiający wcześniej nie wezwał odwołującego do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych w trybie art. 128 ust. 1 ustawy, a takie wezwanie jest konieczne przed odrzuceniem oferty z tego powodu, że wykonawca nie spełnia warunku udziału w postępowaniu
- uzasadnienie odrzucenia oferty jest wewnętrznie sprzeczne – z jednej strony zamawiający zauważył, że WSA w Warszawie w 2023 r. wstrzymał wykonanie decyzji zawieszającej zezwolenie NEWKOM EKO, a więc zauważa, że inny organ wydał decyzję wygaszającą zezwolenie, ale sam ustala, że przecież zezwolenie już w dniu 6 marca 2020 r. wygasło z mocy prawa. Tym samym zamawiający dokonał ustaleń naruszających istotę podejmowanych działań przez właściwe ku temu organy – powstaje bowiem w tym zakresie pytanie natury retorycznej – czy rzeczywiście inny organ wydawałby decyzję wygaszającą zezwolenie gdyby rzeczywiście decyzja ta uległaby wygaśnięciu z mocy prawa w 2020 r.? Czy wówczas rzeczywiście WSA wstrzymałby wykonanie tej decyzji? Zamawiający dokonał ustaleń całkowicie sprzecznych z działaniami innych organów, które są władne rozstrzygać pewne kwestie – tworząc z tego uzasadnienie odrzucenia oferty odwołującego z powodu niespełnienia warunku udziału w postępowaniu,

2. art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy w zw. z art. 362 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy przez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy I. sp. z o.o. mimo tego, że jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, a to dlatego, że:

- wykonawca I. złożył ofertę oświadczając, że posiada wolne moce przerobowe w ramach pozwolenia nr decyzja nr 3994/OE/2024, znak sprawy: OE-WSGO.7244.1.28.2024 na przetwarzanie odpadów, w szczególności nie przekroczy warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów, w szczególności uwzględniając dzienne ilości przetwarzanych odpadów (vide załącznik nr 5 do SWZ złożony wraz z ofertą), podczas gdy
- niemożliwe jest zrealizowanie przez niego umowy bez przekroczenia warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, uwzględniając dzienne ilości przetwarzanych odpadów, a to dlatego, że z SWZ wynika konieczność zapewnienia przetworzenia 80 Mg odpadów dziennie (pkt 3 OPZ), podczas gdy warunki decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów pozwalają wykonawcy I. sp. z o.o. na przetworzenie jedynie ok. 68 Mg odpadów dziennie, a z całą pewnością nigdy nie więcej niż 75 Mg dziennie, a wykonawca ten nie ma prawa magazynować odpadów, co świadczy o tym, że treść oferty jest sprzeczna z warunkami zamówienia (wykonawca wedle treści oferty nie jest w stanie zrealizować zgodnie z prawem wymaganego świadczenia),
- wykonawca I. złożył ofertę wskazując, że zagospodarowanie odpadów będzie miało miejsce w instalacji Paczyna (co do której uzyskał on decyzję nr 3994/OE/2024, znak sprawy: OE-WS-GO.7244.1.28.2024), gdzie nie można magazynować odpadów, a odpady muszą być dostarczone do mieszalnika bezpośrednio z kontenera, podczas gdy
- zamawiający wskazał w SWZ (odpowiedź na pytanie nr 2), że odpady będzie dostarczał nie tylko w kontenerach, ale także ciągnikami z naczepą, co wymagałoby chociażby chwilowego magazynowania odpadów (po wyładowaniu ich z naczepy musiałyby być one chociaż przez chwilę magazynowane zanim zostałyby dostarczone do mieszalnika – na co wykonawca I. sp. z o.o. nie ma pozwolenia – ma on obowiązek dostarczać do mieszalnika odpady bezpośrednio z kontenera), co świadczy o tym, że treść oferty jest sprzeczna z warunkami zamówienia.

Powyższe działania zamawiającego świadczą jednocześnie o naruszaniu zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Wniósł o:

- uwzględnienie odwołania,
- unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, nakazanie zamawiającemu odrzucenia oferty wykonawcy I. sp. z o.o., unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego, a z ostrożności, w sytuacji, gdyby Izba nie uznała, że należy unieważnić czynność odrzucenia oferty odwołującego o nakazanie unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści odwołania;
- zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Odwołujący wskazał, że jest uprawniony do wniesienia odwołania, a to dlatego, że zostały spełnione przesłanki określone w art. 505 ust. 1 ustawy. Odwołujący ma interes w uzyskaniu zamówienia – jest wykonawcą, którego oferta jest na drugim miejscu, a więc gdyby nie niezgodne z prawem działania zamawiającego polegające na zaniechaniu odrzucenia oferty I. sp. z o.o., jak i na odrzuceniu oferty odwołującego to on uzyskałby zamówienie, uzyskując z tytułu realizacji zamówienia prawa do zapłaty za wykonane usługi. Wykonawca posiada interes prawny w uzyskaniu zamówienia, jak i może ponieść szkodę – związaną z brakiem wynagrodzenia – w sytuacji nieuzyskania tegoż zamówienia. Ma także interes wówczas, gdyby Izba uznała za zasadne jedynie zarzuty związane z koniecznością odrzucenia oferty wykonawcy I. sp. z o.o. Wówczas bowiem odwołujący mógłby ubiegać się o kolejne zamówienie, a w sytuacji jego wygrania osiągnąłby w tym zakresie stosowne wynagrodzenie (którego brak jest w tej sytuacji jego możliwą szkodą).

Pamiętać bowiem należy, że ustawodawca wymaga interesu w uzyskaniu zamówienia (a nie zamówienia w ramach li tylko danego postępowania). W konsekwencji w sytuacji, gdy odwołujący żąda odrzucenia oferty swojego jedyne konkurenta, ma on interes i może ponieść szkodę, nawet wówczas, gdy sam w danym postępowaniu nie uzyskałby zamówienia. Jego interes dotyczy bowiem „uzyskania zamówienia”, co będzie możliwe – w sytuacji odrzucenia oferty odwołującego – tylko wówczas, gdy postępowanie będzie unieważnione, a więc gdy żaden z wykonawców nie uzyska zamówienia, a zamawiający będzie musiał raz jeszcze je ogłosić, co znów pozwoli odwołującemu na złożenie oferty i w konsekwencji na uzyskanie zamówienia (oraz wynagrodzenia z tego tytułu). Zresztą okoliczność ta jest potwierdzona w orzecznictwie na czele z wyrokiem TSUE z 5.4.2016 r. w sprawie C-689/13, Puligienica Facility Esco SpA (PFE) v. Aigest SpA (EU:C:2016:199), czy też wyrokami KIO np. z dnia 5 września 2016 r., sygn. KIO 1556/16, czy z dnia 28 maja 2019 r. (sygn. KIO 873/19).

Zamawiana usługa polega na przyjęciu odpadu do zagospodarowania – przetworzenia odpadu w formie zazwyczaj mazistej cieczy, która zgodnie z odpowiedzią nr 2 na pytanie (odpowiedź opublikowana w dniu 28 lutego 2025 r.) wskazał, że

„Zamawiający informuje, że planuje wykorzystać ciągnik siodłowy z naczepą samowładowniczą oraz samochód ciężarowy typu hakowiec z kontenerami”.

Zamawiający wskazał zatem, że będzie wykorzystywał dwa sposoby dostarczania odpadów, a to ciągnik siodłowy z naczepą samowładowniczą oraz samochód ciężarowy typu hakowiec z kontenerami (które to środki transportu istotnie się różnią i co znaczenie w tej sprawie, o czym szerzej dalej).

Jednocześnie w Opisie Przedmiotu Zamówienia (załącznik nr 7 do SWZ) WMK wskazały, że (pkt 3, str. 1 OPZ): „Zamawiający przewiduje do czterech transportów dziennie taborem o ładowności około 20 Mg (4 x 20 Mg)”.

Wynika z tego, że wykonawca musi być gotowy do przetworzenia maksymalnie 80 Mg odpadów dziennie – jeżeli zaferuje on wykonanie usługi instalacją, która nie pozwala na przetworzenie takiej ilości odpadów oraz nie ma możliwości magazynowania takich odpadów – jego oferta jako sprzeczna z warunkami zamówienia winna zostać odrzucona.

Wykonawca I. wraz z ofertą złożył wypełniony i podpisany załącznik nr 5 – gdzie oświadczył, że: posiada wonne moce przerobowe w ramach pozwolenia nr decyzja 3994/OE/2024 znak sprawy OE-WS-GO.7244.1.28.2024 na przetwarzanie odpadów na cały czas trwania umowy, w szczególności nie przekroczy warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów, w szczególności uwzględniającienne ilości odpadów.

Jednocześnie zatem stwierdził, że jest w stanie zrealizować świadczenie w ilości wymaganej przez zamawiającego (80 Mg dziennie odpadów) – na podstawie zezwolenia nr 3994/OE/2024 (dalej jako „decyzja 3994”) – na marginesie jest to zezwolenie jak jasno wynika z treści decyzji 3994, a nie pozwolenie jak oświadcza I..

Szczególnego podkreślenia w tym miejscu wymaga żądanie zamawiającego, aby wykonawca wprost oświadczył, że jest on w stanie zrealizować zamówienie – w szczególności uwzględniającienne ilości przetwarzanych odpadów.

Zamawiający bowiem doskonale wie, że wykonawcy muszą być w stanie wykonać zamówienie – a ich możliwości w tym zakresie są ograniczane przez maksymalną dzienną ilość przetwarzanych odpadów.

Instalacje w naszym systemie prawnym są podzielone na instalacje tzw. sektorowe i zintegrowane (co jest związane z zezwoleniem na ich działalność – albo mamy pozwolenia zintegrowane albo zezwolenia sektorowe, a tym samym mówi się kolokwialnie o instalacjach zintegrowanych i sektorowych).

Pozwolenia zintegrowane są przewidziane w art. 201 ustawy prawo ochrony środowiska, (oraz art. 181 ust. 1 pkt 1 UOŚ) i są wymagane w do prowadzenia instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Pozwolenia zintegrowane w swojej nazwie mają słowo „zintegrowane” (a więc organ wydając decyzję wydaje decyzję – pozwolenie zintegrowane – przykład pozwolenie zintegrowane wydane dla Kompostech – w aktach sprawy)

Zezwolenia tzw. „sektorowe” są przewidziane w ustawie o odpadach – art. 41 ustawy o odpadach. Zezwolenia takie są wydawane, gdy instalacja, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej działalności nie może powodować znacznego zanieczyszczenia elementów przyrodniczych lub środowiska jako całości (jednocześnie nazwa – zezwolenie „sektorowe” jest nazwą powstałą w praktyce, celem odróżnienia od tych zintegrowanych – w konsekwencji w nazwie zezwolenia nie widnieje słowo: „sektorowe”, także ustawa nie posługuje się tym sformułowaniem – w przeciwieństwie do polewień zintegrowanych – można to też zobaczyć w tym jak warunek opisał zamawiający – wymaga on bowiem albo aktualnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów – czyli tzw. zezwolenia sektorowego uzyskanego na podstawie art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenia zintegrowanego uzyskanego na podstawie art. 181 i 201 ustawy prawo ochrony środowiska – vide str. 19 SWZ pierwszy akapit).

To czy dana instalacja jest instalacją sektorową, czy zintegrowaną (tzn. czy wymagane jest pozwolenie zintegrowane

czy sektorowe) jest związane z tym, jak mocno dana instalacja ingeruje w środowisko. Stopień ingerencji jest przy tym oceniany pod kątem dziennej maksymalnej ilości przetwarzanych odpadów.

Bardziej szczegółowy podział instalacji (związany z rodzajem odpadów przetwarzanych i ilością odpadów jaka jest możliwa do przetworzenia w ciągu dnia) przewidziany jest w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości z dnia 27 sierpnia 2014 r. (wydanym na podstawie art. 201 ust. 2 ustawy prawo ochrony środowiska).

W rozporządzeniu tym znajduje się załącznik, który wskazuje jakie instalacje mogą powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, a więc dla których potrzebne jest uzyskanie. pozwolenia zintegrowanego.

Z punktu 5 ppkt 3) lit. b tegoż załącznika wynika, że instalacje, które mają zdolność przetwarzania odpadów o których mowa w postępowaniu w ilości ponad 75 Mg na dobę wymagają pozwolenia zintegrowanego.

Zamawiający jest w posiadaniu pisma od Marszałka Województwa Podkarpackiego (pismo z dnia 16 maja 2025 r.), które to pismo dotyczy NEWKOM EKO (a więc partnera u odwołującego), ale zawiera ono proste podsumowanie przepisów w tym temacie:

„Jako przyczynę takiego rozstrzygnięcia wskazał okoliczność, że eksploatacja instalacji do kompostowania bioodpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), prowadzona przez NEWKOM EKO sp. z o.o. będąca przedmiotem wniosku wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż instalacja ta, zgodnie z pkt. 5 ppkt. 3 lit. b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169) kwalifikowana jest do instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej i nie może funkcjonować w oparciu o decyzję sektorową tj. pozwolenie na przetwarzanie odpadów.”

Mamy do czynienia z dwoma decyzjami – sektorowymi (do 75 Mg na dobę) i zintegrowanymi (powyżej 75 Mg na dobę). NEWKOM EKO ma obecnie instalację pozwalającą na przetwarzanie odpadów do 75 Mg, stąd też nie potrzebuje ona pozwolenia zintegrowanego. Powyższe jest wskazywane jedynie jako potwierdzenie prawdziwości podziału – do 75 Mg potrzebne jest zezwolenie sektorowe, powyżej – pozwolenie zintegrowane.

W instalacji I., która jest tzw. instalacją sektorową – nie jest dopuszczalne przetwarzanie w niej w ciągu jednego dnia więcej niż wskazanej liczby odpadów (75 Mg).

Wykonawca ten zaoferował w ten sposób wykonanie zamówienia w sposób niezgodny z warunkami zamówienia, które wymagały, aby przetwarzane było dziennie nawet i 80 Mg.

Wykonawca zatem, aby móc wykonać takie zadanie potrzebuje pozwolenia zintegrowanego, czego wykonawca I. nie posiada.

Wykonawca I. posiada jedynie zezwolenie sektorowe – a nie pozwolenie zintegrowane – wynika wprost z decyzji 3994. Po pierwsze nie użyto w niej słowa „zintegrowane”, mowa jest też tylko o zezwoleniu. Po drugie – w podstawie prawnej jej wydania nie znajduje się art. 201 ustawy prawo ochrony środowiska, a znajduje się art. 41 ustawy o odpadach.

Poniżej przykładowe sformułowania z zezwolenia – decyzji 3994 (w aktach sprawy)

W sprawie udzielenia spółce I. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (NIP 9.) z siedzibą w miejscowości Gorzesław 76/2, 56-420 Bierutów zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji zlokalizowanej na działkach geodezyjnych o numerach ewidencyjnych 73/22 i 794/17 w gminie Toszek, obręb Paczynka

Na podstawie art. 104 par. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.) w zw. z art. 14, art. 41 ust. 1, 2 i 3 pkt 1 lit. a) art. 41a ust. 1, 3, art. 42 ust. 2, 3a, art. 43 ust. 2, art. 44 ust. 1 oraz art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.)

W wyniku rozpatrzenia wniosku z dnia 17 maja 2022 r. spółki I. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (NIP 912002517) z siedzibą w miejscowości Gorzesław 76/2 56-420 Bierutów, złożonego przez pełnomocnika spółki w osobie Pani D.P., w sprawie udzielenia zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji zlokalizowanej na działkach geodezyjnych o numerach ewidencyjnych 73/22 i 794/17 w gminie Toszek, obręb Paczynka
orzekam

I. udzielić spółce I. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (NIP 912002517) siedzibą w miejscowości Gorzesław 76/2 56-420 Bierutów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji zlokalizowanej na działkach geodezyjnych o numerach ewidencyjnych 73/22 i 794/17 w gminie Toszek, obręb Paczynka, pod następującymi warunkami:”

Wykonawca I. nie ma nawet i tej ilości przetworzenia odpadów (75 Mg na dobę) – a posiada jedynie zdolność do przetworzenia na poziomie ok. 68 ton na dobę. Wynika to z prostego przeliczenia – z treści decyzji wynika, że ilość odpadów, jaka może być przetworzona rocznie w tej instalacji to 25 tys. Mg.

Proste działanie matematyczne 25 tys. Mg / 365 daje wynik lekko ponad 68 Mg na dobę.

Zresztą okoliczność tą potwierdza podmiot, który wydał decyzję z 2013 r. (obecna decyzja z 2024 r. jest w istocie kontynuacją tej wcześniejszej decyzji – dotyczy tak samo odpadów w ilości 25 tys. rocznie jak i inne warunki są analogiczne).

Zamawiający jest w posiadaniu przedmiotowego pisma z 18 lutego 2020 r., Starosty Gliwickiego znak WOŚ.6233.00007.2020 (Znajduje się pod nazwą „Sukcesywny odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych o kodzie 19 08 05 powstających na Oczyszczalni Ścieków Płaszów w Krakowie”. – odwołujący przesłał je zamawiającemu jako załącznik do wniosku o odrzucenie oferty I. z 15.07.2024 r.)

Dowód: Wniosek odwołującego o odrzucenie oferty I. z dnia 15.07.2024 r. wraz z załącznikiem – Pismo Starosty Gliwickiego znak WOŚ.6233.00007.2020 (potwierdzenie przesłania wiadomości z załącznikami)

Jest w nim wprost wskazane, że:

Jak wynika z zapisów decyzji Starosty Gliwickiego z dnia 7 listopada 2013 r. znak WOŚ.6233.00035.2013 wraz z późniejszymi zmianami pkt. II.3 przewidywana łączna ilość odpadów poddana odzyskowi przez spółkę I. nie przekroczy 25 000 Mg/rok, czyli ok. 68 Mg na dobę.

Dokument ten mimo tego, że jest z 2020 r. wprost odnosi się do sytuacji I. – zresztą wykonawca ten załączył ten dokument w dacie 11 lipca 2025 r. w innym postępowaniu prowadzonym przez tego samego zamawiającego, a to postępowaniu o udzielenie zamówienia sektorowego nr 469/PN-53/2025, pt. „Usługa odbioru (transportu) i zagospodarowania (przetwarzanie) odpadów o kodzie 19 08 05 - ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Płaszów” zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Kosiarzy 3, podczas postoju technicznego Stacji Termicznej Utylizacji Osadów (STUO)”.

Odwołujący dostał ten dokument na żądanie przesłania dokumentów, jakie I. złożyła w przedmiotowym postępowaniu.

Pismo to zostało dołączone do składanej obecnie oferty w ww. postępowaniu dlatego, że pokazuje ono, że wykonawca złożył wniosek o dostosowanie decyzji z 2013 r. (w roku 2024 r.). A tym samym, jak wcześniej było to wskazane, decyzja z 2024 r. jest w istocie kontynuacją decyzji z 2013 r.

Dowód: - wniosek odwołującego w postępowaniu nr 469/PN-53/2025 o wydanie dokumentów przesłanych przez I..

odpowiedź zamawiającego zawierająca załącznik – spakowane pliki (widok załącznika)

pismo Starosty Gliwickiego z dnia 18 lutego 2020 r.

Podsumowując zatem – decyzja 3994 nie jest decyzją zintegrowaną (nigdzie nie pojawia się w jej treści odwołanie do art. 201 ust. 1 ustawy prawo ochrony środowiska, nie użyto też sformułowania „pozwolenie zintegrowane”) – co zresztą jest związane z ilością odpadów, jakie mogą być przyjęte do przetworzenia (68 Mg na dobę, a więc mniej niż 75 Mg, która to liczba jest wymagana do tego, aby uzyskać pozwolenie zintegrowane).

Oznacza to jednak, że wykonawca I. oferując wykonanie zamówienia w tej właśnie instalacji – i oświadczając, że ma wolne moce przerobowe w ramach decyzji 3994 i nie przekroczy warunków przetwarzania na mocy tej decyzji – w szczególności w zakresie dziennej ilości przetwarzanych odpadów – złożył ofertę, która jest niezgodna z warunkami zamówienia, które wymaga możliwości przetwarzania odpadów w wysokości 80 Mg dziennie (vide: OPZ pkt 3, załącznik nr 7 do SWZ).

Na mocy przedmiotowej decyzji nie mógłby przetwarzać więcej niż 75 Mg na dobę (bo nie jest to pozwolenie zintegrowane), a w istocie – może przetwarzać 68 Mg na dobę.

Ergo aby wykonać zamówienie musiałby działać niezgodnie z przepisami, a więc nie ma on możliwości wykonania zamówienia zgodnie z jego warunkami.

Powyższe należy jeszcze uzupełnić wskazaniem, że w ofercie wykonawca I. wskazał, że (pkt 4 oferty):

4.Niniejszym zobowiązujemy się do zagospodarowania odpadów o kodzie 19 0805:

- a)W miejscu (nazwa według BDO oraz adres) Nazwa według BDO: Paczyna adres: Województwo Śląskie, Powiat: gliwicki, Gmina Toszek, Obręb Paczynka, numery ewidencyjne 793/22 i 794/17
- b)Odległości w km liczonej (drogami dostosowanymi do transportu ciężarowego) od miejsca zagospodarowania ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych do Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy – 165 km
- c)W następujący sposób: R3 – Recycling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania)

Wykonawca I. wskazał zatem, że oferuje wykonanie przetwarzania odpadów w instalacji, którą prowadzi w gminie Toszek, obręb Paczynka, na nr działek 793/22 i 794/17.

Powyższy adres instalacji współgra ze wskazaną w załączniku nr 5 decyzją nr 3994/OE/2024 (w aktach sprawy), gdzie zostało wskazane, że wykonawcy I. udzielone jest zezwolenie na przetwarzanie odpadów właśnie na ww. działkach, którego fragment odwołujący ponownie wkleił.

Dowód: decyzja nr 3994 (w aktach sprawy)

Uzasadnia to zatem w pełni zarzut nr 2a.

Ponadto – przechodząc do zarzutu 2b – wskazania wymaga, że w decyzji 3994 zostały wskazane konkretne warunki przetwarzania odpadów (zezwolenie zostało udzielone „pod następującymi warunkami”).

W konsekwencji aby wykonawca działał zgodnie z zezwoleniem, a tym samym mógł przetwarzać odpady konieczne jest spełnienie określonych, dalszych warunków wskazanych w treści decyzji.

Z decyzji tej wynika, że odpady nie mogą być magazynowane (jest to wielokrotnie podkreślane w ww. decyzji – poniżej jedna z przykładowych w tym zakresie informacji). Innymi słowy w instalacji tej nie można magazynować odpadów, a wszystkie odpady muszą być kierowane bezpośrednio do instalacji.

„Odpady dostarczane do przetwarzania w procesie odzysku R3 nie będą podlegały magazynowaniu lecz będą kierowane bezpośrednio do instalacji. W przypadku wystąpienia niesprzyjających warunków atmosferycznych uniemożliwiających prowadzenie prac lub zaistnienia awarii sprzętu, prace związane z przetwarzaniem odpadów mogą być okresowo wstrzymane i na teren instalacji nie będą dostarczane odpady.

Jeżeli bowiem odpady miałyby być magazynowane – potrzebne są odpowiednie zabezpieczenia związane z zapewnieniem, aby odpady nie przedostawały się w szczególności do gleby i nie zanieczyszczały wód podziemnych.

W decyzji tej jest wskazane, że (str. 2 decyzji):

Proces technologiczny przetwarzania odpadów polega na przeładowaniu odpadów w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio z kontenera do mieszalnika. Osady będą mieszane ze słomą oraz wapnem tlenkowym 60% CaO w”

Niedopuszczalne są zatem inne środki przeładowania – w tym polegające na tym, aby najpierw z naczepy zostały odpady wysypane na ziemię, a następnie były one ładowane do mieszalnika. Jedyny dopuszczalny sposób to podniesienie kontenera i przez jego przechylenie – dostarczenie odpadów bezpośrednio do mieszalnika.

Zamawiający wskazał, że przewiduje dostarczanie odpadów:

- ciągnikiem siodłowym z naczepą samowyładowczą oraz
- samochodem ciężarowym typu hakowiec z kontenerami

Są to dwa zupełnie różne sposoby dostarczania odpadów – co zdaje się, że jest wiedzą powszechną (nie wymagającą dowodu). Wystarczające jest w tym zakresie sprawdzenie chociażby prostych zdjęć w internecie pokazujących na czym polega naczepa samowyładowcza: w tym miejscu odwołujący wkleił zdjęcie.

Pojemnik tamten nie jest więc przystosowany do tego, aby wyjąć go za pomocą dźwigu, podnieść, obrócić i wsypać bezpośrednio do mieszalnika. Zamiast tego następuje wyładowanie odpadów do dostępnego miejsca (np. na utwardzonej ziemi), po czym następuje ich ładowanie do mieszalnika.

Oznacza to w jasny sposób, że wykonawca I. oferuje możliwość wykonania zamówienia w sposób sprzeczny z tym co wskazał zamawiający w SWZ. Ten ostatni wskazał bowiem, że zamierza dostarczać odpady - obok pojazdów z kontenerami – także pojazdami z naczepami samowyładowczymi – a wykonawca I. nie jest w stanie takich pojazdów zgodnie z treścią decyzji, jaka została wobec niego wydana – przyjąć. Nie sposób w tym zakresie nie zauważyć bowiem, że treść decyzji jest jasna i klarowna – mówiąc jedynie o możliwości przyjmowania odpadów w kontenerach (co sprowadza się do podniesienia kontenera za pomocą dźwigu i załadowania w ten sposób odpadów do mieszalnika), bez możliwości magazynowania takich odpadów i bez ich styczności z ziemią (aby nie dochodziło do zanieczyszczenia środowiska). Niedopuszczalne zatem jest wyrzucenie odpadów w wyniku działania naczepy samowyładowczej, a następnie ich ładowanie do mieszalnika – w takiej sytuacji dochodzimy bowiem do ich magazynowania, co oznacza dostanie się niebezpiecznych środków do gleby.

Uzasadnia to zatem zarzut 2b.

Zamawiający mimo pełnej świadomości tego stanu rzeczy (zna się on wszak na przepisach dotyczących prawa ochrony środowiska i ustawy o odpadach) wybrał ofertę wykonawcy I. jako zgodną z warunkami zamówienia, co w świetle oczywistości zarzutów stawia istotny znak zapytania co do powodów podjęcia takiej decyzji – tj. uznania, że podmiot, który w jasny sposób oferuje wykonanie usługi w sposób sprzeczny z warunkami zamówienia zostaje wybrany i uznany za wykonawcę, którego oferta jest zgodna z warunkami zamówienia.

Abstrahując jednakże od powyższego wskazania wymaga, że oferta wykonawcy I. winna być w oczywisty sposób odrzucona i to niezależnie z obu wskazanych powodów.

W konsekwencji nawet gdyby Izba nie uwzględniła zarzutu nr 1 – nie zmienia to konieczności odrzucenia oferty I. i wówczas zamawiający winien w konsekwencji unieważnić postępowanie (wówczas na podstawie art. 255 pkt 2 ustawy). Odwołujący uznał, że jego oferta została w postępowaniu odrzucona w sposób bezpodstawny. Wynika to z następujących okoliczności.

Zamawiający zaczął wzywać wykonawcę do przedłożenia dokumentów, jakie nie były ujęte w wykazie przedmiotowych środków dowodowych Działając niby na podstawie art. 107 ust. 4 ustawy, a więc wezwania do złożenia wyjaśnień. Jak bowiem czytamy w piśmie z dnia 29 kwietnia 2025 r. Zamawiający działając na podstawie art. 107 ust. 4 ustawy (...) wzywa do wyjaśnień złożonych przedmiotowych środków dowodowych:

2) Przedstawienia zaświadczenia odpowiedniego organu o ważności pozwolenia (Starosty Przeworskiego) z dnia 21 listopada 2014 r. znak OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 oraz terminu jej obowiązywania.

Zamawiający jako przedmiotowe środki dowodowe w SWZ wskazał jedynie

b) oświadczenie potwierdzające złożenie wniosku o dostosowanie w/w decyzji w wymaganym ustawowo terminie (do dn. 4 marca 2020 r.) z informacją, że decyzja nie wygasła, nie została cofnięta, nie została wydana decyzja odmowna lub nie pozostała bez rozpoznania, nie są znane okoliczności uniemożliwiające uzyskanie zmiany decyzji (załącznik nr 6 do SWZ)

c) kopia potwierdzająca złożenie wniosku o dostosowanie w/w decyzji w wymaganym ustawowo terminie (do dn. 4 marca 2020r.)

Powstaje zatem pytanie o podstawę takiego działania – tym bardziej, że wykonawca przedłożył żądane przedmiotowe środki dowodowe.

Zamawiający zatem po raz pierwszy naruszył ustawę, ale na tym etapie odwołującemu nie przysługiwał żaden środek odwoławczy – na tym etapie trudno bowiem wskazać, aby naruszenie ustawy przez zamawiającego miało lub mogło mieć istotny wpływ na wynik postępowania, co jest wymagane, aby Izba mogła uwzględnić odwołanie (art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Żądanie wydania „zaświadczenia odpowiedniego organu o ważności decyzji oraz terminu jej obowiązywania” (wezwanie zamawiającego z dnia 21 maja 2025 r.) ponownie naruszało ustawę przez żądanie przedmiotowego środka dowodowego, który nie został ujęty w SWZ. Analogicznie wówczas odwołujący nie miał z uwagi na art. 554 ust. 1 pkt 1 skutecznego środka zaskarżenia.

Jednocześnie mimo wyjaśnienia sprawy i próby działania przez wykonawcę w sposób, który mógłby zaspokoić żądania zamawiającego zgodne z tym czego mógł się domagać na podstawie SWZ, zamawiający odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy, a więc w sytuacji gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności – „który nie złożył w przewidzianym terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub podmiotowego środka dowodowego, potwierdzających brak podstaw wykluczenia lub spełnianie warunków udziału w postępowaniu, przedmiotowego środka dowodowego, lub innych dokumentów lub oświadczeń”.

Tyle, że żadna z tych okoliczności nie nastąpiła – wykonawca dostarczył wszystkie wymagane SWZ dokumenty zgodnie z tym co miał dostarczyć, a nie dostarczył zamawiającemu opisywanych wyżej „zaświadczeń”. Tak więc nie sposób mówić, żeby nie dostarczenie takiego dodatkowego dokumentu, nie wskazanego w SWZ, mogło być podstawą do odrzucenia oferty.

Co więcej zamawiający mimo wskazania jako podstawy odrzucenia oferty wprost art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c – wskazał, że odrzuca ofertę odwołującego, gdyż wykonawca nie spełnia warunków udziału w postępowaniu.

Tyle, że aby można było odrzucić ofertę wykonawcy z tego powodu w pierwszej kolejności wykonawca winien być wezwany do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych.

Odwołujący powołał wyrok KIO z dnia 28 lutego 2025 r., KIO 484/25:

Żadne wezwanie do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych nie zostało przez zamawiającego wystosowane – zażądał on jedynie przedmiotowych środków dowodowych + wyjaśnień na podstawie art. 107 ust. 4 ustawy (które jak już wyżej było to wskazane nie były żądaniem wyjaśnień, ale żądaniem dostarczenia przedmiotowych środków dowodowych nie ujętych w SWZ).

Dowód: wezwanie ze strony zamawiającego z daty 29 kwietnia 2025 r. i z daty 21 maja 2025 r. (w aktach sprawy)

Tym samym już też tylko z tego powodu odrzucenie oferty odwołującego nie może być uznane za zasadne.

W uzasadnieniu odrzucenia oferty zamawiający opisał jak wygląda sytuacja – opierając się jedynie na pismach Marszałka Województwa Podkarpackiego i Starosty Przeworskiego a w ogóle nie uwzględniając dokumentów pochodzących od WIOŚ (który wskazuje, że wykonawca działa legalnie w oparciu o decyzję sektorową pozwalającą mu na przetwarzanie odpadów do 75 Mg dziennie), a więc które wskazują, że odwołujący – NEWKOM EKO działa zgodnie z przepisami prawa, posiadając stosowne zezwolenie, w tym zauważył, że nie można mówić o wygaśnięciu decyzji zezwalającej na przetwarzanie odpadów w instalacji przez NEWKOM EKO z uwagi na wydanie przez WSA w Warszawie postanowienia z dnia 22 lutego 2023 r. sygn. IV Sa/Wa 159/23, które wstrzymało wykonanie decyzji stwierdzającej wygaszenie zezwolenia, a tym samym NEWKOM EKO dalej może powoływać się na przedmiotowe zezwolenie.

Jednakże dalej zamawiający wyprowadza, że:

Nie może jednak umykać z pola widzenia, że od dnia 5 marca 2020 r. NEWKOM nie złożył skutecznie wniosku o zmianę zezwolenia na przetwarzanie odpadów wobec czego decyzja ta i tak wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020r. w oparciu o przepisy 14 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw

(Dz. U. poz. 1592 ze zm), które w takim wypadku przewidują wygaszenie zezwolenia na przetwarzanie odpadów z mocy samego prawa.

Tak więc zamawiający dochodzi do wniosku, że zezwolenie i tak wygasło z mocy prawa w dniu 6 marca 2020 r.

Jeżeli by tak rzeczywiście było to powstaje pytanie – czemu w takiej sytuacji w ogóle organ administracyjny w osobie Ministra Klimatu i Środowiska w dacie 22 listopada 2022 r. (a więc 2,5 roku po tym, gdy decyzja ta [zezwolenie] miało wygasnąć z mocy prawa, jak twierdzi zamawiający) wydał decyzję w przedmiocie wygaszenia zezwolenia?

Przecież taka decyzja nie mogłaby być wydana w odniesieniu do zezwolenia, które wygasłoby z mocy prawa. Dodatkowo, wygaśnięcie takiego zezwolenia wymaga wydanie przez organ decyzji administracyjnej (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 1 lutego 2022 r. sygn. II SA/Bd 1083/21).

Analogicznie czemu WSA ww. postanowieniem wskazał, że NEWKOM EKO może dalej prowadzić działalność zawieszając wykonanie decyzji o wygaszeniu zezwolenia?

Na te pytania nie ma odpowiedzi – bo też stanowisko zamawiającego jest w tym zakresie całkowicie nietrafne. Nie mogło dojść do wygaśnięcia zezwolenia z mocy prawa na podstawie ustawy zmieniającej ustawę o odpadach (jak pisze to zamawiający uzasadniając w ten sposób wniosek o tym, że odwołujący nie spełnia warunku udziału w postępowaniu w zakresie posiadania aktualnego zezwolenia), gdyż w tym zakresie konieczne jest wydanie decyzji administracyjnej wygaszającej posiadane zezwolenie na przetwarzanie odpadów na określonej podstawie prawnej.

Stanowisko Marszałka Województwa Podkarpackiego wyrażone w pisma kierowanych w przedmiotowym postępowaniu nie jest decyzją administracyjną. Gdyby w istocie spółka Newkom Eko nie mogłaby prowadzić działalności na podstawie posiadanego zezwolenia na przetwarzanie odpadów wobec podmiotu zostałaby wydana decyzja administracyjna, która wstrzymałaby użytkowanie instalacji działającej bez wymaganego zezwolenia, a taką decyzję wydaje organ kontrolujący, tj. właściwy Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Zgodnie z zasadą trwałości decyzji administracyjnych wyrażoną w art. 16 k.p.a. wydana dla spółki Newkom Eko Sp. w Leżachowie decyzja Starosty Przeworskiego z 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, z późn. zm., zezwalająca na przetwarzanie odpadów do czasu prawomocnego oraz ostatecznej jej wyeliminowania z obrotu prawnego pozostaje w obrocie prawnym. Wobec spółki Newkom Eko nie jest prowadzone postępowanie o wygaszenie tej decyzji na innej podstawie prawnej (inne niż wspomniane wyżej wstrzymane postanowieniem WSA w Warszawie), jak również nie jest prowadzone postępowanie w przedmiocie wstrzymania użytkowania instalacji.

Organ administracji publicznej w korespondencji niebędącej pismami wydawanymi w postępowaniu administracyjnym nie posiada uprawnień do kwestionowania wydanych decyzji administracyjnych oraz postanowień lub wyroków sądu administracyjnego.

Jednakże jak już było to wskazywane okoliczność ta jest kolejną kwestią, jaką w ogóle należałoby rozstrzygnąć gdyby odrzucenie oferty odwołującego byłoby tu przeprowadzone w sposób prawidłowy. A tak z pewnością nie było – po pierwsze jak już było wskazywane tak naprawdę nie do końca wiadomo na jakiej podstawie doszło do odrzucenia oferty – podana podstawa prawna nie jest tożsama z podstawą opisywaną w uzasadnieniu. Gdyby jednak doszło do odrzucenia z powodu niespełnienia warunków udziału w postępowaniu – to i tak, aby w ogóle rozważać takie odrzucenie – wykonawca musiałby być najpierw wezwany w trybie art. 128 ust. 1 do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, co nie miało miejsca.

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie i wniósł o oddalenie złożonego odwołania jako bezprzedmiotowego.

Odnosząc się po kolei do przedstawionych przez odwołującego zarzutów należy wskazać na istotne okoliczności sprawy, które przesądzają, że działania podjęte przez Zamawiającego są w pełni zgodne z obowiązującymi przepisami prawa zaś wniesione odwołanie jest bezpodstawne.

1. Odpowiedź Zamawiającego na Zarzut nr 1 lit. a i b, zawarte w treści odwołania. Zamawiający w piśmie z dnia 10 lipca 2025 r. zawiadamiającym o odrzuceniu oferty wykonawcy wspólnie ubiegającego się o udzielenie zamówienia podał podstawę prawną art.226 ust.1 pkt 2) lit. c) ustawy z 11 września 2019 roku prawo zamówień publicznych (tj. Dz.U. 2024 poz. 1320 z zm.)

„Państwa oferta została odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) ustawy Pzp. złożoną przez wykonawcę, który nie spełnia warunków udziału w postępowaniu wynikającego z Ogłoszenia o zamówieniu i SWZ. tj. nieposiadającego aktualnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony

Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji.”

Podana przez Zamawiającego przyczyna odrzucenia oferty tj. brak decyzji właściwych organów na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzanie odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, ma podwójny charakter jest zarówno podmiotowym jak i przedmiotowym środkiem dowodowym.

Jest podmiotowym środkiem dowodowym, ponieważ odnosi się do tożsamości i cech podmiotu, który ubiega się o decyzję na gospodarowanie odpadami. Zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane „na wniosek posiadacza odpadów”, który musi spełniać określone warunki formalne i prawne (np. tytuł prawny do nieruchomości, niekaralność osób zarządzających podmiotem). Organ administracyjny (np. starosta, marszałek województwa) odmawia wydania zezwolenia, jeśli podmiot nie spełnia wymogów, np. był karany za przestępstwa przeciwko środowisku lub nie posiada odpowiedniego tytułu prawnego do nieruchomości. Na gruncie zamówień publicznych jest to dokument potwierdzający spełnienie warunków udziału w postępowaniu przez podmiot ubiegający się o udzielenie zamówienia.

Jednocześnie ten sam dokument jest przedmiotowym środkiem dowodowym, ponieważ zakres i rodzaj działalności, której decyzja dotyczy potwierdza zgodność oferty wykonawcy z opisem przedmiotu zamówienia, w szczególności sposobem, procesem zagospodarowania odpadów, miejscem zagospodarowania, każda czynność objęta decyzją musi być zgodna w wymogami zawartymi w SWZ. W prowadzonym przez Zamawiającego postępowaniu, Zamawiający wymagał jako przedmiotowego środka dowodowego m.in.:

oświadczenia o możliwości zrealizowania zamówienia bez przekroczenia warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów w celu potwierdzenia, że sugerowane usługi spełniają określone przez zamawiającego w opisie przedmiotu zamówienia wymagania, w szczególności uwzględniając dzienne ilości przekazywanych odpadów (załącznik nr 5 do swz),

oświadczenia potwierdzającego złożenie wniosku o dostosowanie w/w decyzji w wymaganym ustawowo terminie (do dn. 4 marca 2020 r.) z informacją, że decyzja nie wygasła, nie została cofnięta, nie została wydana decyzja odmowna lub nie pozostała bez rozpoznania, nie są znane okoliczności uniemożliwiające uzyskanie zmiany decyzji (załącznik nr 6 do swz),

kopii potwierdzającej złożenie wniosku o dostosowanie w/w decyzji w wymaganym ustawowo terminie (do dn. 4 marca 2020 r.),

kopii potwierdzającej złożenie wniosku o zmianę decyzji, w przypadku procedowania zmian w decyzji, decyzji na wprowadzanie do obrotu tego środka (o ile dotyczy),

W przypadku, gdy ważność decyzji Wykonawcy kończy się w trakcie trwania umowy, Wykonawca zobowiązany jest jak niżej.

W przypadku decyzji, których ważność kończy się w roku 2025 należy przedłożyć:

potwierdzenie, że złożył w organie ochrony środowiska wniosek o wydanie nowej decyzji na 3 miesiące przed datą ważności decyzji pierwotnej z 2015 r.,

oświadczenie, że ww. wniosek nie został pozostawiony bez rozpoznania oraz nie została wydana decyzja odmowna (załącznik nr 6 do swz).

W przypadku decyzji, których ważność kończy się w roku 2026 należy przedłożyć:

potwierdzenie, że złożył w organie ochrony środowiska wniosek o wydanie nowej decyzji na 3 miesiące przed datą ważności decyzji pierwotnej z 2016 r.,

potwierdzenie, że zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania nowego zezwolenia na zbieranie lub/i przetwarzanie odpadów,

oświadczenie, że ww. wniosek nie został pozostawiony bez rozpoznania oraz nie została wydana decyzja odmowna (załącznik nr 6 do swz).

Wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia „KOMPOSTECH” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, NEWKOM EKO Sp. z o.o. złożyli wraz z ofertą m.in. następujące dokumenty – tutaj zamieszczono zrzut ekranu pokazujący nazwy złożonych dokumentów.

Powyższa lista zawiera zarówno oświadczenie o możliwości zrealizowania zamówienia bez przekroczenia warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów w celu potwierdzenia, że sugerowane usługi spełniają określone przez zamawiającego w opisie przedmiotu zamówienia wymagania, w szczególności uwzględniając dzienne ilości przekazywanych odpadów (załącznik nr 5) jak i oświadczenie o ważności decyzji (załącznik nr 6) oraz same decyzje. Wykonawca nie przedstawił innych dokumentów w szczególności potwierdzenia, że złożył we właściwym organie wniosek o wydanie nowej decyzji na 3 miesiące przed datą ważności decyzji pierwotnej oraz potwierdzenia, że zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania nowego zezwolenia.

Złożone oświadczenia i decyzje wraz z wyjaśnieniami Konsorcjum oraz pismami, które otrzymał Zamawiający od organów administracji publicznej wydających decyzje, które złożył wraz z ofertą ww. wykonawca, pozwalały stwierdzić, że oferta jest niezgodna z warunkami zamówienia zarówno w zakresie przedmiotowym jak i podmiotowym.

Samo konsorcjum było kilkakrotnie wzywane do wyjaśnienia i uzupełnienia dokumentów, tym samym wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 ustawy nie było konieczne, ponieważ wykonawca konsorcjum „KOMPOSTECH” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, NEWKOM EKO Sp. z o.o. złożył przedmiotowe dokumenty wraz z ofertą, zaś z ich treści oraz

informacji uzyskanych od właściwych organów administracji publicznej wynika jednoznacznie, że ww. wykonawca nie posiada on zezwolenia uprawniającego do gospodarowania odpadami o kodzie 19 08 05.

Ocena prawna czy członek konsorcjum NEWKOM EKO Sp. z o.o. posiada ważną decyzję jest bowiem niezmienna niezależnie czy jest to podmiotowy czy przedmiotowy środek dowodowy. Zamawiający uzyskał od organów administracyjnych, które wydają decyzję, informacje że podmiot ten nie posiada ważnej decyzji, na podstawie której może prowadzić działalność.

Informacja o odrzuceniu oferty wprost wskazywała na podwójny charakter odrzucenia oferty zarówno z powodu niezgodności z warunkami zamówienia oraz z przedmiotem zamówienia co wynika z treści uzasadnienia odrzucenia oferty, w którym wprost zamawiający powołał się na złożone przez konsorcjum oświadczenia m.in. o ważności decyzji. Nawet gdyby uznać, że Zamawiający powinien podać dwie podstawy prawne odrzucenia oferty Konsorcjum KOMPOSTECH sp. z o.o. i NEWKOM EKO Sp. z o.o. to uchybienie to po stronie zamawiającego nie miało wpływu na wynik postępowania, ponieważ oferta Konsorcjum podlega odrzuceniu.

Odpowiedź zamawiającego na Zarzut nr 1 lit. c zawarte w treści odwołania.

Zarzut nr 1 lit. c - uzasadnienie odrzucenia oferty jest wewnętrznie sprzeczne – z jednej strony Zamawiający zauważa, że WSA w Warszawie w 2023 r. wstrzymał wykonanie decyzji zawieszającej zezwolenie NEWKOM EKO, a więc zauważa, że inny organ wydał decyzję wygaszającą zezwolenie, ale sam ustala, że przecież zezwolenie już w dniu 6 marca 2020 r. wygasło z mocy prawa. Tym samym Zamawiający dokonuje ustaleń naruszających istotę podejmowanych działań przez właściwe ku temu organy – powstaje bowiem w tym zakresie pytanie natury retorycznej – czy rzeczywiście inny organ wydawałby decyzję wygaszającą zezwolenie gdyby rzeczywiście decyzja ta uległaby wygaśnięciu z mocy prawa w 2020 r.? Czy wówczas rzeczywiście WSA wstrzymałby wykonanie tej decyzji? Nie sposób zatem nie zauważyć, że Zamawiający dokonuje ustaleń całkowicie sprzecznych z działaniami innych organów, które są władne rozstrzygać pewne kwestie – tworząc z tego uzasadnienie odrzucenia oferty odwołującego z powodu niespełnienia warunku udziału w postępowaniu.

2.1. Stan faktyczny i prawny dot. zezwolenia sektorowego posiadanego przez Newkom Eko sp. z o.o.

Odpowiadając na zarzut podnoszony przez odwołującego w pkt 1 lit. c Odwołania po pierwsze należy po krótko wskazać na stan prawny dotyczący zezwolenia na gospodarowanie odpadami przedstawionego przez Newkom Eko sp. z o.o. w toku prowadzonego postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego.

Zamawiający wskazał, że w toku postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego spółka Newkom Eko sp. z o.o. przedstawiła decyzję administracyjną w postaci zezwolenia na przetwarzanie odpadów udzielonego decyzją Starosty Przeworskiego z 21 listopada 2014 r., znak: OŚ.6233.11.2014, następnie zmienioną decyzjami z 22 stycznia 2016 r., znak: OŚ.6233.6.2015, oraz z 28 sierpnia 2019 r., znak: GO.6233.8.2019 (dalej jako: „Zezwolenie sektorowe Newkom”).

Z przedmiotowej decyzji (i jej zmian) wynika, że łączna masa odpadów przetworzonych w instalacji nie może przekroczyć 25 000 Mg/rok, zatem roczna moc przerobowa prowadzonej kompostowni to 25 000 Mg odpadów, a moc przerobowa jednego wykorzystywanego bioreaktora wynosi 5 000 Mg/rok. Co więcej należy zaznaczyć, że Zezwolenie sektorowe Newkom zgodnie z jego treścią obowiązywało do 15 sierpnia 2024 r.

Do 5 marca 2020 r., w związku z wejściem w życie ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1592 ze zm., dalej jako: „Nowelizacja uo”), wszystkie podmioty posiadające m.in. zezwolenia na przetwarzanie odpadów zobligowane były do złożenia wniosku o zmianę posiadanych decyzji administracyjnych w celu dostosowania ich zapisów do znowelizowanych przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W przypadku zaś niedopełnienia tego obowiązku przepis 14 ust. 4 Nowelizacji uo przewidywał wygaśnięcie posiadanego zezwolenia z mocy samego prawa.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi w toku postępowania przez zamawiającego od właściwych organów administracji publicznej tj. Starosty Przeworskiego oraz Marszałka Województwa Podkarpackiego, w celu dopełnienia wymogów wynikających z art. 14 Nowelizacji uo pismem z 4 marca 2020 r. Newkom Eko sp. z o.o. zwróciła się do Starosty Przeworskiego z wnioskiem o zmianę posiadanego zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Starosta pismem z 9 marca 2020 r. zawiadomił jednak, że nie jest właściwy w sprawie i przekazał wniosek Marszałkowi Województwa Podkarpackiego.

Marszałek Województwa Podkarpackiego postanowieniem z 24 marca 2020 r., znak: OSIII.7244.34.2020, działając na podstawie art. 61a § 1 KPA, odmówił jednak wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom.

Jako przyczynę takiego rozstrzygnięcia Marszałek wskazał okoliczność, że eksploatacja instalacji do kompostowania bioodpadów o zdolności przetwarzania 50 000 Mg/rok, czyli ok. 137 Mg/dobę prowadzonej przez Newkom Eko sp. z o.o. i będącej przedmiotem wniosku wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż instalacja ta, zgodnie z pkt 5, ppkt.

3 lit. b) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości kwalifikowana jest do instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej i nie może funkcjonować w oparciu o decyzję sektorową, tj. zezwolenie na przetwarzanie odpadów.

Postanowienie Marszałka Województwa Podkarpackiego zostało następnie utrzymane w mocy przez Ministra Klimatu mocą postanowienia z 13 lipca 2020 r., znak: DZŚ.III.431.28.2020.MP.

Przedmiotowe postanowienie Ministra Klimatu Newkom zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnej w Warszawie, który wyrokiem z 19 stycznia 2021 r., sygn. akt IV SA/Wa 1771/20, oddalił skargę w całości. W konsekwencji Newkom wywiódł skargę kasacyjną z 30 czerwca 2021 r.

Skarga kasacyjna również została jednak oddalona w całości wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 marca 2025 r., sygn. akt III OSK 6035/21.

Niezależnie od powyższego postanowienia Marszałek Województwa wydał w odniesieniu do Newkom Eko sp. z o.o. decyzję o cofnięciu posiadanego przez ten podmiot zezwolenia sektorowego, motywując swoje rozstrzygnięcie wskazaną wyżej okolicznością, że prowadzona przez Newkom Eko sp. z o.o. instalacja powinna uzyskać pozwolenie zintegrowane.

Nie chcąc w tym miejscu szczegółowo opisywać procedur odwoławczych i sądownoadministracyjnych dotyczących tej decyzji, zamawiający wskazał, że ostatnią decyzją w tym przedmiocie wydaną przez Marszałka Województwa Podkarpackiego jest decyzja z czerwca 2022 r., którą Marszałek stwierdził wygaśnięcie Zezwolenia sektorowego Newkom z dniem 1 lipca 2015 r. oraz zobowiązał Newkom do usunięcia wszystkich odpadów zgromadzonych w ramach prowadzonej działalności na własny koszt w terminie 15 tygodni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Na skutek wniesionego przez Newkom odwołania, sprawa została po raz kolejny rozpoznana w drugiej instancji przez Ministra Klimatu i Środowiska, który w wyniku prowadzonego postępowania wydał 22 listopada 2022 r. decyzję częściowo reformatoryjną, nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5, stwierdzając, że wygaśnięcie Zezwolenia sektorowego Newkom nastąpiło z dniem 14 grudnia 2015 r. zaś w pozostałym zakresie utrzymał w mocy wskazaną decyzję Marszałka Województwa Podkarpackiego.

Dla obu powyższych spraw istotną okolicznością jest fakt, że od października 2019 r. prowadzone było równoległe przez Marszałka Województwa Podkarpackiego postępowanie o udzielenie Newkom Eko pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych o zdolności przyjmowania 137 Mg odpadów na dobę (50 000 Mg/rok). Co przy tym istotne, chodziło tutaj o tę samą instalację znajdującą się w miejscowości Leżachów, której dotyczy Zezwolenie sektorowe Newkom.

W toku prowadzonego postępowania o udzielenie pozwolenia zintegrowanego ustalono, że instalacja kompostowni eksploatowana przez Newkom posiada 10 sztuk bioreaktorów, z których każdy posiada moc przerobowa 5000 Mg odpadów rocznie, a tym samym moc przerobowa całej instalacji wynosi w istocie nie 25 000 Mg/rok, lecz 50 000 Mg/rok.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wobec ustalenia rocznej mocy przerobowej instalacji w Leżachowie na poziomie zdecydowanie wyższym niż wartość graniczna dla uzyskania pozwolenia zintegrowanego (ponad 75 ton na dobę) oraz niedysponowaniem przez Newkom wymaganym pozwoleniem zintegrowanym na eksploatację instalacji w Leżachowie mocą decyzji z 3 kwietnia 2018 r., znak DPWI.7060.2018.PS wstrzymał użytkowanie instalacji do kompostowania odpadów w Leżachowie. Decyzja ta została następnie utrzymana w mocy przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska mocą decyzji z 11 lutego 2019 r. znak DKGO-420/437/2018/kjp.

Od tej decyzji Newkom złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, a następnie wobec niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia WSA w Warszawie, skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Zarówno skarga jak i skarga kasacyjna Newkom w tej sprawie zostały oddalone odpowiednio mocą wyroku WSA w Warszawie z 9 lipca 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 783/19 oraz wyroku NSA z 9 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 2088/21.

Wobec powyższego ustalenie zdolności przetwarzania odpadów przez instalacje w Leżachowie na poziomie ponad 75 ton na dobę zostało potwierdzone mocą ostatecznych i prawomocnych decyzji administracyjnych uprawnionych organów administracji publicznej oraz prawomocnych wyroków sądów administracyjnych.

Biorąc zatem pod uwagę wyżej wskazany skomplikowany stan faktyczny i prawny w odniesieniu do zezwolenia sektorowego Newkom Eko sp. z o. o., konieczne stało się rozstrzygnięcie przez zamawiającego czy Zezwolenie sektorowe Newkom pozostaje dalej w obrocie prawnych czy też należy uznać, że doszło do jego wygaśnięcia.

W tym celu zamawiający przede wszystkim zwrócił się z zapytaniem w tym przedmiocie do właściwych organów administracji publicznej tj. Starosty Przeworskiego oraz Marszałka Województwa Podkarpackiego oraz przeanalizował dwa wskazane wyżej rozstrzygnięcia organów administracji publicznej dot. Zezwolenia sektorowego Newkom tj.:

Decyzję Ministra Klimatu i Środowiska z 22 listopada 2022 r., nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5 stwierdzającą wygaśnięcie

Zezwolenia sektorowego Newkom z dniem 14 grudnia 2015 r.,

Postanowienie Ministra Klimatu z 13 lipca 2020 r., znak: DZŚ.III.431.28.2020.MP. utrzymujące w mocy postanowienie Marszałka Województwa Podkarpackiego z 24 marca 2020 r., znak: OS-III.7244.34.2020, w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom.

2.2. Decyzja stwierdzająca wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom

Zaczynając od analizy Decyzji ws. stwierdzenia wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom, tak jak zostało wskazane decyzją z 22 listopada 2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5 z Minister Klimatu i Środowiska częściowo zmienił decyzję Marszałka Województwa Podkarpackiego w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom, stwierdzając, że decyzja ta wygasła z dniem 14 grudnia 2015 r. (a nie z dniem 1 lipca 2015 r., jak przyjął Organ I instancji).

Podstawą stwierdzenia wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom z dniem 14 grudnia 2015 r. było w ocenie Ministra Klimatu i Środowiska zaistnienie okoliczności, że w tym dniu, w ramach instalacji oddanych było do użytkowania 10 bioreaktorów o mocy 5000 Mg/rok każdy, co dawało łączną zdolność przetwarzania instalacji na poziomie 50 000 Mg/rok, a to powodowało, że od tego instalacja wymagała uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Przedmiotowa instalacja bowiem, w ocenie Ministra, kwalifikowała się już z tą datą, na podstawie art. 201 ust.1 POŚ oraz pkt. 5 ppkt 3 lit. b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r, w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości), jako instalacja w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczania ścieków komunalnych do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem następujących działań: obróbki biologicznej.

Wobec tego Minister stwierdził, że właściwe jest stwierdzenie wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom z dniem 14 grudnia 2015 r. (a nie z dniem 1 lipca 2015 r., jak przyjął Organ I instancji) zaś w pozostałym zakresie, tj. zobowiązującym Stronę do usunięcia wszystkich odpadów zgromadzonych w ramach prowadzonej działalności na własny koszt, w terminie 15 tygodni od , w którym decyzja stała się ostateczna utrzymanie w mocy decyzji Organu I instancji.

Oznacza to, że w administracyjnym toku postępowania decyzja w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom jest decyzją ostateczną, bowiem nie służy od niej żaden środek odwoławczy (art. 16 § 1 KPA).

Należy jednak w tym miejscu jednak zaznaczyć, że w odniesieniu do decyzji w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał postanowienie z 28 lutego 2023 r. sygn. akt IV SA/Wa 159/23 wstrzymujące wykonania w całości decyzji Ministra Klimatu i Środowiska z 22 listopada 2022 r. nr DIŚIII.411.122.2022.AT.5.

Postanowienie to zostało wydane w oparciu o przepis art. 61 § 3 PPSA, który stanowi podstawę ustanowienia tzw. ochrony tymczasowej, która ma służyć zabezpieczeniu strony przed takimi skutkami wykonania zaskarżonej decyzji, których nie można byłoby naprawić w razie ewentualnego uwzględnienia skargi. Przywołując treść postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wydanego w tej sprawie w dniu 28 lutego 2023 r. sygn. akt IV SA/Wa 159/23 „Podkreślić należy, że instytucja wstrzymania wykonania decyzji powołana została do tymczasowej ochrony przed negatywnymi i nieodwracalnymi skutkami, jakie mogłaby dla strony wywołać taka decyzja, zanim zostanie zbadana przez sąd administracyjny pod kątem legalności.”

Co przy tym niezwykle istotne kwestia rozstrzygnięcia sądowego ws. udzielenia ochrony tymczasowej w żadnym zakresie nie może zastępować orzeczeń zawierających merytoryczną ocenę wniesionej skargi czy też w jakikolwiek sposób wpływać na ich treść.

Sytuacja taka ma z resztą miejsce w analizowanej sprawie. Pomimo udzielenia bowiem Newkom ochrony tymczasowej, mocą wyroku z 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV SA/Wa 159/23 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w całości oddalił skargę Newkom na decyzję Ministra Klimatu i Środowiska z 22 listopada 2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5.

W przedmiotowym wyroku merytorycznie rozpatrując sprawę, WSA w Warszawie jednoznacznie wskazał, że całość argumentacji podniesionej w skardze nie może znaleźć aprobaty i oddalił skargę jednoznacznie wskazując, że w celu eksploatacji zgodnie z prawem instalacji do kompostowania odpadów w Leżachowie Newkom powinien uzyskać pozwolenie zintegrowane.

W treści przedmiotowego wyroku WSA w Warszawie podzielił stanowisko Ministra Klimatu i Środowiska i stwierdził m.in., że w dniu 14 grudnia 2015 r. na terenie instalacji oddanych było bowiem do użytkowania 10 bioreaktorów o wymiarach 30.0mx6.0mx4,5 m i mocy instalacji 50 000 Mg/rok, a to powodowało, że od tego instalacja wymagała uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Przedmiotowa instalacja bowiem kwalifikowała się już z tą datą, na podstawie art. 201 ust. 1 POŚ oraz pkt 5 ppkt 3 lit. b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r., w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów

przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), jako instalacje w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczania ścieków komunalnych do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem następujących działań: obróbki biologicznej. Zasadnie wskazał w tym kontekście Minister, że w późniejszych dokumentach dotyczących wydania pozwolenia zintegrowanego, Strona przyznaje, że moc instalacji wynosi 50 000 Mg/rok i pojawiają się te same parametry opisujące wielkość wsadu do bioreaktora.

Niezależnie jednak od powyższych jednoznacznych twierdzeń zawartych w wyroku WSA w Warszawie z 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV SA/Wa 159/23, należy wskazać, że zgodnie z informacjami uzyskanymi przez zamawiającego, Newkom złożył skargę kasacyjną od przedmiotowego wyroku, zaś sprawa czeka obecnie na rozstrzygnięcie przez Naczelny Sąd Administracyjny, wobec czego wyrok ten pozostaje nieprawomocny.

Zamawiający zdaje sobie także wobec tego sprawę, że zgodnie z przepisem art. 61 § 6 PPSA wstrzymanie wykonania aktu lub czynności traci moc z dniem:

1) wydania przez sąd orzeczenia uwzględniającego skargę; 2) uprawomocnienia się orzeczenia oddalającego skargę.

Oznacza to w praktyce, że obecnie, do czasu rozpoznania przez NSA skargi kasacyjnej złożonej przez Newkom, korzysta on z tzw. ochrony tymczasowej, zaś decyzja Ministra Klimatu i Środowiska stwierdzająca wygaśnięcie Zezwolenia sektorowego Newkom z dnia 14 grudnia 2015 r. nie wywołuje skutków prawnych, bowiem jej wykonanie jest wstrzymane na mocy przywołanego postanowienia WSA w Warszawie z 21 lutego 2023 r.

Okoliczność ta znalazła swoje odzwierciedlenie w postanowieniu o odrzuceniu oferty i jest też szeroko wskazywana w treści odwołania. Nie ma ona jednak, w ocenie zamawiającego kluczowego znaczenia dla oceny bytu prawnego Zezwolenia sektorowego Newkom w dacie zarówno ogłoszenia zamówienia publicznego, którego dotyczy to postępowanie jak i dacie dokonania wyboru oferty, co zostanie szerzej omówione w dalszej części pisma.

Postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom.

Zamawiający przeszedł do omówienia drugiego ze wskazanych wyżej rozstrzygnięć Marszałka Województwa Podkarpackiego dot. zezwolenia sektorowego Newkom, mającego kluczowe znaczenie w sprawie, a mianowicie postanowienia z 24 marca 2020 r., znak: OSIII.7244.34.2020, w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom.

Tak jak zostało już wskazane, do 5 marca 2020 r., w związku z wejściem w życie Nowelizacji uo, wszystkie podmioty posiadające m.in. zezwolenia na przetwarzanie odpadów zobligowane były do złożenia wniosku o zmianę posiadanych decyzji administracyjnych w celu dostosowania ich zapisów do znowelizowanych przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W przypadku zaś niedopełnienia tego obowiązku przepis 14 ust. 4 Nowelizacji uo przewidywał wygaśnięcie posiadanego zezwolenia z mocy samego prawa.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi w toku postępowania przez zamawiającego od właściwych organów administracji publicznej tj. Starosty Przeworskiego oraz Marszałka Województwa Podkarpackiego, w celu dopełnienia wymogów wynikających z art. 14 Nowelizacji uo pismem z 4 marca 2020 r. Newkom Eko sp. z o.o. zwróciła się do Starosty Przeworskiego z wnioskiem o zmianę posiadanego zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Starosta pismem z 9 marca 2020 r. zawiadomił jednak, że nie jest właściwy w sprawie i przekazał wniosek Marszałkowi Województwa Podkarpackiego.

Marszałek Województwa Podkarpackiego zaś postanowieniem z 24 marca 2020 r., znak: OSIII.7244.34.2020, działając na podstawie art. 61a § 1 KPA, odmówił jednak wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom, wskazując na podnoszoną już także wyżej okoliczność, że eksploatowana instalacja w miejscowości Leżachów posiada zdolność przetwarzania ponad 75 ton na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej i nie może funkcjonować w oparciu o decyzję sektorową, tj. zezwolenie na przetwarzanie odpadów.

Dodatkowo Marszałek Województwa Podkarpackiego wskazał, że prowadzi jednocześnie na wniosek Newkom postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia zintegrowanego dla tej samej instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych o zdolności przyjmowania 137 Mg odpadów na dobę (50 000 Mg/rok). Tym samym, skoro instalacja podlega konieczności uzyskania pozwolenia zintegrowanego nie może działać na podstawie pozwolenia sektorowego, o którego zmianę wniesiono.

Postanowienie Marszałka Województwa Podkarpackiego zostało następnie utrzymane w mocy przez Ministra Klimatu mocą postanowienia z 13 lipca 2020 r. znak: DZŚ.III.431.28.2020.MP.

Przedmiotowe postanowienie Ministra Klimatu Newkom zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który wyrokiem z 19 stycznia 2021 r. sygn. akt IV SA/Wa 1771/20 oddalił skargę w całości. W konsekwencji Newkom wywiódł skargę kasacyjną z 30 czerwca 2021 r.

Skarga kasacyjna również została jednak oddalona w całości wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 marca 2025 r., sygn. akt III OSK 6035/21.

W treści przedmiotowego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny jednoznacznie stwierdził, że: zostało prawomocnie

przesądzone wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 2088/21 Wyrok ten dotyczył oddalenia skargi kasacyjnej Newkom na wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 783/19 w przedmiocie oddalenia skargi Newkom na decyzję Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 11 lutego 2019 r. znak DKGO-420/437/2018/kjp utrzymującą w mocy decyzję Podkarpackiego WIOŚ z dnia 3 kwietnia 2018 r., znak DPWI.7060.2018.PS w przedmiocie wstrzymania użytkowania instalacji do kompostowania odpadów w Leżachowie, w związku z nieposiadaniem przez Newkom wymaganego do jej eksploataowania pozwolenia zintegrowanego), że moc przerobowa przedmiotowej instalacji wynosi ponad 75 ton na dobę, co zgodnie z pkt 5 ppkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169; dalej: rozporządzenie w sprawie rodzajów instalacji), kwalifikują tę instalację jako instalację, której funkcjonowanie wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego. W myśl więc art. 378 ust. 2a ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219; dalej: p.o.ś.) organem właściwym w przedmiocie wydania pozwolenia zintegrowanego dla tej instalacji będzie także marszałek województwa.

Co więcej NSA podkreślił także, że w rozpoznawanej sprawie toczy się postępowanie o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji. Wniosek ten został złożony przez skarżącą kasacyjnie. Wniosek o zmianę decyzji w przedmiocie zezwolenia na przetwarzanie odpadów złożony w oparciu o art. 14 ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592; dalej: ustawa o zmianie ustawy o odpadach) został złożony przez ten sam podmiot i dotyczył tej samej instalacji, przy niezmiennym stanie faktycznym sprawy mającym znaczenie dla rozstrzygnięcia obu spraw, to jest zmiany decyzji na przetwarzanie odpadów oraz wydania pozwolenia zintegrowanego. Zamawiający zwrócił uwagę, że nie jest możliwa eksploatacja instalacji w oparciu o dwa pozwolenia, to jest pozwolenie zintegrowane i pozwolenie sektorowe. [...]. Zmiana decyzji w przedmiocie zezwolenia na przetworzenie odpadów w oparciu o art. 14 ustawy o zmianie ustawy o odpadach jest postępowaniem dotyczącym wydania pozwolenia sektorowego. Mając na względzie fakt, że w odniesieniu do tej samej instalacji zostało już wcześniej wszczęte postępowanie w przedmiocie wydania pozwolenia zintegrowanego w stosunku do tej samej instalacji, a stan faktyczny spraw w zakresie mocy przerobowej instalacji jest tożsamy i zachodzi tożsamość podmiotowa sprawy, zasadnie Sąd I instancji ocenił, że zaskarżone postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania odpowiada prawu.

Wobec przywołanego wyroku NSA należy wskazać, że postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom jest prawomocne i ostateczne w rozumieniu art. 16 § 1 i § 3 KPA.

Wobec tego zamawiający jest związany wskazanym rozstrzygnięciem i nie jest uprawniony do jego kwestionowania. Ostateczne i prawomocne rozstrzygnięcia organów administracji publicznej oraz wyroki sądów administracyjnych wywołują skutki prawne nie tylko wobec ich adresata, ale są wiążące wobec wszystkich podmiotów (erga omnes), co wynika jednoznacznie z art. 16 § 1 KPA oraz art. 170 PPSA. Oznacza to, że rozstrzygnięcia powinny być respektowane od momentu uzyskania przymiotu ostateczności (decyzje i postanowienia) oraz prawomocności (wyroki sądowe) przez wszystkie podmioty, na których prawa i obowiązki mogą one oddziaływać, a także organy administracji publicznej i sądy. Biorąc pod uwagę powyższe nie ulega wątpliwości, że postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom wiąże zarówno zamawiającego jak i wszystkich innych uczestników obrotu prawnego jest bowiem ostateczne i prawomocne.

Przepis art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo przewiduje zaś, że w przypadku niedopełnienia przez adresata m.in. zezwolenia na przetwarzanie odpadów obowiązku skutecznego złożenia wniosku o jego zmianę w terminie do 5 marca 2020 r., posiadane zezwolenie wygasa z mocy prawa.

Taka sytuacja miała zaś miejsce w tej sprawie, bowiem czynności podejmowane przez Newkom w postaci złożenia w dniu 4 marca 2020 r. wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia na przetwarzanie odpadów nie doprowadziły nawet do wszczęcia postępowania w tej sprawie. Organ administracji publicznej wydał bowiem w tej sprawie postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania na podstawie art. 61a § 1 k.p.a., które jest ostateczne i prawomocne.

Odwołując się raz jeszcze do wyroku wydanego przez Naczelną Sąd Administracyjny w sprawie z 26 marca 2025 r., sygn. akt III OSK 6035/21, zamawiający wskazał, że Przepis art. 61a § 1 k.p.a. przewiduje dwie przesłanki odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego: wniesienie żądania przez osobę niebędącą stroną bądź inne uzasadnione przyczyny niemożności prowadzenia postępowania. W literaturze przedmiotu i orzecznictwie sądów administracyjnych jednomyślnie prezentowane jest stanowisko, że wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego jest dopuszczalne wyłącznie z powodu przeszkód oczywistych o charakterze przedmiotowym i podmiotowym, których wystąpienie jest możliwe do stwierdzenia po wstępnej analizie wniosku. Instytucja odmowy wszczęcia postępowania zastrzeżona jest bowiem dla wstępnego etapu oceny wniosku. Dostrzeżenie po wszczęciu postępowania niedopuszczalności jego prowadzenia prowadzić może jedynie do umorzenia postępowania. Zastosowanie instytucji określonej w art. 61a § 1 k.p.a. powinno być zatem ograniczone co do zasady do sytuacji, w

której brak możliwości wszczęcia postępowania z przyczyny podmiotowej lub przedmiotowej jest oczywisty i nie wymaga prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Przez inne uzasadnione przyczyny, o których mowa w art. 61a § 1 k.p.a., należy rozumieć takie sytuacje, które w sposób oczywisty stanowią przeszkodę do wszczęcia postępowania. Przyczyny te nie zostały w wymienionym przepisie skonkretyzowane, jednakże nie ulega wątpliwości, że dotyczy to sytuacji, które w sposób oczywisty stanowią przeszkodę do wszczęcia postępowania, na przykład gdy w tej samej sprawie postępowanie administracyjne już się toczy albo w sprawie takiej zapadło już rozstrzygnięcie lub gdy w przepisach prawa brak jest podstawy materialnoprawnej do rozpatrzenia żądania w trybie administracyjnym. Należy więc przyjąć, że możliwość zastosowania art. 61a ust. 1 k.p.a. warunkuje tożsamość sprawy. Zdaniem Sądu o tożsamości sprawy, jako warunku koniecznego do zastosowania art. 61a § 1 k.p.a., można mówić wówczas, gdy: występują te same podmioty w sprawie, sprawa dotyczy tego samego przedmiotu, tego samego stanu prawnego i wreszcie tego samego, niezmienionego stanu faktycznego. Przy czym przez stan faktyczny sprawy należy rozumieć stan faktyczny mający znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc mieszczący się w ramach hipotezy normy prawnej, która stanowiła podstawę do rozstrzygnięcia sprawy (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 4 czerwca 2019 r., sygn. akt I OSK 445/18, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 lipca 2020 r., sygn. akt I OSK 3032/19). Taka sytuacja miała miejsce w rozpatrywanej sprawie, co słusznie zostało zaakceptowane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny. Odmowa wszczęcia postępowania administracyjnego, z którą mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie w oparciu o art. 61a § 1 KPA jest zatem rozstrzygnięciem stricte formalnym nie odnoszącym się w ogóle do merytorycznych okoliczności danej sprawy. Nie sposób uznać zatem, że skoro podjęte przez Newkom czynności nie doprowadziły w ogóle do wszczęcia postępowania w przedmiocie zmiany posiadanego zezwolenia sektorowego ze względów wskazanych powyżej w prawomocnym wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego to Newkom zrealizował obowiązek wynikający z art. 14 Nowelizacji uo.

Wobec powyższego względem Zezwolenia sektorowego Newkom doszło do jego wygaśnięcia z mocy samego prawa na mocy art. 14 ust. 4 przedmiotowego aktu prawnego.

Zamawiający uzyskał potwierdzenie wskazanej okoliczności od właściwego w sprawie organu administracji publicznej tj. Marszałka Województwa Podkarpackiego, który w odpowiedzi na zapytanie zamawiającego w piśmie z 16 maja 2025 r. wskazał jednoznacznie i zgodnie z wydanym przez siebie ostatecznym i prawomocnym postanowieniem, że posiadane przez Newkom zezwolenie sektorowe wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r., gdyż nie zostało dostosowane do zmienionych przepisów ustawy o odpadach wprowadzonych art. 14 ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (wygaśnięcie na podstawie art. 14 ust. 4 tej ustawy).

Jednocześnie zupełnie irracjonalnym i błędnym jest sugerowanie przez odwołującego, że dla zaistnienia skutku, o którym mowa w art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo konieczne byłoby wydanie jakiegokolwiek dodatkowego rozstrzygnięcia przez Marszałka Województwa Podkarpackiego.

Po pierwsze bowiem jak wprost wynika z tego przepisu wygaśnięcie posiadanych zezwoleń następuje z mocy samego prawa, jeżeli ich adresat nie złożył 5 marca 2020 r. kompletnego wniosku o ich zmianę. Ewentualna decyzja odpowiedniego organu administracji publicznej miałaby, wobec tego charakter li tylko deklaratoryjny i w żaden sposób nie kształtowałaby praw i obowiązków jej adresata, a jedynie potwierdzała wystąpienie określonej okoliczności prawnej, tj. wygaśnięcia zezwolenia z upływem 5 marca 2020 r.

Po drugie zaś należy jednoznacznie wskazać, że art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo nie nakłada na organy administracji obowiązku wydania jakiegokolwiek dodatkowego rozstrzygnięcia dla zaistnienia skutku wygaśnięcia decyzji zezwalającej na gospodarowanie odpadami, o którym mowa w tym przepisie.

Problematykę wydawania decyzji w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia ostatecznych decyzji administracyjnych reguluje w sposób ogólny przepis art. 162 § 1 KPA, który stanowi, że organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja:

stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony;

została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego warunku, a strona nie dopełniła tego warunku.

Bezspornym zatem jest, co wynika już z samej treści przepisu art. 162 § 1 pkt 1 KPA, że bezprzedmiotowość decyzji jest konieczną, lecz niewystarczającą przesłanką stwierdzenia jej wygaśnięcia, o czym szerzej wypowiedział się m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11 grudnia 2008 r. sygn. akt II OSK 1460/07.

Co jednak istotne bezprzedmiotowość nie jest jedyną sytuacją, kiedy dochodzić może do wygaśnięcia decyzji administracyjnej. Przesłanką wygaśnięcia decyzji przewidzianą w przepisach szczególnych może bowiem nie być jej „bezprzedmiotowość”, lecz powstanie określonych w tych przepisach okoliczności faktycznych.

Do tej problematyki także odniósł się NSA w przywołanym wyżej wyroku z 11 grudnia 2008 r. sygn. akt II OSK 1460/07, w którym wskazał m.in., że nie ulega jednak wątpliwości, że jeżeli stwierdzenie wygaśnięcia decyzji nakazuje przepis prawa, to organ administracji publicznej jest obowiązany do zbadania, czy spełnione są przesłanki wymienione w tym

przepisie, nie zaś czy decyzja jest bezprzedmiotowa w rozumieniu przepisu art. 162 § 1 pkt 1 k.p.a. in principio. Należy bowiem wskazać, że przesłanką wygaśnięcia decyzji przewidzianą w przepisach szczególnych nie jest bezprzedmiotowość decyzji, lecz powstanie określonych w tych przepisach okoliczności faktycznych.

Z taką sytuacją mamy miejsce właśnie na gruncie art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo, który przewiduje wygaśnięcie posiadanych decyzji dot. gospodarowania odpadami w sytuacji, w której ich adresaci nie złożyli w odpowiednim terminie wniosku o ich zmianę spełniającego określone wymagania formalne i merytoryczne. W takim przypadku wygaśnięcie zezwolenia następuje ex lege, i co za tym idzie właściwy organ nie ma obowiązku wydawania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia, bowiem nie znajdzie w tym przypadku zastosowanie art. 162 § 1 KPA.

Szerzej na ten temat wypowiedział się m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 10 października 2017 r., sygn. akt II OSK 315/16, gdzie NSA jednoznacznie wskazał, że w przypadku, kiedy wygaśnięcie danej decyzji wynika z mocy samego prawa nie będzie miał zastosowania przepis art. 162 § 1 KPA, w związku z czym wydawanie dodatkowego rozstrzygnięcia w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia danej decyzji administracyjnej nie będzie w takim przypadku wymagane.

Odnosząc się do tego zagadnienia NSA stwierdził jednoznacznie, że w sprawie będącej przedmiotem zaskarżonego wyroku art. 162 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego nie miał zastosowania. W regulacji materialnego prawa administracyjnego uprawnienie, jak i obowiązki nie są kształtowane wyłącznie w formie decyzji, ale także następuje to z mocy prawa. Z mocy prawa może też nastąpić pozbawienie uprawnień lub nałożenie obowiązków. Jeżeli przepis prawa nie wymaga autorytatywnej konkretyzacji, wywołując skutki prawne z mocy prawa, nie ma podstaw do wszczęcia postępowania w sprawie i wydania decyzji administracyjnej.

Szeroko odniósł się do tej problematyki, i to właśnie na gruncie art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo, także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w najnowszym wyroku z 21 maja 2025 r., sygn. akt II SA/GI 284/25, w którym wskazał jednoznacznie, że Organ przywołał treść art. 14 ust. 4 ustawy zmieniającej, zgodnie z którym, "Jeżeli posiadacz odpadów nie złoży wniosku spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie, o którym mowa w ust. 1, zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów albo pozwolenie na wytwarzanie odpadów, w zakresie określenia wymagań dotyczących zbierania lub przetwarzania odpadów, wygasa." Niewątpliwie skutek ten następuje z mocy prawa. [...] Strona powołuje się na treść art. 162 § 1 k.p.a. W świetle tej regulacji "Organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja:

stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony;

została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego warunku, a strona nie dopełniła tego warunku."

Organ administracji publicznej w świetle punktu 1 ww. przepisu jest zatem zobowiązany stwierdzić wygaśnięcie decyzji, jeżeli łącznie spełnione są następujące przesłanki:

decyzja stała się bezprzedmiotowa,

stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo stwierdzenie wygaśnięcia decyzji leży w interesie społecznym lub w interesie strony.

Z wykładni art. 162 § 1 pkt 1 k.p.a. wynika zatem, że bezprzedmiotowość decyzji jest konieczną, choć niewystarczającą przesłanką stwierdzenia jej wygaśnięcia.

Jednocześnie przesłanką wygaśnięcia decyzji przewidzianą w przepisach szczególnych może nie być jej "bezprzedmiotowość", lecz powstanie określonych w tych przepisach okoliczności faktycznych (np. brak rozpoczęcia budowy w określonym terminie, powodujący wygaśnięcie decyzji o pozwoleniu na budowę; zob. np. A. Wróbel (w:) M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el. 2025, art. 162, teza 2). Dotyczy to także - zdaniem Sądu - sytuacji opisanej w art. 14 ust. 4 ww. ustawy zmieniającej, kiedy posiadacz odpadów nie złożył wniosku spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie, o którym mowa w ust. 1. Skutkiem powstającym z mocy prawa było to, że zezwolenia i pozwolenia tam wskazane, z woli ustawodawcy wygasły. Zdaniem Sądu brak jest obowiązku po stronie organu, by stwierdzać tę okoliczność w trybie art. 162 § 1 pkt 1 k.p.a.

Z całości powyższej analizy relewantnych wyroków sądów administracyjnych, wynika zatem jednoznacznie, że wydawanie przez Marszałka Województwa Podkarpackiego dodatkowej decyzji w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom nie było konieczne dla zaistnienia w odniesieniu do tego zezwolenia skutku, o którym mowa w art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo w postaci jego wygaśnięcia z mocy prawa, w związku z brakiem skutecznego złożenia przez Newkom wniosku o zmianę tego zezwolenia do 5 marca 2020 r.

Zamawiający odwołał się do przedłożonej przez Newkom decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z 29 listopada 2023 r. w przedmiocie wyrażenia zgody na podjęcie użytkowania instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów eksploatowanej przez Newkom Eko sp. z o.o. w miejscowości Leżachów, znak

DPWI.7060.24.2023.PS.

Decyzja ta wydana została w celu zmiany decyzji Podkarpackiego WIOŚ z 3 kwietnia 2018 r., znak DPWI.7060.2018.PS, utrzymanej w mocy przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z 11 lutego 2019 r., znak DKGO-420/437/2018/kjp, w przedmiocie wstrzymania użytkowania instalacji do kompostowania odpadów w Leżachowie, w związku z nieposiadaniem przez Newkom wymaganego do jej eksploatacji pozwolenia zintegrowanego. Decyzje te zostały także utrzymane w mocy wyrokami WSA w Warszawie z 9 lipca 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 783/19 oraz NSA z 9 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 2088/21.

Decyzja Podkarpackiego WIOŚ z 29 listopada 2023 r. dotyczy wobec tego jedynie stwierdzenia przez Podkarpacki WIOŚ ograniczenia dobowej zdolności przetwarzania instalacji w Leżachowie, w związku ze zmianą sposobu użytkowania pięciu z dziesięciu bioreaktorów znajdujących się w instalacji na pomieszczenia magazynowe.

W treści tej decyzji Podkarpacki WIOŚ odnosi się jedynie do ustalenia dobowej zdolności przetwarzania instalacji występującej w dniu wydawania tej decyzji, w ogóle nie rozpatruje zaś kwestii wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom w związku z treścią art. 14 ust. 4 nowelizacji uo.

Podkarpacki WIOŚ w treści w przywołanego rozstrzygnięcia nie ocenił zatem konsekwencji formalnoprawnych wcześniej wydanej decyzji stwierdzającej obowiązek użytkowania instalacji do kompostowania odpadów w Leżachowie w oparciu o pozwolenie zintegrowane, w związku ze stwierdzeniem, że jej dobowa zdolność przetwarzania przekraczała 75 Mg odpadów, dla bytu prawnego zezwolenia sektorowego Newkom, w szczególności w związku z treścią art. 14 nowelizacji uo, ani nie odnosił się do wydanych w tym przedmiocie rozstrzygnięć organów administracji publicznej i sądów administracyjnych.

Decyzja z 29 listopada 2023 r., znak DPWI.7060.24.2023.PS. dotyczy bowiem jedynie wąskiego zagadnienia jakim było ustalenie dobowej zdolności przetwarzania instalacji na dzień jej wydania. W zakresie rozważań dot. wygaśnięcia zezwolenia sektorowego Newkom w oparciu o art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo pozostaje ona zatem zupełnie irrelevantna.

Wobec powyższego analizując całość stanu faktycznego sprawy oraz rozstrzygnięć sądów administracyjnych i organów administracji publicznej zapadłych w tej sprawie Zamawiający doszedł do jednoznacznego wniosku, że zezwolenie sektorowe Newkom wygasło z mocy samego prawa na podstawie art. 14 ust. 4 Nowelizacji uo, wskutek braku skutecznego złożenia przez Newkom wniosku o jego zmianę w terminie do 5 marca 2020 r., co zostało potwierdzone ostatecznym i prawomocnym postanowieniem Marszałka Województwa Podkarpackiego w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w przedmiocie zmiany Zezwolenia Sektorowego Newkom.

Zamawiający w toku postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego nie mógł bowiem kwestionować stanowiska wyrażanego w ostatecznych i prawomocnych rozstrzygnięciach właściwych organów administracji publicznej oraz sądów administracyjnych i co za tym idzie zobligowany był do zgodnego z prawem stwierdzenia, że obecnie Newkom nie posiada wymaganego prawem zezwolenia na eksploatację instalacji do kompostowania odpadów w miejscowości Leżachów, a co za tym idzie zobligowany był odrzucić ofertę przedstawioną przez odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) ustawy prawo zamówień publicznych.

Wygaśnięcie decyzji Newkom w związku z upływem okresu jej obowiązywania

Niezależnie od rozważań i argumentacji przedstawionej w poprzednich punktach pisma zamawiający zwrócił uwagę na istotną okoliczność temporalną, a mianowicie zaznaczył, że Zezwolenie sektorowe Newkom zostało wydane na czas określony do 15 sierpnia 2024 r.

W toku prowadzenia postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia Newkom nie przedstawił zaś żadnych dokumentów potwierdzających, że w odniesieniu do Zezwolenia sektorowego Newkom, termin jego obowiązywania uległ przedłużeniu np. w oparciu o art. 226a ust. 1 ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Kwestia ta nie jest także w żaden sposób poruszana w pismach Marszałka Województwa Podkarpackiego z 16 maja 2025 r. oraz 16 czerwca 20205 r. kierowanych do zamawiającego w odpowiedzi na składane przez niego zapytania dot. statusu prawnego Zezwolenia sektorowego Newkom.

Niezależnie zatem od rozważań poczynionych we wcześniejszej części tego pisma, biorąc pod uwagę brak jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej przedłużenie terminu obowiązywania Zezwolenia sektorowego Newkom, w szczególności zaś spełnienia w odniesieniu do tej decyzji wymogów stawianych przez art. 226a ust. 1 ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach zezwolenie to wygasło najpóźniej z upływem okresu na jaki zostało wydane, tj. z upływem 15 sierpnia 2024 r.

Wobec powyższego, abstrahując nawet od wszelkich rozważań zawartych we wcześniejszych częściach niniejszego pisma, już sam fakt upływu okresu obowiązywania Zezwolenia sektorowego Newkom pozwala stwierdzić, że zarówno na dzień ogłoszenia zamówienia publicznego, jak i dzień dokonania wyboru oferty zezwolenie to nie pozostaje w obrocie prawnym, a ewentualne kontrowersje czy dyskusje mogą dotyczyć jedynie daty jego wygaśnięcia.

Niezasadne są wszelkie twierdzenia odwołującego zawarte w złożonym odwołaniu dot. zarzutu 1c. Odwołujący uparcie, co czynił także w toku postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego, przedstawia bowiem jedynie wycinek całości stanu prawnego i faktycznego dot. Zezwolenia sektorowego Newkom, stosując zabieg znany w retoryce

jako „cherry picking” polegający na selektywnym wybieraniu danych lub dowodów, które potwierdzają z góry przyjętą tezę, jednocześnie ignorując lub pomijając dowody sprzeczne z przyjętym założeniem.

Odwołujący konsekwentnie powołuje się bowiem, z całości zapadłych w sprawie rozstrzygnięć, jedynie na jedno postanowienie WSA w Warszawie z 28 lutego 2023 r., które dodatkowo nie ma charakteru merytorycznego, mające rzekomo sugerować jakoby Zezwolenie sektorowe Newkom pozostawało w obrocie prawnym, ignorując przy tym cały szereg innych prawomocnych orzeczeń sądów administracyjnych i ostatecznych rozstrzygnięć organów administracji publicznej, które w sposób kompleksowy wskazują, że Newkom nie posiada obecnie zezwolenia na eksploatację instalacji do kompostowania odpadów w miejscowości Leżachów.

W istocie kwestia ta pozostaje bezsporna, została bowiem rozstrzygnięta w sposób ostateczny i prawomocny wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 marca 2025 r., sygn. akt III OSK 6035/21 oddalającym skargę kasacyjną Newkom i utrzymującym w mocy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 stycznia 2021 r., sygn. akt IV SA/Wa 1771/20, który z kolei utrzymał w mocy postanowienia Ministra Klimatu z 13 lipca 2020 r. znak: DZŚ.III.431.28.2020.MP. utrzymujące w mocy postanowienie Marszałka Województwa Podkarpackiego z 24 marca 2020 r., znak: OS-III.7244.34.2020 o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie zmiany Zezwolenia sektorowego Newkom w trybie art. 14 Nowelizacji uo.

Zagadnieniem podlegającym ewentualnej ocenie może być wobec tego jedynie to, kiedy doszło do wygaśnięcia zezwolenia sektorowego Newkom. Zidentyfikować można bowiem trzy potencjalne daty wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom, z których wszystkie sytuują się jednak na osi czasu przed ogłoszeniem przez zamawiającego postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego, którego dotyczy Odwołanie, tj.:

14 grudnia 2015 r. – termin wynikający z decyzji Ministra Klimatu i Środowiska z 22 listopada 2022 r., nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5 w związku z obowiązkiem uzyskania przez Newkom pozwolenia zintegrowanego dla instalacji w Leżachowie, której wykonanie jest obecnie wstrzymane mocą postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 21 lutego 2023 r. sygn. akt IV SA/Wa 159/23;

6 marca 2020 r. – w związku z niedopełnieniem przez Newkom obowiązku skutecznego złożenia wniosku o zmianę zezwolenia sektorowego w terminie do 5 marca 2020 r., w związku z koniecznością jego dostosowania do przepisów Nowelizacji uo.

16 sierpnia 2024 r. – w związku z upływem okresu zobowiązania Zezwolenia sektorowego Newkom

Zamawiający stoi przy tym na stanowisku wyrażonym w postanowieniu o odrzuceniu oferty, że za datę wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom należy uznać najpóźniej dzień 6 marca 2020 r. z powodów szeroko opisanych zarówno w treści tego postanowienia jak i w treści niniejszego pisma.

Obecnie zawisła przed sądami administracyjnymi jest jedynie kwestia oceny tego czy do wygaśnięcia tej decyzji nie doszło już wcześniej, wobec obowiązku uzyskania dla tej instalacji pozwolenia zintegrowanego, tj. w dacie 14 grudnia 2015 r. To właśnie to zagadnienie, tj. ocena, kiedy, a nie czy w ogóle doszło do wygaśnięcia Zezwolenia sektorowego Newkom jest bowiem w istocie przedmiotem sprawy rozstrzygniętej mocą wyroku WSA w Warszawie z 18 kwietnia 2023 r. o sygn. akt IV SA/Wa 159/23, co jednak Odwołujący w uporczywy sposób ignoruje.

Odpowiedź zamawiającego na Zarzut nr 2 lit. a

Zarzut nr 2 lit. a - wykonawca I. złożył ofertę oświadczając, że posiada wolne moce przerobowe w ramach pozwolenia nr decyzja nr 3994/OE/2024, znak sprawy: OE-WS-GO.7244.1.28.2024 na przetwarzanie odpadów, w szczególności nie przekroczy warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów, w szczególności uwzględniającienne ilości przetwarzanych odpadów (vide załącznik nr 5 do SWZ złożony wraz z ofertą), podczas gdy niemożliwe jest zrealizowanie przez niego umowy bez przekroczenia warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, uwzględniającienne ilości przetwarzanych odpadów, a to dlatego, że z SWZ wynika konieczność zapewnienia przetworzenia 80 Mg odpadów dziennie (pkt 3 OPZ), podczas gdy warunki decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów pozwalają wykonawcy I. sp. z o.o. na przetworzenie jedynie ok. 68 Mg odpadów dziennie, a z całą pewnością nigdy nie więcej niż 75 Mg dziennie, a wykonawca ten nie ma prawa magazynować odpadów, co świadczy o tym, że treść oferty jest sprzeczna z warunkami zamówienia (wykonawca wedle treści oferty nie jest w stanie zrealizować zgodnie z prawem wymaganego świadczenia).

Konstrukcja zarzutu i konieczne do przanalizowania zagadnienia prawne

Odnosząc się do omawianego zarzutu zamawiający zaznaczył, że dwolujący błędnie wskazuje, że z SWZ, a konkretnie z pkt 3 OPZ wynika jakoby wykonawca zamówienia miał „konieczność zapewnienia przetworzenia 80 Mg odpadów dziennie”.

Zamawiający przewiduje do czterech transportów dziennie taborem o ładowności około 20 Mg (4 x 20 Mg). Na tej podstawie będą weryfikowane zdolności do przyjęcia, ewentualnego magazynowania i przetwarzania odpadów.

Zamawiający przewiduje zatem jedynie dostarczanie do wybranej instalacji maksymalnie 80 Mg odpadów w dziennie, nie oczekuje zaś, że instalacja ta dokona przetworzenia tej ilości odpadów w ramach danego dnia. Odwołujący zaś sugeruje,

że właśnie tego rodzaju wymóg wynika z treści SWZ stosując w Odwołaniu sformułowanie „konieczność zapewnienia przetworzenia 80 Mg odpadów dziennie”

Kwestia ta jest kluczowa dla rozważań prowadzonych dalszej części niniejszego punktu, stąd zamawiający sprostował ją już na wstępie.

Wskazał, że w istocie w ramach Zarzutu nr 2 lit. a odwołujący powołuje się na dwa odrębne zagadnienia prawne stwierdzając:

po pierwsze, że w ocenie odwołującego I. sp. z o. o. w oparciu o posiadane zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie posiada technicznych możliwości realizacji zamówienia dot. zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 05 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, ponieważ nie ma możliwości przyjęcia, do czterech transportów odpadów dziennie taborem o ładowności około 20 Mg (4 x 20 Mg) na podstawie posiadanej decyzji;

po drugie zaś odwołujący wskazał, że I. sp. z o. o. nie może zrealizować przedmiotowego zamówienia w eksploatowanej instalacji, ponieważ, gdyby mogła przetwarzać w ramach obróbki biologicznej odpady w ilości ponad 75 Mg dziennie powinna legitymować się pozwoleniem zintegrowanym, nie zaś zezwoleniem sektorowym na przetwarzanie odpadów, które obecnie posiada. Wywody odwołującego przeprowadzone w ramach Zarzutu nr 2 lit. a są w całości bezzasadne i wynikają z błędnie dokonanej wykładni obowiązujących przepisów prawa oraz niewłaściwej oceny stanu faktycznego i prawnego sprawy.

Możliwość przyjmowania przez I. sp. z o. o. odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe w ilości ok. 80 Mg dziennie (4 transporty po ok. 20 Mg każdy) w oparciu o posiadane zezwolenie na przetwarzanie odpadów Rozpoczynając rozpatrywanie pierwszego z powołanych wyżej aspektów podnoszonych przez odwołującego w ramach Zarzutu nr 2 lit. a należy wskazać, że I. sp. z o. o. legitymuje się obecnie Decyzją Marszałka Województwa Śląskiego z 12 listopada 2024 r., nr 3994/OE/2024 w przedmiocie udzielenia I. sp. z o.o. zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji zlokalizowanej na działkach geodezyjnych nr 793/22 oraz 794/17 w gminie Toszek obręb Paczynka (dalej jako: „Zezwolenie I.”).

Przedmiotowa decyzja dopuszcza przetwarzanie przez I. sp. z o. o. odpadów w postaci ustabilizowanych osadów ściekowych o kodzie 19 08 05 w procesie odzysku R3 - Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania) w ilości 25 000,00 Mg/ rok.

Zgodnie z opisem procesu technologicznego prowadzony przez I. proces odzysku polega na przeładunku odpadów w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio z kontenera do mieszalnika.

Osady są następnie mieszane ze słomą oraz wapnem tlenkowym 60% CaO w następujących proporcjach: ustabilizowane komunalne osady ściekowe 80%, słoma 10%, wapno tlenkowe 10%.

Mieszalnik na podwoziu kołowym napędzany jest przez wałek przekładnika mocy z ciągnika rolniczego. Gotowa mieszanka za pomocą przenośnika taśmowego jest transportowana do prasy hydraulicznej. Prasa za pomocą ściany hydraulicznej upycha mieszankę w foliowy tunel o długości 60 m, szerokości 2,5 m i wysokości 2m. Przez środek tunelu przeciągnięte zostają rury perforowane, które napowietrzają mieszankę przez 3 godziny dziennie za pomocą wentylatora napędzanego przez wałek przekładnika mocy z ciągnika rolniczego. W tunelu jednorazowo kompostowane jest do 250 Mg mieszanki.

Oznacza to, że biorąc pod uwagę wskazane wyżej proporcje w jednym tunelu o długości 60m jednorazowo znajduje się ok. 200 Mg odpadów o kodzie 19 08 05.

Zgodnie z posiadanym przez I. sp. z o.o. zezwoleniem na przetwarzanie odpadów proces kompostowania trwa w zależności od wyników pomiaru temperatury kompostowanego materiału od 6 do 10 tygodni. Na koniec procesu kompostowania mieszanki powstaje zaś kompost, który następnie poddawany jest badaniom, które potwierdzają jego przydatność zgodnie z obowiązującymi przepisami o nawozach i nawożeniu w tym ustawy z 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu.

Co przy tym istotne posiadane przez I. sp. z o.o. zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie dopuszcza magazynowania odpadów trafiających do przetwarzania. Jak zostało wskazane wyżej odpady trafiające do instalacji, bezpośrednio po dostarczeniu danego transportu odpadów, przekazywane są do mieszalnika.

Należy w tym miejscu wskazać również, że zezwolenie I. sp. z o.o. nie wskazuje ilości odpadów, które mogą zostać przyjęte lub przetworzone przez Spółkę w innym okresie niż rok np. miesiąc czy dzień określając jedynie maksymalną masę odpadów przewidzianych do przetwarzania w okresie roku na 25 000,00 Mg/rok.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności faktyczne, a także wniosek odwołującego z 26 maja 2025 r. o odrzucenie oferty I. sp. z o.o. zamawiający skierował do I. w dniu 3 czerwca 2025 r. wniosek o potwierdzenie czy przedstawione decyzje dot. gospodarowania odpadami warunkują prawidłowe wykonanie zadania zgodnie z opisem przedmiotu zamówienia.

W przedmiotowym zapytaniu zamawiający wskazał, wobec tego, że zgodnie z ustaloną praktyką organów ochrony

środowiska dla instalacji dla których nie wskazano ilości dni pracy w ciągu roku przyjmuje się wartość 365 dni. Mając powyższe na uwadze 25.000 Mg/365 dni, dobową moc przerobową instalacji wynosi 68,49 Mg na dobę. Przyjmując nawet ilość dni roboczych w ciągu roku jako 261 dni, to 25.000 Mg/261 dni dobową moc przerobową instalacji wynosi 95,785 Mg na dobę.

Odpowiadając na wskazane wyżej zapytanie zamawiającego I. sp. z o.o., pismem z 24.04.2025 r. nie zgodziła się ze stawianymi zarzutami wskazując, że posiadane przez oferenta zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie zawiera w swojej treści żadnego dobowego ograniczenia ilości „odbioru odpadów” oraz podkreśliła, że moc przerobowa procesu przetwarzania odpadów kształtuje się na poziomie 25 000 Mg/rok zaś posiadane zezwolenie nie wspomina przy tym o jakiegokolwiek dobowej mocy przerobowej kompostowni ani też o jakichkolwiek ograniczeniach w tym zakresie.

Wskazując na opis procesu technologicznego Oferent podkreślił, że kompostowanie osadów, po ich zmieszaniu z innymi komponentami, ma się odbywać w foliowych tunelach, przy czym partia osadów, po przywiezieniu na miejsce i zmieszaniu, ma być upychana w tunelu, w którym jednorazowo będzie kompostowane do 250 ton mieszanki. Zezwolenie nie przewiduje przy tym jakichkolwiek ograniczeń co do liczby tuneli, w których mają być kompostowane osady, wielkości partii osadów ani ilości osadów, które w ciągu doby mogą być przywiezione na miejsce i umieszczone w tunelach.

W ocenie zamawiającego powyżej wskazane wyjaśnienia oferenta należy uznać za w pełni wystarczające, bowiem faktycznie posiadane przez I. sp. z o.o. zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie zawiera w swojej treści jakichkolwiek ograniczeń w odniesieniu do określenia ilości odpadów przyjmowanych w okresie doby do kompostowni.

Wobec powyższego zamawiający nie ma podstaw, aby uznać, że oferent w postaci I. sp. z o.o. nie posiada możliwości przyjmowania odpadów w ilości zapewniającej realizację zamówienia pn. Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 określoną w Specyfikacji Warunków Zamówienia tj. w ilości ok. 80 Mg dziennie (4 transporty po ok. 20 Mg każdy).

Potencjalny obowiązek posiadania przez I. sp. z o.o. Pozwolenia zintegrowanego

Odrębną kwestią, która podlegała ocenie przez zamawiającego w toku prowadzonego postępowania przetargowego, i która jest szeroko opisywana przez odwołującego w treści odwołania jest jednak także druga z okoliczności prawnych wskazanych na wstępnie mniejszego punktu tj. ocena czy wobec powyżej przedstawionych wniosków, I. sp. z o.o. nie powinna legitymować się pozwoleniem zintegrowanym, nie zaś zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, które obecnie posiada.

Pozwolenie zintegrowane, jak było już wskazywane wcześniej przy analizie Zezwolenia sektorowego Newkom, jest zgodnie z art. 201 ust. 1 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tj. Dz.U z 2025 poz. 647) w zw. z ust. 5 pkt 3 lit. b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U z 2014 poz. 1169 ze zm., dalej jako: „Rozporządzenie dot. pozwoleń zintegrowanych”) wymagane m.in. dla instalacji w gospodarce odpadami służących do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 75t na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej.

Taki zaś właśnie proces, tj. proces R3 polegający na kompostowaniu odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe, będący ich obróbką biologiczną realizuje I. sp. z o.o. w prowadzonej przez siebie kompostowni.

Co przy tym istotne, pojęcie „zdolności przetwarzania” danej instalacji nie należy utożsamiać z pojęciem „zdolności przyjmowania” odpadów do tej instalacji, są to bowiem dwa odrębne pojęcia definiowane na gruncie Rozporządzenia dot. pozwoleń zintegrowanych odpowiednio w pkt 5 oraz pkt 6 objaśnień do tego aktu prawnego.

Pod pierwszym ze wskazanych pojęć, tj. „zdolnością przetwarzania”, ustawodawca nakazuje rozumieć największą ilość określonego odpadu lub odpadów, która może być przetworzona w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji. Co przy tym istotne, wyraźnie wskazano, że jest to ilość odpadów możliwa do przetworzenia, a nie zaś przyjmowana czy też przetwarzana w danej jednostce czasu.

Z kolei pod pojęciem „zdolności przyjmowania” zgodnie z pkt 6 objaśnień do rozporządzenia należy rozumieć: Największa ilość określonych surowców, która może być przyjmowana w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji. Pojęcie zdolności przyjmowania wykorzystywane jest w przepisach rozporządzenia w odniesieniu m.in. do składowisk odpadów.

Użycie przez ustawodawcę dwóch odrębnych pojęć dla zdefiniowania mocy przerobowej danej instalacji (tj. jej zdolności przetwarzania) i określenia ilości odpadów, która może do instalacji trafić w danej jednostce czasu (tj. jej zdolności przyjmowania) jednoznacznie wskazuje, że pojęć tych nie można ze sobą utożsamiać i muszą być one rozumiane w sposób odrębny na gruncie każdego zindywidualizowanego stanu faktycznego.

Takiego zaś właśnie błędnego utożsamienia ze sobą tych dwóch odrębnych pojęć dokonuje odwołujący w treści omawianego Zarzutu nr 2 lit. a odwołania, co wskazuje jednoznacznie na dokonanie przez niego dowolnej i błędnej

wykładni obowiązujących przepisów prawa.

Możliwość realizacji przez I. sp. z o.o. zamówienia pn. Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 w zakresie ilości odbieranych odpadów tj. ilości ok. 80 Mg dziennie (4 transporty po ok. 20 Mg każdy) powinna być wobec tego oceniana według drugiego ze wskazanych pojęć, tj. zdolności przyjmowania.

Jak zostało już wskazane, I. sp. z o.o. w złożonej ofercie oraz przekazanej zamawiającemu korespondencji wykazała, że spełnia ww. warunek realizacji zamówienia, bowiem posiadane przez nią zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie zawiera żadnych ograniczeń w zakresie „zdolności przyjmowania” odpadów w okresie doby.

W kontekście obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji służących do biologicznego przetwarzania odpadów kluczowa jest zaś weryfikacja drugiego ze wskazanych parametrów, tj. „zdolności przetwarzania” odpadów danej instalacji.

Właśnie bowiem do tego kryterium odwołuje się przywołany powyżej ust. 5 pkt 3 lit. b załącznika do rozporządzenia stanowiący, że pozwolenie zintegrowane wymagane jest m.in. dla instalacji w gospodarce odpadami służących do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 75t na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej.

W odniesieniu do instalacji przetwarzania odpadów jakimi są kompostownie w praktyce działania organów ochrony środowiska wskazuje się, że prawidłową i pożądaną metodologią obliczenia ich zdolności przetwarzania w ujęciu dobowym jest przyjęcie rocznej mocy przerobowej i podzielenie je przez liczbę dni w roku to jest 365 dni, jeżeli w zezwoleniu nie zostały określone inne ramy czasowe pracy instalacji. Przy zastosowaniu wskazanej metodologii zdolność przetwarzania odpadów instalacji należącej do I. sp. z o.o. będzie zatem wynosiła 68,49 Mg na dobę (25 000 Mg / 365 dni ≈ 68,49 Mg/doba), zatem w świetle brzmienia przepisów rozporządzenia nie jest wymagane uzyskanie przez spółkę pozwolenia zintegrowanego.

Co szczególnie istotne ocena „zdolności przetwarzania” instalacji do przetwarzania została także dokonana stosunkowo niedawno przez Marszałka Województwa Śląskiego w toku wydawania I. sp. z o.o. aktualnego zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Zezwolenie to jest bowiem niezwykle świeże, jak zostało zaznaczone wydane zostało bowiem w dniu 12 listopada 2024 r., zatem już po wejściu w życie kluczowych zmian prawnych zaostrzających reżim uzyskiwania zezwoleń dot. gospodarowania odpadami wynikających m.in. z przepisów ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592).

Co przy tym szczególnie istotne, w toku wydawania podmiotowego zezwolenia instalacja prowadzona przez I. sp. z o.o. była również kontrolowana przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, który postanowieniem nr 83/2023 z 7 sierpnia 2023 r. stwierdził spełnienie przez I. sp. z o.o. wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska co do miejsc, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów.

Wobec tego prawidłowa identyfikacja zdolności przetwarzania odpadów w instalacji należącej do I. sp. z o.o. na poziomie 25 000 Mg/rok nie może budzić zastrzeżeń zamawiającego, szczególnie biorąc pod uwagę, że na etapie rozpatrywania oferty złożonej przez I. sp. z o.o. w postępowaniu przetargowym zamawiający nie ma możliwości kwestionowania identyfikacji zdolności przetwarzania odpadów instalacji dokonanej w nieodległym terminie przez dedykowane organy administracyjne specjalizujące się w wydawaniu pozwoleń w zakresie gospodarki odpadami (Marszałek Województwa Śląskiego) oraz kontroli instalacji do przetwarzania odpadów (Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska).

Podsumowanie sytuacji prawnej I. sp. z o.o.

Podsumowując odniesienie się przez zamawiającego do zarzutu podnoszonego przez odwołującego pod nr 2 lit. a odwołania, należy wskazać, że po pierwsze w świetle obowiązujących przepisów, w szczególności rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r., w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości rozróżnić trzeba dwa pojęcia dot. funkcjonowania instalacji do przetwarzania odpadów, a mianowicie „zdolność przetwarzania” i „zdolność przyjmowania”, które stanowią odrębne kategorie pojęciowe, co odwołujący zupełnie ignoruje dokonując błędnej wykładni przepisów prawa przez utożsamienie ze sobą tych dwóch odrębnych pojęć w celu udowodnienia tezy stawianej w ramach omawianego zarzutu.

Możliwość realizacji przez I. sp. z o.o. zamówienia pn. Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 w zakresie ilości odbieranych odpadów tj. ilości ok. 80 Mg dziennie (4 transporty po ok. 20 Mg każdy) powinna być wobec oceniania według podjęcia „zdolności przyjmowania” odpadów przez posiadaną przez oferenta instalację.

W kontekście obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji służących do biologicznego przetwarzania odpadów kluczowa jest zaś weryfikacja drugiego ze wskazanych w niniejszej części opinii parametrów, tj. „zdolności

przetwarzania" odpadów danej instalacji.

I. sp. z o.o. posiada zezwolenie na przetwarzanie odpadów udzielone decyzją Marszałka Województwa Śląskiego z 12 listopada 2024 r., nr 3994/OE/2024 określające roczną zdolność przetwarzania prowadzonej instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w postaci kompostowni tunelowej na poziomie 25 000 Mg/rok.

Zezwolenie posiadane przez I. sp. z o.o. nie zawiera zaś ograniczeń dobowych w zakresie ilości przyjmowanych odpadów. W szczególności w decyzji nie określono limitów przyjęć odpadów w skali dobowej ani miesięcznej, wskazując wyłącznie roczny limit przetwarzania na poziomie 25 000 Mg oraz brak możliwości magazynowania odpadów.

W związku z tym, biorąc pod uwagę treść posiadanego zezwolenia, brak jest podstaw do przyjęcia, że Spółka nie byłaby w stanie realizować zamówienia w zakresie przyjęcia czterech transportów odpadów o kodzie 19 08 05 dziennie po ok. 20 Mg każdy, tj. łącznie ok. 80 Mg/dobę.

I. sp. z o.o. posiada wobec tego formalne możliwości realizacji zamówienia obejmującego przyjmowanie do 80 Mg odpadów dziennie (cztery transporty po ok. 20 Mg) zgodnie ze Specyfikacją Warunków Zamówienia.

Z kolei zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r., obowiązek uzyskania pozwolenia zintegrowanego powstaje m.in. w przypadku instalacji służących do biologicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne, o dobowej zdolności przetwarzania przekraczającej 75 Mg.

W odniesieniu do instalacji przetwarzania odpadów jakimi są kompostownie w praktyce działania organów ochrony środowiska wskazuje się, że prawidłową i pożądaną metodologią obliczenia ich zdolności przetwarzania w ujęciu dobowym jest przyjęcie rocznej mocy przerobowej i podzielenie je przez liczbę dni w roku to jest 365 dni, jeżeli w zezwoleniu nie zostały określone inne ramy czasowe pracy instalacji.

W przypadku instalacji eksploatowanej przez I. sp. z o.o., przy założeniu rocznej mocy przerobowej wynoszącej 25 000 Mg oraz stosując przywołaną wyżej metodologię, dobową zdolność przetwarzania wynosi 68,49 Mg (25 000 Mg / 365 dni), a zatem nie przekracza progu ustawowego skutkującego obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Instalacja I. sp. z o.o. została także oceniona i pozytywnie zweryfikowana w kontekście obowiązku posiadania jedynie zezwolenia na przetwarzanie odpadów przez także właściwe organy administracji publicznej tj. przez Marszałka Województwa Śląskiego oraz Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w toku wydawania aktualnego zezwolenia (decyzja nr 3994/OE/2024 z 12 listopada 2024 r.) i to już po wejściu w życie nowelizacji ustawy o odpadach z 20 lipca 2018 r., która zaostrzyła wymogi w zakresie gospodarowania odpadami.

Prawidłowa identyfikacja zdolności przetwarzania odpadów w instalacji należącej do I. sp. z o.o. na poziomie 25 000 Mg/rok nie może zatem budzić zastrzeżeń zamawiającego, szczególnie biorąc pod uwagę, że na etapie rozpatrywania oferty złożonej przez I. sp. z o.o. w postępowaniu przetargowym zamawiający nie ma możliwości kwestionowania identyfikacji zdolności przetwarzania odpadów instalacji dokonanej w nieodległym terminie przez dedykowane organy administracji publicznej.

Zamawiający wskazał jednoznacznie, że analiza przeprowadzona przez niego na etapie rozpatrywania oferty I. doprowadziła do dwóch kluczowych wniosków:

Zezwolenie posiadane przez I. sp. z o.o. nie zawiera ograniczeń dobowych w zakresie ilości przyjmowanych odpadów. W ocenie opiniującego, oferent posiada wobec tego formalne możliwości realizacji zamówienia obejmującego przyjmowanie do 80 Mg odpadów dziennie (cztery transporty po ok. 20 Mg), zgodnie ze Specyfikacją Warunków Zamówienia.

I. sp. z o.o. nie ma obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego, ponieważ zdolność przetwarzania eksploatowanej przez nią instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w postaci kompostowni tunelowej nie przekracza 75 Mg odpadów na dobę.

Wobec powyższego oba aspekty podnoszone przez odwołującego w ramach zarzutu nr 2 lit. a należy uznać za zupełnie nietrafne i wynikające z błędnie dokonanej wykładni obowiązujących przepisów prawa oraz niewłaściwej oceny stanu faktycznego i prawnego sprawy.

Odpowiedź zamawiającego na Zarzut nr 2 lit. b

Zarzut nr 2 lit. b - wykonawca I. złożył ofertę wskazując, że zagospodarowanie odpadów będzie miało miejsce w instalacji Paczyna (co do której uzyskał on decyzję nr 3994/OE/2024, znak sprawy: OEWS-GO.7244.1.28.2024), gdzie nie można magazynować odpadów, a odpady muszą być dostarczone do mieszalnika bezpośrednio z kontenera, podczas gdy Zamawiający wskazał w SWZ (odpowiedź na pytanie nr 2), że odpady będzie dostarczał nie tylko w kontenerach, ale także ciągnikami z naczepą, co wymagałoby chociażby chwilowego magazynowania odpadów (po wyładowaniu ich z naczepy musiałyby być one chociaż przez chwilę magazynowane zanim zostałyby dostarczone do mieszalnika – na co wykonawca I. sp. z o.o. nie ma pozwolenia – ma on obowiązek dostarczać do mieszalnika odpady bezpośrednio z kontenera), co świadczy o tym, że treść oferty jest sprzeczna z warunkami zamówienia

Konstrukcja zarzutu i odniesienie się do jego treści przez zamawiającego

Zamawiający zaznaczył, że zarzut ten w istocie sprawdza się do błędnie dokonanej przez odwołującego wykładni pojęcia „magazynowania odpadów” i próby sprowadzenia ad absurdum zapisów zawartych w treści zezwolenia na przetwarzanie odpadów posiadane przez I. sp. z o.o.

W istocie bowiem Kompostech w treści zarzutu nr 2 lit. b twierdzi, że I. sp. z o.o. nie posiada technicznych możliwości realizowania zamówienia, gdyż zgodnie z treścią SWZ odpady o kodzie 19 08 05 będą dostarczane do instalacji nie tylko w kontenerach, ale także ciągnikami z naczepą. W efekcie powstawać będzie konieczność wyładowania odpadów z naczepy i przeładowania ich do mieszalnika. Wobec tego Kompostech podnosi, że w procesie takim dojdzie do magazynowania odpadów, które tak jak zostało wskazane wyżej nie jest dopuszczone przez zezwolenie na przetwarzanie odpadów posiadane przez I. sp. z o.o. Kompostech utożsamia zatem w omawianym zarzucie pojęcie „magazynowania odpadów” z czynnościami technicznymi w postaci wyładowania odpadów i ich przeniesienia do mieszalnika za pomocą urządzeń wyładowczych np. koparko-ładowarki, co pozostaje w całkowitej sprzeczności z definicją pojęcia „magazynowania odpadów” zawartym w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach i de facto jest zabiegiem czysto erystycznym mającym na celu sprowadzenie do absurdu opisu procesu technologicznego przetwarzania odpadów zawartego w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów posiadany przez I. sp. z o.o.

Także to zagadnienie, mimo jego oczywiście pozornego charakteru, zostało jednak przez zamawiającego szczegółowo przeanalizowane w ramach prowadzonego postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego.

Po otrzymaniu wniosku Kompostech z 17 kwietnia 2025 r. o odrzucenie oferty I. sp. z o. o. w oparciu właśnie o przesłankę podnoszoną w zarzucie nr 2 lit. b Odwołania, Zamawiający skierował bowiem do I. sp. z o. o. wniosek o odniesienie się do wskazanej kwestii.

W odpowiedzi udzielonej pismem z 25 kwietnia 2025 r. I. sp. z o.o. wskazała jednoznacznie, że posiadana przez IGOMA sp. z o.o. decyzja umożliwia więc w pełnym zakresie realizację zamówienia zgodnie z wymaganiami zamawiającego określonymi w SWZ.

Odnosząc się do zarzutów Kompostech sp. z o. o. I. sp. z o.o. wskazała, że nie bardzo też wiadomo, na jakiej podstawie Kompostech twierdzi, jakoby nie było technicznej możliwości załadunku odpadów bezpośrednio z kontenera do mieszalnika. Tym samym Kompostech, kierując się interpretacją ad absurdum decyzji IGOMY zezwalającej na przetwarzanie odpadów, podważa racjonalność organu wydającego tę decyzję i utrzymuje, jakoby zezwolenie na przetwarzanie odpadów w rzeczywistości nie zezwalało na przetwarzanie odpadów.

W dalszej części przedmiotowego pisma z 25 kwietnia 2025 r. I. wskazuje także, że żadne przepisy, w tym przepisy regulujące gospodarkę odpadami, nie zawierają też jakiegokolwiek prawnej definicji „kontenera”. Pojęcia „kontenera” nie precyzują również zapisy decyzji na przetwarzanie odpadów wydanej dla IGOMA. Jest to więc pojęcie czysto techniczne, rozumiane bardzo szeroko, a jego użycie w decyzji na przetwarzanie odpadów miało na celu jedynie wskazanie, że odpady nie mogą być magazynowane, tylko wprost z pojemnika, w którym się znajdują (ang. container – pojemnik), mają być przeładowywane do urządzeń służących ich przetwarzaniu.

W dalszej kolejności zamawiający wskazał, że wbrew argumentacji Kompostech, decyzja z 12.11.2024 r. nr 3994/OE/2024 nie określa warunków transportu ani „dostarczania” odpadów, lecz warunki przetwarzania odpadów. W szczególności decyzja nie zawiera jakichkolwiek zapisów przewidujących konieczność transportowania czy też dostarczania odpadów na miejsce przetwarzania w kontenerach. Zgodnie z decyzją, proces technologiczny przetwarzania odpadów rozpoczyna się od przeładowania odpadów w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio z kontenera do mieszalnika. Decyzja natomiast nic nie mówi o tym, że osady koniecznie mają być transportowane w kontenerach.

Po raz kolejny zamawiający zaznaczył, że z tak przedstawionymi wyjaśnieniami I. sp. z o.o. należy się w pełni zgodzić, bowiem wbrew twierdzeniom przedstawionym w odwołaniu i wniosku o odrzucenie oferty z 17 kwietnia 2025 r. oferta wykonawcy I. sp. z o.o. nie pozostaje w sprzeczności z posiadany przez I. sp. z o.o. zezwoleniem na przetwarzanie odpadów.

Argumentacja Kompostech oparta na rzekomym braku możliwości przyjęcia przez I. sp. z o.o. odpadów o kodzie 19 08 05 dostarczanych do instalacji naczepą samowyładowczą oraz ciągnikami z naczepą pomija bowiem istotne kwestie techniczne i prawne.

Po pierwsze, jak słusznie wskazała I. sp. z o.o. w stanowisku przedłożonym zamawiającemu, posiadana przez oferenta decyzja nie zakazuje przyjmowania odpadów z naczep samowyładowczych czy też dostarczanych ciągnikami z naczepą. Zgodnie z jej treścią: Proces technologiczny przetwarzania odpadów polega na przeładowaniu odpadów w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio z kontenera do mieszalnika.

Wskazany zapis jednoznacznie odnosi się zaś do etapu przetwarzania odpadów w instalacji, a nie do sposobu ich transportu. Decyzja w przedmiocie udzielenia zezwolenia na przetwarzanie odpadów nie może bowiem regulować formy dostarczania odpadów na teren instalacji, gdyż w ogóle nie jest to jej przedmiotem.

Przepis art. 43 ust. 2 pkt 3 ustawy o odpadach jednoznacznie stanowi bowiem, że w treści zezwolenia na przetwarzanie

odpadów określone muszą zostać m.in. miejsce i dopuszczona metoda lub metody przetwarzania odpadów, ze wskazaniem procesu przetwarzania zgodnie z załącznikami nr 1 i 2 do ustawy, oraz opis procesu technologicznego z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji lub urządzenia, a w uzasadnionych przypadkach, w szczególności w przypadku instalacji do termicznego przekształcania odpadów - także godzinowej mocy przerobowej.

Decyzja w przedmiocie zezwolenia na przetwarzanie odpadów zawiera zatem wytyczne i opis samego procesu przetwarzania odpadów w ramach danego ciągu technologicznego nie zaś sposób transportu czy dostarczania odpadów do instalacji, przed rozpoczęciem tego procesu.

Zezwolenie na przetwarzanie odpadów posiadane przez I. sp. z o. o., wbrew twierdzeniom odwołującego zawartym w omawianym zarzucie oraz wniosku o odrzucenie oferty I. sp. z o. o. z 17 kwietnia 2025 r. nie zawiera zatem ani zakazu stosowania naczep samowyladowczych czy też dostarczania odpadów do instalacji za pomocą ciągników z naczepami, ani wymogu przyjmowania wyłącznie kontenerów typu hakowiec.

Należy również zauważyć, że w świetle posiadanej przez I. sp. z o.o. decyzji nic nie stoi także na przeszkodzie, aby odpady dostarczone w inny sposób – np. naczepą samowyladowczą, czy też za pomocą ciągników z naczepami – zostały następnie umieszczone w kontenerze, z którego są bezpośrednio podawane do mieszalnika, zgodnie z wymogami technologicznymi określonymi w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów. Wskazanie sposobu przeładunku „z kontenera do mieszalnika” odnosi się bowiem wyłącznie do procedury organizacyjnej wewnątrz instalacji, a nie do wymaganego typu pojazdu dostarczającego odpady.

Po drugie, błędne jest utożsamianie czynności technicznego wyładunku odpadów z ich magazynowaniem. Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach, przez magazynowanie rozumie się: „czasowe przechowywanie odpadów”.

Tymczasem w analizowanym przypadku wyładunek z naczepy i natychmiastowe przemieszczenie odpadów do mieszalnika (nawet przy założeniu wykorzystania urządzeń technicznych np. w postaci koparko-ladowarki) nie stanowi magazynowania odpadów, lecz jest elementem procesu technologicznego – o ile odbywa się to niezwłocznie, w sposób kontrolowany, na odpowiednio przygotowanej nawierzchni w ramach przestrzeni roboczej instalacji, co też, zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez I. sp. z o.o. ma miejsce w tym przypadku.

W takim przypadku nie mamy bowiem do czynienia z „czasowym przechowywaniem odpadów”, które są „w ciągłym ruchu” podlegają przemieszczaniu i kierowaniu do przetwarzania, w ramach określonych czynności organizacyjno-technicznych, a nie są przechowywane w oczekiwaniu na dalsze działania. Taki sposób pracy pozostaje także w pełni zgodny z warunkami zezwolenia na przetwarzanie odpadów posiadane przez I. sp. z o.o.

Zamawiający podkreślił, że twierdzenia odwołującego zawarte w zarzucie nr 2 lit. b oraz wniosku o odrzucenie oferty I. sp. z o. o. z 17 kwietnia 2025 r. nie mogą się obronić w kontekście zapisów zezwolenia na przetwarzanie odpadów posiadane przez I. sp. z

o.o. oraz definicji pojęcia „magazynowania odpadów” zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach. Nie sposób przy tym nie odnieść wrażenia, że odwołujący formułując te twierdzenia, w sposób niemal rozpaczliwy, poszukuje jakiegokolwiek „punktu zaczepienia” mającego dać pretekst do odrzucenia oferty przedłożonej przez I. sp. z o. o., stosując przy tym zabiegi erystyczne nie mające jakiegokolwiek oparcia w obowiązujących przepisach prawa i chcąc jedynie sprowadzić do absurdu opis procesu technologicznego przetwarzania odpadów zawarty w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów posiadany przez I. sp. z o.o.

25 sierpnia 2025 r. odwołujący wniósł, aby Izba uznała, że doszło do naruszenia art. 577 ustawy, na podstawie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b) ustawy w zw. o to, aby Izba unieważniła przedmiotową umowę w zakresie zobowiązań niewykonanych i nałożyła karę finansową na Zamawiającego w maksymalnej dopuszczalnej wysokości.

21 lipca 2025 r. odwołujący wniósł odwołanie w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonym przez zamawiającego pod nazwą „Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9”.

W ramach odwołania wniósł on o to, aby z jednej strony nastąpiło unieważnienie wyboru najkorzystniejszej oferty (oferty złożonej przez wykonawcę I. sp. z o.o.), nakazanie zamawiającemu odrzucenia oferty wykonawcy I. sp. z o.o., jak i o unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego.

Odwołujący powołał skrót informacji zawartych w odwołaniu.

18 sierpnia 2025 r. w Dzienniku Urzędowym UE ujawniło się ogłoszenie o tym, że zamawiający zawarł z wykonawcą I. sp. z o.o. umowę na zamówienie pn. „Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 – zamówienie awaryjne”.

Szacunkowa wartość postępowanie, w którym złożono odwołanie, wynosiła 1.500.000 zł, a zamawiający w piśmie stanowiącym „Ogłoszenie o wynikach postępowania” wskazał, iż umowa z wykonawcą I. sp. z o.o. zostanie zawarta na

kwotę 1.500.000 zł netto (przy ofercie I. na kwotę 249 zł netto).

Dowód: pismo z dnia 10 lipca 2025 r. – w aktach postępowania

Obecnie natomiast poinformował o zawarciu umowy z tymże wykonawcą na kwotę 1.794.000 zł netto, przy czym szacunkową wartość zamówienia określił na kwotę: 2 435 220,00 zł netto, a cena za 1 Mg odpadów wynosiła 299 zł netto.

Dowód: wypis z DzUrz UE - OJ S 157/2025 19/08/2025.

W istocie zatem – zasłaniając się „awaryjną” koniecznością udzielenia zamówienia – zamawiający zawarł z wykonawcą, który nie może zgodnie z prawem realizować zamówienia (vide zarzuty wskazane w odwołaniu) – umowę na wykonanie tegoż zamówienia, które jest objęte przedmiotem postępowania.

Dochodzi tym samym do naruszenia art. 577 ustawy, ewentualnie do próby obejścia tego przepisu, co należy interpretować mając na uwadze art. 8 ust. 1 ustawy w zw. z art. 58 § 1 KC – mamy w tej sytuacji do czynienia z działaniem stanowiącym typowe „obejście” prawa.

Szczególnego podkreślenia wymaga bowiem okoliczność, że nastąpiło zawarcie umowy z wykonawcą na wykonanie tegoż zamówienia, tuż przed rozstrzygnięciem odwołania przez Izbę, gdzie oczywistym jest, że ten wykonawca nie może wykonać zamówienia zgodnie z warunkami zamówienia (a więc wybór był w oczywisty sposób bezpodstawny).

Po drugie – gdyby pozwolić na takie działanie zamawiającego – oznaczałoby to możliwość całkowitego omijania przepisów prawa (jak w tej sprawie – zamawiający dokonał wyboru wykonawcy nie spełniającego wymogów, a w odniesieniu do oferty odwołującego – odrzucił ją z oczywistym naruszeniem przepisów ustawy – która nakazuje w określonym trybie – art. 128 ust. 1 ustawy – wezwać wykonawcę przed odrzuceniem jego oferty).

Tym samym pozwolenie zamawiającemu na takie działanie oznaczałoby, że podmiot taki mógłby dokonywać całkowicie nieprawidłowych działań (które powodowałyby kolejne odwołanie ze strony odwołującego, z jednoczesnym wykonywaniem usługi przez podmiot, który nie powinien jej wykonywać), jednocześnie przedłużając w nieskończoność działania podejmowane w postępowaniu i zawierać sobie umowy z wolnej ręki z wykonawcami, którzy nie spełniają warunków udziału w postępowaniu.

Jednocześnie podkreślenia wymaga opieszałość zamawiającego w tym postępowaniu. Postępowanie zostało ogłoszone w dniu 26 lutym 2025 r. z terminem składania ofert na 17 kwietnia 2025 r. Swoje oferty wraz z odpowiednimi załącznikami złożyło jedynie dwóch wykonawców, a ocena ofert trwała przez 3 miesiące, gdy całość takiego działania (wraz z wezwaniami wykonawców i wyznaczaniem im odpowiednich terminów) winna zamknąć się maksymalnie w okresie miesiąca. Podkreślenia bowiem wymaga, że postępowanie jest niezwykle proste – należało zestawić jedynie nieliczne warunki wynikające z SWZ wraz z treścią ofert (przy jednoczesnym zauważeniu, że wykonawcy ci składali już oferty zamawiającemu). W istocie zatem zamawiający działający bez zbędnej zwłoki mógłby w ciągu 1-2 dni roboczych oceniać dokumentację i wysyłać odpowiednie pisma do stron.

Co dodatkowo ważne – zamawiający zgodnie z decyzją z dnia 27 lutego 2015 r. dotyczącej przedmiotowego Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy, położonym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 ma prawo magazynować odpady o kodzie m.in. 19 08 05 przez okres 3 lat.

W konsekwencji nie ma żadnych powodów, aby obecnie nastąpiło udzielenie zamówienia wykonawcy I. sp. z o.o. – a tym samym zawarcie przedmiotowej umowy nastąpiło jedynie w celu obejścia przepisów ustawy – udzielenia zamówienia „wybranemu” przez siebie wykonawcy.

Dowód: - decyzja z dnia 27 lutego 2015 r., w szczególności pkt B.5 (zaznaczone na żółto).

Podkreślenia też wymaga, że ogłoszenie tego postępowania jest wynikiem działań odwołującego, który sprzeciwił się działaniom zamawiającego – który to poza przepisami ustawy udzielał zamówień publicznych. W tym miejscu wskazania wymaga, że wykonawca – Kompostech sp. z o.o. – wniósł w dniu 12 listopada 2024 r. odwołanie w związku z faktem, iż zamawiający uchyla się od ogłaszania postępowań o udzielenie zamówienia zgodnie z ustawą (zamawiający omijał ustawę i zawierał umowy poza reżimem ustawy). Zamawiający uznał w dniu 4 grudnia 2024 r. przedmiotowe odwołanie w całości. Ogłosił on jednak to postępowanie dopiero w dniu 26 lutego 2025 r.

Dowód – odwołanie Kompostech z listopada 2024 r.

-uznanie odwołania (dwa pisma Zamawiającego z dnia 3 i 4 grudnia 2024 r.)

-postanowienie KIO sygn.. KIO 4192/24

Tym samym obecne działanie zamawiającego wpisuje się w jego wcześniejsze postępowania polegające na zawieraniu umów poza reżimem ustawy. Nie ma bowiem żadnego usprawiedliwienia dla takiego działania zamawiającego, w szczególności nie można uznać, aby sytuacja taka nastąpiła nie z okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi zamawiający.

Podsumowując zatem – zauważenia wymaga, że ustawa wprowadza zakaz zawarcia umowy do czasu rozstrzygnięcia postępowania przez Izbę (art. 577 ustawy). Pozwolenie tym samym zamawiającemu na zawarcie umowy w istocie na przedmiotowe zamówienie z wykonawcą, którego oferta została w tym postępowaniu wybrana, a która to oferta w

sposób oczywisty jest sprzeczna z warunkami zamówienia – umowy w swojej merytorycznej treści z umową, która miała być zawarta w wyniku przeprowadzenia postępowania – stanowi w istocie naruszenie zakazu zawierania umowy w okresie od wniesienia odwołania do czasu jego rozstrzygnięcia – w szczególności, gdy zamawiający może magazynować nowo powstające odpady przez okres 3 lat, a więc nie ma żadnej potrzeby udzielenia „zamówienia awaryjnego” (które w istocie jest jedynie działaniem zamawiającego, aby udzielić zamówienia wykonawcy, który oferuje niższą cenę, ale nie może realizować zamówienia zgodnie z jego warunkami).

Na koniec odwołujący wskazał, że gdyby Izba uznała, że przedmiotowa kwestia nie może być rozpatrywana w tym postępowaniu – złoży on najpewniej osobne odwołanie na postępowanie zamawiającego.

Dowody do odwołania:

14 lipca 2025 r. odwołujący wniósł o udostępnienie ofert spółki biorącej udział w postępowaniu tj. IGOMA Sp. z o.o., 56-420 Bierutów, Gorzesław 76 lok.2; oraz konsorcjum wykonawców w składzie: Green Koneko Sp. z o.o. z siedzibą Dzielna 118 26-300 Opoczno –Lider Konsorcjum; Zakład Usług Wielobranżowych Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dobrów 7A, 28-142 Tuczępy – Partner Konsorcjum; Biokompostownia S.C z siedzibą : ul. Wierzbicka 90 , 26-616 Radom - Partner Konsorcjum Usługi Transportowe i Handel Z.D. ul. Zaściankowa 1A 05-240 Tłuszcz - Partner Konsorcjum.

14 lipca 2025 r. zamawiający udostępnił odwołującemu oferty I. i Koneko. W ramach oferty I. udostępnił decyzję IGMA zaświadczenie o ważności Decyzję KTM 2000, dososowanie decyzji do04.,03.2020, świadczenie o aktualności decyzji, oświadczenie o możliwości zrealizowania.

Pismo z 18 lutego 2020 Starostwa Powiatowego w Gliwicach do I. :

na podstawie art. 65 par. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j: Dz.U.2018.2096 z późn. zm.) Państwa wniosek z dnia 06.02.2020 r. o zmianę decyzji Starosty Gliwickiego z dnia 7 listopada 2013 r. znak: WOŚ.6233.00035f2013, zmienionej decyzją z dnia 31 sierpnia 2016 r. znak: WOŚ.6233.00029.2016 został przekazany do rozpatrzenia zgodnie z kompetencjami do Marszałka Województwa Śląskiego.

W myśl art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r, o odpadach organami właściwymi do wydawania zezwoleń na przetwarzanie odpadów są odpowiednio: - marszałek województwa (art. 41 ust. 3 pkt I):

a) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 sierpnia 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

b) dla odpadów innych niż niebezpieczne poddawanych odzyskowi w procesie odzysku polegającym na wypełnianiu terenów niekorzystnie przekształconych, jeżeli ilość umieszczanych w wyrobisku lub zapadlisku odpadów jest nie mniejsza niż 10 Mg na dobę lub całkowita pojemność wyrobiska lub zapadliska jest nie mniejsza niż 25 000 Mg,

c) dla instalacji komunalnych;

d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg

- starosta - w pozostałych przypadkach (art. 41 ust. 3 pkt 2).

oraz regionalny dyrektor ochrony środowiska do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów na terenach zamkniętych (art. 41 ust. 4).

Na podstawie obowiązujących przepisów w omawianym przypadku mamy do czynienia z przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydaje marszałek województwa.

Zapisami par 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. nn.).

Jak wynika z zapisów decyzji Starosty Gliwickiego z dnia 7 listopada 2013 r. znak: WOŚ.6233.00035.2013 wraz z późniejszymi zmianami pkt 11.3 przewidywana łączna ilość odpadów poddana odzyskowi przez Spółkę IGOMA nie przekroczy 25 000 Mg/rok, czyli ok. 68 Mg na dobę.

Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy że przedmiotowa instalacja do przetwarzania odpadu o kodzie 19 08 05 zaliczana jest do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na (S 2 ust. 1 pkt 47).

Zgodnie z art. 41 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach organem właściwym do zmiany zezwolenia na przetwarzanie odpadów jest w omawianym przypadku Marszałek Województwa Śląskiego.

Art. 65 par 1 Kodeksu postępowania administracyjnego mówi, jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie.

Pismo zamawiającego z 10 lipca 2025 r. o odrzuceniu oferty odwołującego:

Zamawiający zawiadamia, że Państwa oferta została odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) ustawy. złożoną przez wykonawcę, który nie spełnia warunków udziału w postępowaniu wynikającego z Ogłoszenia o zamówieniu i SWZ. tj. nieposiadającego aktualnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzanie odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji. (str. 12 SWZ, pkt. VII WARUNK UDZIAŁU W POSTĘPOWANIU).

Uzasadnienie:

Zamawiający w toku badania i oceny ofert stwierdził, że wykonawca ubiegający się wspólnie o udzielenie zamówienia tworzący konsorcjum firm: KOMPOSTECH Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Sączu adres siedziby: ul. Wiklinowa 4A, 33-300 Nowy Sącz, – Lider Konsorcjum, NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów – Partner Konsorcjum, w ofercie złożonej w niniejszym postępowaniu w pkt. 4. Na str. 2 formularza oferty złożył następujące zobowiązanie:

„Niniejszym zobowiązujemy się do zagospodarowania odpadów o kodzie: 19 08 05:

a) w miejscu (nazwa według BDO oraz adres): Nowy Sącz ul. Wiklinowa 4a, 33-300 Nowy Sącz

b) odległości w km liczonej (drogami dostosowanymi do transportu ciężarowego) od miejsca zagospodarowania ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych od Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy – 99,8 km

c) w następujący sposób: Proces R3

Oraz:

a) w miejscu (nazwa według BDO oraz adres): Leżachów 147, gm. Sieniawa, woj. podkarpackie

b) odległości w km liczonej (drogami dostosowanymi do transportu ciężarowego) od miejsca zagospodarowania ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych od Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy – 213 km

c) w następujący sposób: Proces R3”.

Do oferty zostały dołączone m.in. decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019, wydana dla członka Konsorcjum firmy NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów. Decyzja ta dotyczy prowadzenia działalności na działce nr 689/5 w miejscowości Leżachów, gmina Sieniawa. Działce wskazanej w ofercie wykonawcy na której będzie prowadzone zagospodarowanie odpadów.

Potwierdzenie powyższych faktów znajduje się również w wyjaśnieniu firmy Newkom Eco z dnia 7.05.2025 r.

„Odpady o kodzie 19 08 05 będą przetwarzane w procesie kompostowania, metoda R3, tj. recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki – w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania, wg załącznika nr 1 do ustawy o odpadach.

Proces kompostowania prowadzony jest w technologii VAL´ID w zakładzie kompostowni odpadów biodegradowalnych zlokalizowanej w miejscowości Leżachów 147, gm. Sieniawa, woj. Podkarpackie.”

Zamawiający w kolejnych pismach wzywał wykonawcę do uzupełnienia oraz wyjaśnienia uzasadnionych wątpliwości związanych z ważnością przedłożonej do oferty decyzji pozwalającej na realizację zamówienia tj. prowadzenie zagospodarowania odpadów o kodzie objętym przetargiem.

W udzielanych odpowiedziach Konsorcjum przedstawiło swoje stanowisko m.in. w piśmie z dnia 7.05.2025 r. „NEWKOM EKO spełniła wskazane wymagania, a decyzja na przetwarzanie odpadów pozostaje w obrocie prawnym. Wobec spółki nie zachodzą okoliczności, o których mowa art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Posiadane zezwolenie pozostaje w mocy.”

oraz w piśmie z dnia 27.05.2025 r.

„Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. Akt IV SA/Wa 159/23 decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak OŚ.6233.11.14, zmieniona późniejszymi decyzjami administracyjnymi, pozostaje w obrocie prawnym i nie została prawomocnie cofnięta, uchylona ani wygaszona.”

Zamawiający z uwagi na przedmiot zamówienia, w trosce o prawidłowy przebieg postępowania WMK S.A. wystąpiło do Starosty Przeworskiego, który wydał ww. decyzję z prośbą o potwierdzenie, że przedłożona decyzja pozostaje w obrocie prawnym.

W przesłanej odpowiedzi z dnia 7.05.2025 r. Starosta Przeworski poinformowała WMK S.A., że wydana przez niego decyzja zgodnie z pkt 1.7 posiadała ważność do dnia 15.08.2024 r. Jednocześnie wskazał, że decyzją Marszałka

Województwa Podkarpackiego z dnia 08.01.2021 r., znak: OS-III.7244.51.2020 zostały wygaszone wszystkie decyzje Starosty Przeworskiego, będące zezwoleniami na przetwarzanie odpadów dla firmy: NEWKOM EKO Sp. z o.o. Leżachów 147,37-530 Sieniawa. WMK S.A. zwróciło się również do Marszałka Województwa Podkarpackiego z podobnym pytaniem. W dniu 16.05.2025 r. Marszałek udzielił następującej odpowiedzi.

- decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. r. znak: OS-6233.11.2014 z jej późniejszymi zmianami (pozwolenie sektorowe) wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r., gdyż nie została ona dostosowana do zmienionych przepisów ustawy o odpadach wprowadzonych art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (wygaśnięcie na podstawie art. 14 ust. 4 tej ustawy).

- W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, niezależnie od stanowiska jakie prezentuje NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie posiada ona aktualnie żadnego z zezwoleń/pozwoleń, które pozwalałyby jej prowadzić działalność w zakresie przetwarzania odpadów.

- W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, NEWKOM EKO Sp. z o.o. eksploatuje instalację kompostowni odpadów biodegradowalnych w Leżachowie bez wymaganych prawem zezwoleń/pozwoleń na przetwarzanie odpadów.

WMK S.A. po otrzymaniu tych informacji wezwało konsorcjum Kompostech do złożenia jednoznacznego wyjaśnienia czy załączona w postępowaniu przetargowym decyzja NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie wygasła lub nie została cofnięta. W celu uniknięcia wszelkich wątpliwości interpretacyjnych poproszono o przedstawienie wraz z wyjaśnieniami zaświadczenia odpowiedniego organu o ważności decyzji oraz terminu jej obowiązywania.

Konsorcjum złożyło wyjaśnienia własne o następującej treści „decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak OŚ.6233.11.14, zmieniona późniejszymi decyzjami administracyjnymi, pozostaje w obrocie prawnym i nie została prawomocnie cofnięta, uchylona ani wygaszona.”

Wodociągi Miasta Krakowa S.A. wystąpiły ponownie z pismem do Starosty Przeworskiego, który wydał decyzję na zagospodarowanie odpadów dla NEWKOM ECO Sp. z o.o. (decyzja z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z zmianami) z prośbą o ustosunkowanie się do odpowiedzi udzielonej WMK S.A. w trakcie procedury przetargowej przez konsorcjum.

W odpowiedzi na to pismo Starosta, stwierdził co następuje:

„Zaznaczam, że instalacja do kompostowania bioodpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), prowadzona przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego gdyż instalacja ta, zgodnie z pkt 5 ppkt. 3 lit. B załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014, poz. 1169) kwalifikowana jest do instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej. Wobec powyższego organem właściwym jest Marszałek Województwa Podkarpackiego. Dodatkowo nadmieniam, że do tutejszego organu nie wpłynął wniosek o wydanie nowego zezwolenia na przetwarzanie odpadów i nie toczy się żadne postępowanie w tej sprawie”.

WMK S.A. wystąpiły również do Marszałka Województwa Podkarpackiego, przekazując podobnie jak do Starostwa Przeworskiego udzielone przez Konsorcjum wyjaśnienia.

W dniu 26.06.2025 r. WMK S.A. otrzymało poniższą odpowiedź.

„Instalacja, którą prowadzi NEWKOM EKO Sp. z o.o. winna posiadać decyzję – pozwolenie zintegrowane i działać na podstawie udzielonego jej pozwolenia zintegrowanego. Nie jest prawnie dopuszczalne prowadzenie tego rodzaju instalacji bez wymaganego pozwolenia. Stanowisko Marszałka Województwa Podkarpackiego o braku posiadania przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. pozwolenia zintegrowanego oraz innych zezwoleń na przetwarzanie odpadów przedstawione zostało szczegółowo w piśmie z dnia 16 maja 2025 r., znak: OS-I.7013.3.18.2025.MD. Z treści pisma wynika, że od dnia 14.12.2015 r. NEWKOM EKO Sp. z o.o. powinna posiadać pozwolenie zintegrowane na prowadzenie instalacji do przetwarzania odpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), z wykorzystaniem działań obróbki biologicznej (kompostowania). (...) ustalenia Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska nie zastępują pozwoleń/zezwoleń i nie dają NEWKOM EKO Sp. z o.o. podstawy do prowadzenia legalnej działalności w zakresie przetwarzania odpadów. Stanowisko Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska uwzględnia w prowadzonym postępowaniu Organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego, przy czym pozwolenie to wydane zostaje w oparciu o cały zgromadzony materiał dowodowy w danej sprawie. Aktualnie NEWKOM EKO Sp. z o.o. prowadzi działalność bez wymaganego prawem pozwolenia zintegrowanego, wydanego w trybie przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, gdyż dotychczas takiego pozwolenia ww. Spółka nie uzyskała.”

W przedstawionym stanie faktycznym, Zamawiający przyjmuje stanowisko zaprezentowane przez organ właściwy do wydania NEWKOM EKO decyzji w zakresie gospodarowania odpadami tj. Marszałka Województwa Podkarpackiego, który stoi na stanowisku, że decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak: OŚ.6233.11.2014 została wygaszona z dniem 14 grudnia 2015 r., w związku z koniecznością uzyskania dla instalacji pozwolenia zintegrowanego.

Co przy tym istotne decyzja wygaszająca zezwolenie NewKom jest ostateczna została bowiem w zasadniczej części podtrzymana mocą decyzji Ministra Klimatu i Środowiska z 22.11.2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5. Postanowieniem z dnia 22 lutego 2023 r. WSA w Warszawie IV SA/Wa 159/23 wstrzymał jednak wykonanie decyzji stwierdzającej wygaszenie zezwolenia. Oznacza to, że obecnie, do czasu rozpoznania przez NSA skargi kasacyjnej złożonej przez NewKom korzysta on z tzw. ochrony tymczasowej, w czasie której decyzja wygaszająca zezwolenie nie wywołuje skutków prawnych.

Nie może jednak umykać z pola widzenia, że do dnia 5 marca 2020 r. NewKom nie złożył skutecznie wniosku o zmianę zezwolenia na przetwarzanie odpadów, wobec czego, decyzja ta i tak wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r. w oparciu o przepisy 14 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1592 ze zm.), które w takim wypadku przewidują wygaszenie zezwolenia na przetwarzanie odpadów z mocy samego prawa. Dla oceny stanu faktycznego istotna jest również treść wyroku WSA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2023 r. oddalająca skargę na decyzję Ministra Klimatu i Środowiska z 22.11.2022 r. nr DIŚ- III.411.122.2022.AT.5 w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia posiadanego przez NEWKOM.”

Należy zwrócić również uwagę, że wyjaśnienia Konsorcjum, które wskazują na rezerwy charakter instalacji Newkom Eco są sprzeczne z treścią złożonej przez konsorcjum oferty i sposób nieuprawniony zmieniają jej treść po upływie terminu składania ofert. Działanie takie w związku z solidarną odpowiedzialności członków konsorcjum za realizację zamówienia są również niezgodne z wymogami prawa.

Mając powyższe na uwadze Zamawiający odrzuca ofertę złożoną przez konsorcjum firm:

KOMPOSTECH Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Sączu adres siedziby: ul. Wiklinowa 4A 33-300 Nowy Sącz, – Lider Konsorcjum, NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów – Partner Konsorcjum, jak złożoną przez wykonawcę, który nie spełnia warunków udziału w postępowaniu wynikającego z Ogłoszenia o zamówieniu i SWZ. tj. nieposiadającego aktualnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzanie odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji. (str. 12 SWZ, pkt. VII WARUNKI UDZIAŁU W POSTĘPOWANIU).

Jednocześnie Zamawiający działając na podstawie art. 253 ust. 1 ustawy PZP zawiadamia, że w powyższym postępowaniu wybrano ofertę złożoną przez I. Sp. z o.o., Gorzesław 76 lok.2 ,56-420 Bierutów na kwotę (wyłącznie dla celów porównania i oceny ofert) netto: 249,00 zł/1Mg, cena brutto: 268,92 zł/1Mg. Oferta spełnia wszystkie warunki wymagane przez zamawiającego określone w SWZ określone w SWZ i uzyskała największą liczbę punktów na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w rozdziale XV. Jednocześnie Zamawiający informuje w związku z treścią rozdziału XV ust. 3 SWZ, aukcja elektroniczna nie zostanie przeprowadzona, a oferta najkorzystniejsza została wybrana spośród ofert, złożonych w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu, ponieważ nie zostały złożone co najmniej dwie oferty niepodlegające odrzuceniu.

Na podstawie postanowień rozdziału III ust. 25 specyfikacji warunków zamówienia umowa zostanie zawarta na kwotę netto: na kwotę netto: 1 500 000,00 zł netto powiększoną o należny podatek VAT.

Na podstawie art. 264 ust. 1 ustawy umowa w sprawie zamówienia publicznego może zostać zawarta w terminie nie krótszym niż dziesięć (10) dni od przesłania niniejszego zawiadomienia o wyborze najkorzystniejszej oferty przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

10 lipca 2020 r. zamawiający poinformował o wyborze oferty firmy I. Sp. z o.o. Gorzesław 76 lok.2, 56-420 Bierutów na kwotę (wyłącznie dla celów porównania i oceny ofert) netto: 249,00 zł/1Mg, cena brutto: 268,92 zł/1Mg.

Oferta firmy I. Sp. z o.o. Gorzesław 76 lok.2, 56-420 Bierutów spełnia wszystkie warunki wymagane przez zamawiającego określone w SWZ i uzyskała największą liczbę punktów na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w rozdziale XV. Jednocześnie Zamawiający informuje w nawiązaniu do rozdziału XV ust. 3 SWZ że , aukcja elektroniczna nie zostanie przeprowadzona, a oferta najkorzystniejsza została wybrana spośród ofert, złożonych w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu, ponieważ nie zostały złożone co najmniej dwie oferty niepodlegające odrzuceniu.

Na podstawie postanowień rozdziału III ust. 25 specyfikacji warunków zamówienia umowa zostanie zawarta na kwotę netto: na kwotę netto: 1 500 000,00 zł netto powiększoną o należny podatek VAT.

Jednocześnie zamawiający zawiadamia, że działając na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) ustawy Pzp w niniejszym postępowaniu odrzucono następujące oferty ponieważ ich treść jest niezgodna z warunkami zamówienia:

➤ ofertę złożoną przez wykonawcę: KOMPOSTECH Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ul. Grunwaldzka 26,lok 1

,- Lider Konsorcjum NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa Leżachów – Partner Konsorcjum

15 lipca 2025 r. odwołujący złożył pismo do zamawiającego:

Konsorcjum na podstawie Regulaminu udzielania zamówień w Wodociągach Miasta Krakowa Spółka Akcyjna wnosi sprzeciw co do odrzucenia oferty Konsorcjum jak i wyboru oferty firmy I. oraz wnosi o odrzucenie oferty firmy I. i wybór oferty konsorcjum jako oferty najkorzystniejszej spełniającej wymogi SWZ.

1. Wniosek o odrzucenie oferty firmy I..

Konsorcjum w dniu 5.06.2024 r. złożyło wniosek o odrzucenie oferty firmy I. , gdyż na podstawie decyzji znak. WOŚ.6233.00035.2013 z dnia 07.11.2013 r. i zmienionej decyzji z dnia 31.08.2016 r. nr WOŚ.6233.00029.2016 firma I. posiada uprawnienia do odbioru odpadów w ilości do 75 ton/ dobę i nie spełnia wymogu odbioru odpadów w ilości do 140 ton stawianego przez Zamawiającego. Na dowód potwierdzenia słuszności naszych twierdzeń przesyłamy treść korespondencji Starosty Gliwickiego do Marszałka województwa śląskiego (zał. 1) z którego wynika, że wydajność instalacji firmy I. wynosi 68 ton/dobę.

Po zweryfikowaniu powołanego w piśmie I. z dnia 3.07.2024 roku Wyroku WSA w Gliwicach oraz uzyskanych wcześniej informacji publicznych, informujemy że wyrok ten nie jest prawomocny a wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnych firmy I. złożył Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach (zał. 2).

Konsorcjum zobowiązane jest do odniesienia się do kalkulacji kosztów wykonania usługi zamówienia przez firmę I.. W kalkulacji błędnie przyjęto składnik pn. „średni załadunek”, który wynosi 25 ton. Zgodnie z decyzją znak. WOŚ.6233.00035.2013 z dnia 07.11.2013 r. i zmienionej decyzji z dnia 31.08.2016 r. nr WOŚ.6233.00029.2016 pkt. 6 decyzji:

„Szczegółowy opis dopuszczanej metody przetwarzania poprzez odzysk odpadów: Po przywiezieniu na miejsce przetwarzania odpady wprost z kontenera będą przeładowywane do mieszalnika typu „de level”

Powyższe potwierdza, że odpady do firmy I. dostarcza się kontenerami co wyklucza przyjęcie składnika kalkulacji pn. „średni załadunek” na poziomie 25 ton (transport naczepami). Kierując się doświadczeniem, konsorcjum stwierdza że składnik kalkulacji pn. „średni załadunek” dla zespołu pojazdu hakowego wraz z przyczepą hakową wynosi nie więcej niż 15 ton. W celu zweryfikowania powyższego składnika kalkulacji, konsorcjum wnosi o przedstawienie kopii dowodów rejestracyjnych pojazdów hakowych oraz przyczep i określenia ich masy oraz określenia masy pustych kontenerów i obliczenia dopuszczalnego ładunku odpadów.

Konsorcjum jedynie z formalnego obowiązku odniosło się do kalkulacji firmy I., gdyż faktyczna kalkulacja kosztów pozbywania się odpadów przez tą firmę powinna zawierać: koszt załadunku osadów ściekowych na rozrzutnik obornika. koszt rozrzucenia osadów ściekowych na polu. koszt zaorania pola. Działalność firmy I. opiera się na licznych fałszerstwach, oszustwach, manipulacjach, wprowadzaniu w błąd organów administracji. Po wyborze oferty firmy I. odpady z oczyszczalni ścieków „Płaszów” wywiezione zostaną na pola rolne firmy Ktm, a dokumenty potwierdzające przetworzenie tych odpadów zostaną sfalszowane przez firmę I.. Przykładem takiego postępowania z odpadami jest niedawno realizowana umowa na odbiór komunalnych osadów ściekowych z oczyszczalni ścieków „Kujawy”. I. w okresie w od 2.04.2024 r. do 13.05.2024 r. wywoziła z oczyszczalni ścieków „Kujawy” należącej do Wodociągów Miasta Krakowa 102 szt. transportów odpadów o kodzie 190805 na działki rolne o nr. ew. 1187/5 oraz sąsiednie w obrębie Pniów, gmina Toszek. Odpady zostały rozrzucone po polu i zaorane a w bazie danych o odpadach potwierdzono poddanie ich procesowi kompostowania. Konsorcjum pozyskało od Małopolskiej Fundacji Wsparcia Ochrony Środowiska w Krakowie dokument potwierdzający, że m.in. w powyższej sprawie toczy się śledztwo Prokuratury Okręgowej w Gliwicach (zał. 3) a uzyskanie kopii protokołów kontroli WIOŚ Katowice jest niemożliwe.

UWAGA: Powyższy akapit wraz z załącznikiem nr 3 należy traktować jako tajemnice śledztwa i nie rozpowszechniać publicznie w zw. z art. 241 kodeks karny, w tym nie ujawniać firmie I..

2. Wniosek o dokonanie wyboru oferty Konsorcjum jako najkorzystniejszej oraz spełniającej wymogi SWZ.

Zamawiający pismem znak. K KU.261.37.2024 z dnia 13.06.2024 r. wezwał konsorcjum, aby dla każdego z miejsc zagospodarowania odpadów podać planowaną ilość odpadu przeznaczoną do zagospodarowania w danym miejscu. Konsorcjum wskazało, że planuje przekazać po 2250 Mg do każdego z miejsc wskazanych w ofercie. W kolejnych pismach Zamawiający zaczął kwestionować decyzję na przetwarzanie odpadów partnera konsorcjum w tym obowiązek wykonywania badań odpadu i kosztów z nimi związanych. Konsorcjum zaproponowało, aby badania zlecone zostały przez wytwórcę a wszelkie koszty zwrócone Zamawiającemu, tak aby nie musiał on ponosić dodatkowych kosztów w związku z wyborem oferty konsorcjum. W tym celu konsorcjum zaproponowało wprowadzenie odpowiedniego zapisu do wzoru umowy, który regulowałby wymogi prawne określone w przepisach odrębnych a dotyczące wykonywania badań odpadu. Kolejno Zamawiający odrzucił ofertę konsorcjum jako niespełniającą wymogi SWZ.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Zamawiającego, po pierwsze należy zaznaczyć, że SWZ Rozdział III ust. 1 pkt. 3) stanowi, że Zamawiający dopuszcza m.in. Proces odzysku R3 bez konieczności ponoszenia przez Zamawiającego

jakichkolwiek kosztów z tym związanych. Rozwiązanie zaproponowane przez Konsorcjum, mianowicie dotyczące zwrotu kosztów badań odpadów nie jest w sprzeczności z SWZ a zaproponowane zmiany w umowie wynikają z przepisów prawa, które nakładają obowiązek wykonywania badań przez wytwórcę odpadów. Po drugie, nawet jeżeli decyzja na przetwarzanie odpadów partnera konsorcjum nie spełnia wymogów SWZ to z pewnością pozwolenie zintegrowane Lidera konsorcjum spełnia wszelkie wymogi. Zamawiający zanim odrzucił ofertę konsorcjum powinien wziąć pod uwagę wykonanie całości zamówienia przez Lidera konsorcjum. Tym bardziej, że przy piśmie z dnia 28.06.2024 r. konsorcjum zaznaczyło, że w sytuacji gdyby osad nie mógł być zagospodarowany przez Partnera Konsorcjum, obowiązek jego zagospodarowania przejmie wówczas Lider Konsorcjum, tak aby zapewnić ciągłość odbioru, nie naruszając warunków przedmiotowego postępowania.

3. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta (UOKiK).

Odnosząc się do twierdzeń opisanych w piśmie firmy I. z dnia 3.07.2024 roku dotyczących prowadzenia postępowania wobec Spółki KOMPOSTECH przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta to pragnę zaznaczyć, że „donos” na Spółkę KOMPOSTECH do UOKiK złożyły Wodociągi Miasta Krakowa a UOKiK nie wszczynał postępowania wobec Spółki KOMPOSTECH i takie postępowanie nie było i nie jest prowadzone. UOKiK zweryfikował koszty funkcjonowania zakładu przetwarzania odpadów w Nowym Sączu, w przeliczeniu na jedną tonę odpadu i przyjął, że oferowane ceny były w tamtym czasie rynkowe.

Odwolujący 2 września 2025 r. przedstawił dodatkowe stanowisko w sprawie: Jak wynika z odpowiedzi – zamawiający stara się zmienić treść pism, jakie kierował do Odwołującego w toku postępowania. Fakty są przy tym oczywiste. Dla przypomnienia: nastąpiło odrzucenie oferty odwołującego – z powodu niespełnienia warunków udziału w postępowaniu (jak wynika bezsprzecznie z treści pism zamawiającego). Każde takie odrzucenie wymaga obligatoryjnie uprzedniego wezwania w trybie art. 128 ust. 1 PZP do uzupełnienia. Żadne wezwanie kierowane do odwołującego nie było takim wezwaniem. Wystarczy zapoznać się z treścią wezwania z 29.04.2025 r., gdzie odwołujący był wzywany do dostarczenia 3 dokumentów na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy. Był również wzywany do wyjaśnień w trybie art. 107 ust. 4 ustawy. Jednocześnie, co było podkreślane w pkt 1.24 odwołania – zamawiający żądał w ramach wezwania w trybie art. 107 ust. 4 ustawy (a więc niby na podstawie wezwania do wyjaśnień) dostarczenia przedmiotowych środków dowodowych, które nie były wskazywane w treści SWZ. Jedyne wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 ustawy dotyczyło zupełnie innej kwestii, to jest oświadczenia wykonawcy dotyczącego przesłanek wykluczenia z art. 5k rozporządzenia 833/2014 oraz art. 7 ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego. Analogicznie wezwanie z dnia 21 maja 2025 r. było jedynie wezwaniem do wyjaśnień. W orzecznictwie Izby – w związku z treścią przepisów ustawy – jest utrwalone, że w każdym przypadku konieczne jest wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 ustawy do złożenia, poprawienia lub uzupełnienia wymaganych dokumentów zanim nastąpi odrzucenie oferty wykonawcy z powodu niespełnienia warunków udziału w postępowaniu. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że ustawodawca wskazał w sposób wyczerpujący – kiedy takie wezwanie nie jest konieczne. Wskazał on bowiem, że nie ma potrzeby kierowania wezwania w trybie art. 128 ust. 1 ustawy, wówczas gdy 1) wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie 2) zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania. Żadna z tych okoliczności nie zaistniała w sprawie. A zamawiający stara się wyprowadzać twierdzenie, że żadne wezwanie nie było konieczne, skoro zapytał wybrane przez siebie organy. Izba ocenia działania zamawiającego podjęte w toku postępowania – Zamawiający nie ma prawa na etapie postępowania odwoławczego „uzupełniać” swoich wezwań, albo nadawać im innego sensu, niż to miało miejsce w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. A w ten właśnie sposób należy odczytywać odniesienie się zamawiającego w zakresie pkt 1 odpowiedzi.

Nie można też zgodzić się z lansowanym przez zamawiającego twierdzeniem, że przedmiotowe środki dowodowe miały tutaj ten sam cel – potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu. Celem przedstawienia przedmiotowych środków dowodowych jest potwierdzenie, że zaoferowane świadczenie jest prawidłowe (strona przedmiotowa). Kwestia spełnienia warunków udziału w postępowaniu to kwestia podmiotowa. Zamawiający wskazał dokładnie jakich przedmiotowych środków dowodowych może się domagać w postępowaniu (poniżej przypomnienie z SWZ) – Odwołujący te przedmiotowe środki dowodowe złożył. Szczegółowe odniesienie się do rozważań Zamawiającego pod pkt 2 jest zatem bezprzedmiotowe – ocena czy nastąpiło zasadne odrzucenie oferty z powodu niespełnienia warunków udziału w postępowaniu winna być prowadzona gdyby wykonawca został wezwany w trybie art. 128 ust. 1 ustawy. W związku z powyższym polemika w tym temacie zostanie przedstawiona na rozprawie.

Odwolujący w pełni trafnie interpretuje postanowienia SWZ – zgodnie z którymi wykonawca ma zapewnić możliwość przetworzenia 80 Mg dziennie. Przypomniał, że z treści zezwolenia na prowadzenie dalej instalacji (czy to zezwolenia sektorowego, czy zintegrowanego) wynika, że zezwolenie może być udzielone albo a. na samo przetwarzanie (zagospodarowanie), albo

b. na przetwarzanie i magazynowanie.

W sytuacji, gdy dany wykonawca nie może odpadów magazynować – wówczas ilość odpadów dostarczana przez zamawiającego musi zostać od razu przetworzona (musi nastąpić rozpoczęcie procesu przetworzenia).

Gdy Zamawiający pisze, że będzie dostarczał dziennie do 80Mg odpadów – wykonawca musi być gotowy do ich przyjęcia – a w przypadku podmiotów, które nie mają prawa odpadów magazynować – do ich niezwłocznego oddania do przetworzenia (bez prawa do magazynowania). Jednocześnie wskazania wymaga, że wymóg, aby wykonawca był zdolny do przetworzenia 80 Mg odpadów dziennie wynika jednoznacznie i jasno z treści SWZ. Ponadto sam Zamawiający przyznał to w odpowiedzi na odwołanie (najpewniej bezwiednie, skoro w pozostałej części swojego pisma twierdzi, że tak nie jest).

Należy bowiem zauważyć, że w SWZ zamawiający wskazał (III. OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA, PRZEDMIOTC ŚRODKI DOWODOWE) w punkcie 1 pkt 6) – str. 7 SWZ, że:

„6) Zamawiający przewiduje do czterech transportów dziennie taborem o ładowności około 20 Mg (4 x 20 Mg). Na tej podstawie będą weryfikowane zdolności do przyjęcia, ewentualnego magazynowania i przetwarzania odpadów”

Zamawiający zdanie to powtórzył (mimo tego, że twierdzi, że wcale tak nie jest) w odpowiedzi na odwołanie (pkt 3.1 pisma procesowego zamawiającego)

Jak zatem jednoznacznie wynika z SWZ przedmiotowa liczba (80 Mg) będzie podstawą weryfikacji przez Zamawiającego, czy dany wykonawca posiada odpowiednią zdolność do przyjęcia, ewentualnego magazynowania i przetwarzania odpadów (wyróżnienie dokonane przez odwołującego).

Sam zamawiający żądał też oświadczenia, że dany wykonawca jest w stanie wykonać zamówienie zgodnie z dopuszczalnymi normami dziennego przetworzenia odpadów (vide treść załącznika nr 5 do SWZ, które to oświadczenie wykonawcy o zdolności wykonania zamówienia kończy się słowami: „w szczególności uwzględniającienne ilości przetwarzanych odpadów”).

Tym samym treść pisma zamawiającego (odpowiedzi na odwołanie), gdzie próbuje on wywodzić, że czym innym jest zdolność do przyjmowania odpadów, czym innym jest zdolność do przetwarzania odpadów – jest wprost sprzeczna z treścią SWZ – gdzie jest wskazane, że na podstawie tej ilości (80 Mg dziennie) będzie weryfikowana zdolność do przetworzenia odpadów. Tym samym treść pisma zamawiającego jest całkowicie błędna – jasno z SWZ wynika (jak i postanowienie to przytoczył sam zamawiający), że wykonawca musi mieć możliwość przetworzenia 80 Mg odpadów dziennie.

Już zatem tylko na marginesie można dodać, że rozróżnienie przyjmowania od przetwarzania odpadów – w przypadku instalacji, gdzie odpadów nie można magazynować – jest całkowicie sztuczne. Skoro bowiem wykonawca nie może przyjętych odpadów magazynować – oznacza to, że odpady które są przyjęte muszą być od razu oddane do przetworzenia.

Podsumowując zauważenia wymaga, że na potrzeby pisma procesowego zamawiający przyjął taktykę rozróżniania „przyjęcia” i „przetwarzania” odpadów – twierdząc, że wprowadzał jedynie wymóg w zakresie przyjęcia odpadów. W sposób oczywisty nie jest to prawdą – co wynika jednoznacznie z treści samego SWZ, jak i okoliczność tą przyznał sam zamawiający w swoim piśmie, gdy przedmiotową klauzulę przytoczył – mimo tego usilnie stara się temu zaprzeczyć w swoim piśmie procesowym. W konsekwencji oczywiste jest, że zamawiający wymagał, aby wykonawcy nie przekraczali dziennych limitów w zakresie przetwarzania odpadów – co wynika w sposób jednoznaczny tak z treści SWZ, jak i treści załącznika do SWZ – oświadczenia wykonawców, które oni składali.

Całkowicie nietrafne są także rozważania zamawiającego, z których stara się on wyprowadzić, że opis procesu technologicznego pozwalałby nawet i na przetworzenie dziennie do 200 Mg ton odpadów w instalacji I.. Opis ten mówi bowiem, że w tunelu może być poddawane kompostowaniu maksymalnie 250 Mg mieszanki. Innymi słowy – w żaden sposób nie oznacza to, że dziennie może być przetworzone więcej niż 80 Mg odpadów (wówczas I. musiałaby mieć pozwolenie zintegrowane) – może on przyjąć do mieszalnika dziennie nie więcej niż 68,19 Mg odpadów (na pewno nie więcej niż 75 Mg odpadów) – po czym odpady te trafiają do tunelu (kompostownika), gdzie następuje dalsza część procesu kompostowania, która może trwać 6-10 tygodni. I wskazana ilość (250 Mg mieszanki) odnosi się wyłącznie do tego ile może być kompostowane w tunelu, a nie tego, jaka jest dzienna ilość odpadów, jakie mogą być poddane procesowi przetwarzania (mieszania w mieszalniku).

Gdyby inaczej rozumieć treść decyzji łącznie z koniecznością uzyskiwania pozwolenia zintegrowanego na przetwarzanie więcej niż 75 Mg odpadów dziennie – oznaczałoby to, że każda instalacja która zawiera w sobie proces kompostowania – nie mogłaby bez pozwolenia zintegrowanego prowadzić procesu kompostowania (który jest rozciągnięty w czasie).

Tym samym co oczywiste – I. sp. z o.o. nie ma prawa przetwarzać 80 Mg dziennie (też tym samym nie może w istocie przyjąć takiej ilości odpadów). Może bowiem przetworzyć jedynie 68,19 Mg odpadów (a na pewno w żadnym przypadku nie więcej niż 75 Mg odpadów, co wynika z faktu, że nie posiada ona pozwolenia zintegrowanego). I. sp. z o.o. nie może bowiem magazynować odpadów, a więc w sytuacji przyjęcia większej ilości (80 Mg odpadów dziennie) pewna część nie

mogła by trafić do mieszalnika i musiałyby być niezgodnie z warunkami decyzji magazynowana – albo musiałyby nastąpić przekazanie do mieszalnika (do przetwarzania) większej ilości, niż jest to dzienne dopuszczalne.

Powoduje to w oczywisty sposób, że I. zaoferowała wykonywanie usługi w sposób nieodpowiadający jej warunkom, co uzasadnia konieczność odrzucenia oferty I. sp. z o.o. i z całą pewnością podmiot ten nie może takiej usługi wykonywać (także na podstawie zamówienia z wolnej ręki, czy też zamówienia w trybie negocjacji bez ogłoszenia – vide pismo odwołującego z dnia 25 sierpnia 2025 r. związane z udzieleniem zamówienia przez zamawiającego I. sp. z o.o.).

Podkreślenia też wymaga, że zamawiający w odpowiedzi nie kwestionuje tego, że I. nie ma prawa przetwarzać wskazywanych ilości – „zapomina” jednak całkowicie o treści rozdziału III pkt 1 ppkt 6) SWZ – gdzie wprost wskazał, że pod tym kątem (80 Mg) będzie oceniał możliwości związane z przetwarzaniem odpadów.

Odwołujący wskazał, że nie ma możliwości przyjmowania odpadów do mieszalnika w sytuacji, gdy dostarczanie odpadów następuje za pomocą naczep samowyładowczych. W żaden sposób odwołujący wbrew twierdzeniom zamawiającego, nie prowadzi tu rozważań *ad absurdum*. Odwołujący opiera swoje twierdzenia o treść decyzji na przetwarzanie odpadów, I.. Ponadto odwołujący dysponuje wnioskiem I. o wydanie decyzji na przetwarzanie odpadów, z którego wprost z pkt. 6 wynika, że odpady będą dowożone z oczyszczalni ścieków na teren działki w metalowych kontenerach a w części technologicznej proces polegać będzie na dowiezieniu osadów w kontenerze, przeładunku osadów za pomocą ładowarki teleskopowej z kontenera do mieszalnika typu DE LAVAL. Poniżej odwołujący wkleił treść pkt. 6 wniosku I. o wydanie decyzji na przetwarzanie odpadów:

Ponadto odwołujący dysponuje treścią protokołu kontrolnego Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska Nr WIOS-KATOW 87/2023 gdzie na stronie 6 organ kontrolujący potwierdza twierdzenia, że osady dowożone są w szczelnie zamkniętych kontenerach. Poniżej wkleił treść fragmentu protokołu ze strony 6. Można wskazać, że to stanowisko zamawiającego jest wprost przeciwne zasadom ujętym w przepisach dotyczących ochrony środowiska oraz dokumentacji dotyczącej wydanej na rzecz I. decyzji na przetwarzanie odpadów. Oczywiście jest bowiem to, że dany podmiot dostaje prawo do magazynowania odpadów, gdy może je w sposób zgodny z prawem przechowywać. I. o taki sposób nigdy nie wnioskowała, nie posiada decyzji na magazynowanie odpadów. W tej sytuacji I. nie posiada odpowiednio przygotowanego miejsca – właściwie zabezpieczonego przed tym, aby odpady takie nie ingerowały w środowisko (w szczególności w ziemię i znajdujące się tamże wody gruntowe). Gdy dany podmiot tych warunków nie spełnia – nie może on odpadów magazynować – przez co rozumiemy w tej sytuacji pozostawienie ich – choćby na chwilę w innym miejscu niż kontener. W konsekwencji zatem, gdy stosowane w trakcie dostaw osadów naczepy samowyładowcze wyrzucają te osady do miejsca, skąd następnie te odpady koparką będą do kontenera ładowane (a taki dokładnie opis wynika z odpowiedzi Zamawiającego) – pisze on wszak o („wyladowaniu odpadów”, a następnie ich przeniesienie do mieszalnika” i to wszystko za pomocą koparek) to w oczywisty sposób mamy do czynienia z magazynowaniem – chociaż oczywiście krótkotrwałym. Na marginesie można tylko dodać, że zdziwienie budzi postawa zamawiającego, który w tym zakresie winien być bardziej świadomy od przeciętnego podmiotu zasad związanych z ochroną środowiska. Jak jednak widać – wyrzucenie przez niego odpadów do podmiotu, który nie może ich przechowywać (magazynować) nie robi na zamawiającym wrażenia.

W ostatnich słowach odwołujący chciałby podkreślić nierówne traktowanie wykonawców. W odniesieniu do odwołującego (który dał wyższą cenę) jak widać zamawiający dopytuje się różnych instytucji w przedmiocie tego, czy wykonawca może wykonać zamówienie. W przypadku I. sp. z o.o. kieruje zapytania jedynie do niego, a następnie cokolwiek by wykonawca ten nie napisał (mimo tego, że jest to wprost przeciwne temu co jest ujęte w SWZ) Zamawiający akceptuje, bez dopytywania odpowiednich organów. Świadczy to tym samym o prowadzeniu postępowania w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji.

Stan faktyczny:

Z SWZ wynika:

III. OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA, PRZEDMIOTOWE ŚRODKI DOWODOWE

1. Przedmiotem zamówienia jest: Usługa zagospodarowania (przetwarzanie) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe z Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy w Krakowie.

1) Okres realizacji zamówienia od momentu podpisania umowy przez okres 12 miesięcy.

2) Miejsce przetwarzania odpadów musi znajdować się do 250 km (drogami dostosowanymi do transportu ciężarowego) od lokalizacji Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy.

3) Maksymalna ilość ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych przeznaczonych do zagospodarowania zostanie wyliczona z kwoty łącznej usługi wynoszącej 1 500 000,00 zł i zaofertowanej przez wykonawcę ceny jednostkowej za 1 Mg osadu. Zamawiający szacuje że w ramach niniejszego postępowania zostanie zagospodarowane 6 000 Mg odpadów.

4) Usługa przyjęcia do zagospodarowania i przetwarzania odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy.

- 5) Ilość odpadów w skali miesiąca może wahać się od 0 – 1 600 Mg.
- 6) Zamawiający przewiduje do czterech transportów dziennie taborem o ładowności około 20 Mg (4 x 20 Mg). Na tej podstawie będą weryfikowane zdolności do przyjęcia, ewentualnego magazynowania i przetwarzania odpadów.
- 7) Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia stanowi załącznik nr 7 do specyfikacji warunków zamówienia.

3. Zamawiający dopuszcza możliwość rezygnacji z realizacji 20 % usług.

7. Zamawiający w niniejszym postępowaniu wymaga złożenia przedmiotowych środków dowodowych:

a) oświadczenie o możliwości zrealizowania zamówienia bez przekroczenia warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów w celu potwierdzenia, że sugerowane usługi spełniają określone przez zamawiającego w opisie przedmiotu zamówienia wymagania, w szczególności uwzględniając dzienne ilości przekazywanych odpadów (załącznik nr 5 do swz)

b) oświadczenie potwierdzające złożenie wniosku o dostosowanie w/w decyzji w wymaganym ustawowo terminie (do dn. 4 marca 2020 r.) z informacją, że decyzja nie wygasła, nie została cofnięta, nie została wydana decyzja odmowna lub nie pozostała bez rozpoznania, nie są znane okoliczności uniemożliwiające uzyskanie zmiany decyzji (załącznik nr 6 do swz).

c) kopia potwierdzająca złożenie wniosku o dostosowanie w/w decyzji w wymaganym ustawowo terminie (do dn. 4 marca 2020 r.)

d) kopie potwierdzającą złożenie wniosku o zmianę decyzji, w przypadku procedowania zmian w decyzji

e) decyzję na wprowadzanie do obrotu tego środka (o ile dotyczy).

f) W przypadku, gdy ważność decyzji Wykonawcy kończy się w trakcie trwania umowy, Wykonawca zobowiązany jest jak niżej:

1) W przypadku decyzji, których ważność kończy się w roku 2025 należy przedłożyć:

– potwierdzenie, że złożył w organie ochrony środowiska wnioski o wydanie nowej decyzji na 3 miesiące przed datą ważności decyzji pierwotnej z 2015 r.,

– oświadczenie, że ww. wniosek nie został pozostawiony bez rozpoznania oraz nie została wydana decyzja odmowna (załącznik nr 6 do swz).

2) W przypadku decyzji, których ważność kończy się w roku 2026 należy przedłożyć:

– potwierdzenie, że złożył w organie ochrony środowiska wnioski o wydanie nowej decyzji na 3 miesiące przed datą ważności decyzji pierwotnej z 2016 r.,

– potwierdzenie, że zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania nowego zezwolenia na zbieranie lub/i przetwarzanie odpadów,

– oświadczenie, że ww. wniosek nie został pozostawiony bez rozpoznania oraz nie została wydana decyzja odmowna (załącznik nr 6 do swz).

g) Jeżeli Wykonawca nie złoży przedmiotowych środków dowodowych, o których mowa powyżej lub będą one niekompletne, Zamawiający wezwie Wykonawcę do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie.

11. Zamawiający z uwagi na przedmiot zamówienia wymagający od Wykonawców do realizacji zamówienia posiadania stosownych uprawnień do prowadzenia działalności (decyzji na transport oraz zagospodarowanie odpadów) nie dopuszcza realizacji zamówienia przez podwykonawców.

25. Wartości podane w ofercie będą służyły jedynie do porównania i oceny ofert. Umowa zostanie zawarta na kwotę 1 500 000,00 zł netto powiększoną o należny podatek VAT.

VII. WARUNKI UDZIAŁU W POSTĘPOWANIU.

2. Warunek dotyczący kompetencji lub uprawnień do prowadzenia określonej działalności zawodowej jest spełniony, jeżeli wykonawca posiada:

a) wpis do rejestru BDO (nadany nr BDO);

b) wpis do rejestru BDO dotyczący przetwarzania (w zależności od zadeklarowanej metody);

c) aktualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji. Pozwolenie musi uwzględniać procesy przetwarzania dopuszczone w postępowaniu przez Zamawiającego. Kopie ww. decyzji oraz decyzji o nadaniu nr rejestrowego BDO należy dołączyć do oferty. W przypadku zagospodarowania odpadów w oparciu o pozwolenie zintegrowane Wykonawca zapewni dostosowania instalacji do wymagań konkluzji BAT w wymaganym terminie.

3. Wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia zobowiązani są do dołączenia do oferty oświadczenia, z którego wynika, które usługi wykonają poszczególni Wykonawcy.

IX. INFORMACJA O OŚWIADCZENIACH, WYKAZ PODMIOTOWYCH ŚRODKÓW DOWODOWYCH

3. Oświadczenie, o którym mowa w art. 117 ust. 4 ustawy. W przypadku Wykonawców wspólnie ubiegających się o

zamówienie Wykonawcy ci składają - oświadczenie, z którego wynika, które usługi wykonają poszczególni wykonawcy.

5. Zamawiający na podstawie art. 126 ust. 2 ustawy wezwie wykonawców do złożenia wszystkich lub niektórych podmiotowych środków dowodowych aktualnych na dzień ich złożenia tj.:

a) Decyzje właściwych organów ochrony środowiska niezbędne do zgodnego z prawem wykonania przedmiotu zamówienia, ważne przez cały okres trwania umowy, obejmujące swoim zakresem w szczególności:

- wpis do rejestru BDO (nadany nr BDO)
- wpis do rejestru BDO dotyczący przetwarzania (w zależności od zadeklarowanej metody)
- aktualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji. Pozwolenie musi uwzględniać procesy przetwarzania dopuszczone w postępowaniu przez Zamawiającego. Kopie ww. decyzji oraz decyzji o nadaniu nr rejestrowego BDO należy dołączyć do oferty. W przypadku zagospodarowania odpadów w oparciu o pozwolenie zintegrowane Wykonawca zapewni dostosowania instalacji do wymagań konkluzji BAT w wymaganym terminie.

6. Wykaz podmiotowych środków dowodowych (składane na wezwanie Zamawiającego) na potwierdzenie, że wykonawca nie podlega wykluczeniu:

1) Informacja z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie:

- a) art. 108 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, zwanej dalej „ustawą”,
b) art. 108 ust. 1 pkt 4 ustawy, dotyczącej orzeczenia zakazu ubiegania się o zamówienie publiczne tytułem środka karnego,

– sporządzona nie wcześniej niż 6 miesięcy przed jej złożeniem.

2) Oświadczenie wykonawcy (składane na wezwanie Zamawiającego) o aktualności informacji zawartych w Jednolitym europejskim dokumencie zamówienia, w zakresie podstaw wykluczenia z postępowania wskazanych przez zamawiającego, o których mowa w:

- a) art. 108 ust. 1 pkt 3 ustawy,
b) art. 108 ust. 1 pkt 4 ustawy, dotyczących orzeczenia zakazu ubiegania się o zamówienie publiczne tytułem środka zapobiegawczego,
c) art. 108 ust. 1 pkt 5 ustawy, dotyczących zawarcia z innymi wykonawcami porozumienia mającego na celu zakłócenia konkurencji,
d) art. 108 ust. 1 pkt 6 ustawy.

15. W przypadku wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia:

- a. dokumenty i oświadczenia wymagane w ust. 6 winny złożyć każdy wykonawca.
b. dokumenty i oświadczenia wymagane w ust. 5 winny być złożone wspólnie przez wykonawców.

26 lutego 2025 r. – zmiana treści SWZ:

„Maksymalna ilość ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych przeznaczonych do zagospodarowania zostanie wyliczona z kwoty łącznej usługi wynoszącej 1 500 000,00 zł i zaoferowanej przez wykonawcę ceny jednostkowej za 1 Mg osadu.

Ilość odpadów w skali miesiąca może wahać się od 0 – 1 600 Mg. Zamawiający przewiduje do czterech transportów dziennie taborem o ładowności około 20 Mg (4 x 20 Mg). Rzeczywista ilość odpadów wynikać będzie z bieżących potrzeb Zamawiającego. Ważenie odpadów odbywać się będzie na zalegalizowanej wadze Zamawiającego na terenie ZOŚ Kujawy.

Podana powyżej ilość odpadów jest ilością szacunkową, może ulec zmniejszeniu o 20%. Zamawiający zastrzega sobie prawo do zmniejszenia ilości odpadów, które zostaną przekazane do odbioru, lecz nie mniej niż do 20 % wartości zamówienia, a Wykonawca z tego tytułu nie będzie wnosił jakichkolwiek roszczeń finansowych wobec Zamawiającego.

Ustabilizowane komunalne osady ściekowe będące przedmiotem zamówienia pochodzą z procesów oczyszczania ścieków komunalnych. Są to osady ustabilizowane w Wydzielonych Komorach Fermentacyjnych i odwodnione mechanicznie. Jakość odpadów:

- a) konsystencja: ziemista,
b) zawartość suchej masy: 15-30 %
c) ciężar objętościowy: 1,05-1,08 Mg/m³
c) stan: ustabilizowane i odwodnione

Badania odpadów stanowią załącznik do postępowania. W okresie trwania umowy parametry osadu mogą ulegać zmianom. W razie konieczności posiadania aktualnych badań odpadów, wynikających z posiadanych decyzji i pozwoleń Wykonawcy, jest on zobowiązany do ich wykonania na własny koszt.”

Wyjaśnienia SWZ z 28 lutego 2025 r.

Pytanie 2:

Zamawiający w OPZ wskazuje że będzie dostarczał odpady taborem o ładowności 20 ton. Proszę o doprecyzowanie jakiego typu będzie to tabor: ciągnik siodłowy z naczepą samowyladowczą, samochód ciężarowy typu hakowiec z kontenerami na odpady, zespół pojazdu ciężarowego z przyczepą typu hakowiec z kontenerami na odpady. Informacje potrzebne są do oszacowania długości pojazdów dostarczających odpady które będą poruszać się po drogach technologicznych instalacji .

Odpowiedź 2:

Zamawiający informuje, że planuje wykorzystać ciągnik siodłowy z naczepą samowyladowczą oraz samochód ciężarowy typu hakowiec z kontenerami.

Oferta I.:

Pkt. 4

Niniejszym zobowiązujemy się do zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 05:

a)W miejscu BDO Paczynka

Województwo śląskie, powiat gliwicki, gmina Toszek,. Obręb Paczynka nr ewidencyjne działek 793/22 i 794/12

(...)

C) w następujący sposób R3 – Recycling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania)

Załącznik nr 5 do SWZ oświadczenie o możliwości zrealizowania zadania

I. oświadczyła, że posiada wolne moce przerobowe w ramach pozwolenia decyzja nr 3994/OE/2024 znak sprawy OE-WS-GO.7244.1.28.2024 na przetwarzanie odpadów na cały czas trwania umowy, w szczególności nie przekroczy warunków decyzji przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów, w szczególności uwzględniając dzienne ilości przetwarzanych odpadów.

Załącznik nr 6 do SWZ Oświadczenie o aktualności decyzji odpadowej

I. oświadczyła, że decyzja nr 3994/OE/2024 znak sprawy OE-WS-GO.7244.1.28.2024 na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania lub odzysku w odniesieniu do rodzaju i ilości odpadów objętych postępowanie:

- jest dostosowana zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ustawy z 20 lipca 2018 o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018 poz. 1592)

- nie wygasła lub nie została cofnięta.

Wniosek z 6 lutego 2020 o zmianę decyzji z 7 listopada 2013 WOŚ.6233.00035.2013 zmieniona decyzją z 31 sierpnia 2016 WOŚ.6233.00029.2016 zezwalającej na przetwarzanie odpadów o kodzie 19 08 05 do Starosty Gliwickiego:

1.Spółka wskazuje, że zgodnie z treścią wydanej na rzecz spółki decyzją, spółka nie magazynuje odpadów (...) pkt.

II.5 decyzji

Odpady przeznaczone do procesu przetwarzania nie będą magazynowane, tylko bezpośrednio z kontenerów będą przeładowywane do mieszalnika.

Pismo Starosty Gliwickiego do I. z 18 lutego 2020 r. dotyczące wniosku o zmianę zezwolenia na przetwarzanie, z którego wynika, że wniosek I. z 6 lutego 2020 r. został przekazany zgodnie z kompetencją do Marszałka Województwa Śląskiego. W uzasadnieniu podano:

Jak wynika z zapisów decyzji Starosty Gliwickiego z 7 listopada 2013 WOŚ.6233.00035.2013 wraz z późniejszymi zmianami pkt. II.3 przewidywana łączna ilość odpadów poddana odzyskowi przez spółkę I. moc przerobowa 25 000 Mg/tok, czyli ok. 68 Mg na dobę.

Biorąc powyższe pod uwagę uznać, że przedmiotowa instalacja do przetwarzania odpadów o kodzie 19 08 05 zaliczana jest do kategorii przedsięwzięć zawsze mogących znacząco oddziaływać na środowisko (par. 1 ust.1 pkt 47).

Zgodnie z art. 41 ust. 3 pkt 1 ustawy z 14 grudnia 2012 o odpadach organem właściwym do zmiany zezwolenia na przetwarzanie jest w omawianym przypadku Marszałek Województwa Śląskiego.

Podmiotowe środki dowodowe I.:

Decyzja nr 3994/OE/2024 Marszałka Województwa Śląskiego w sprawie udzielenia spółce I. sp. z o. o. (NIP: 9112002517) z siedzibą w miejscowości Gorzesław 76/2, 56-420 Bierutów zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji zlokalizowanej na działkach geodezyjnych o numerach ewidencyjnych 793/22 i 794/17 w gminie Toszek, obręb Paczynka.

pod następującymi warunkami:

1. Miejsce i metody przetwarzania odpadów ze wskazaniem procesu przetwarzania oraz opis procesu technologicznego z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji.

Przetwarzanie odpadów innych niż niebezpiecznych w procesie odzysku R3 prowadzone będzie na obszarze nieruchomości na działkach geodezyjnych o numerach ewidencyjnych 793/22 i 794/17 w gminie Toszek, obręb Paczynka.

Proces przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne:

- R3- Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania). Moc przerobowa linii przetwarzania odpadów jest przewidywana na poziomie 25 000 Mg/rok.

2. Rodzaj odpadów przewidzianych do przetworzenia.

1.19 08 05 Ustabilizowane komunalne osady ściekowe

Tabela nr 2. Masa odpadów przewidzianych do przetwarzania w okresie roku.

119 08 05 Ustabilizowane komunalne osady ściekowe 25 000,00

4. Wskazanie maksymalnej masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie mogą być magazynowane oraz które mogą być magazynowane w okresie roku

1.19 08 05 Ustabilizowane komunalne osady ściekowe Odpad nie będzie magazynowany Odpad nie będzie magazynowany

7. Termin obowiązywania decyzji.

Termin obowiązywania decyzji ustala się do 13 listopada 2034 r.

II. Stwierdzić wygaśnięcie decyzji Starosty Gliwickiego z dnia 7 listopada 2013 r., znak: WOŚ.6233.00035.2013 (ze zm.), udzielającej spółce IGOMA sp. z o. o. (NIP: 9112002517) z siedzibą w miejscowości Gorzesław 7612 w gminie Bierutów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów na działkach geodezyjnych o numerach ewidencyjnych: 793122 i 794117 w gminie Toszek, obręb Paczynka, z dniem następującym po dniu, w którym niniejsze zezwolenie stanie się ostateczne.

23 kwietnia 2025 r. zamawiający wezwał I. wyjaśnienia następującej kwestii dotyczących załączonej do oferty decyzji Marszałka Województwa Śląskiego nr. 3994/OE/2024.

Zamawiający Wodociągi Miasta Krakowa w odpowiedzi na pytania wykonawcy w dniu 28.02.2025 r. potwierdził, że w celu wykonania transportu odpadów planują wykorzystać ciągnik siodłowy z naczepą wyładowczą. Zgodnie z decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr. 3994/OE/2024 w sprawie udzielenia spółce I. zezwolenia na przetwarzanie odpadów w opisie technologicznym przetwarzania wskazane jest, że odpady przeładowuje się bezpośrednio z kontenera do mieszalnika, str. 2 decyzji, natomiast na stronie 3 pkt. 3 decyzji wskazane jest, że odpady dostarczane do przetwarzania nie będą magazynowane. Jeden z uczestników postępowania przetargowego poddał w wątpliwość możliwość zgodnej z SWZ realizacji zamówienia przez firmę I. na podstawie ww. Decyzji. Kopia pisma w załączeniu.

Prosił o wyjaśnienie czy posiadana przez I. decyzja umożliwia realizację zamówienia zgodnie z wymaganiami zamawiającego określonymi w SWZ wraz z odpowiedziami na pytania.

25 kwietnia 2025 r. IGOMA sp. z o.o. potwierdził, że spełnia w całym zakresie wszystkie wymagania określone w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Posiadana przez IGOMA sp. z o.o. decyzja umożliwia więc w pełnym zakresie realizację zamówienia zgodnie z wymaganiami zamawiającego określonymi w SWZ.

Odnosząc się do zarzutu Kompostech, jakoby rzekomo nie było możliwe, na podstawie zapisów decyzji z dnia 12.11.2024 r. nr 3994/OE/2024 zezwalającej IGOMA sp. z o.o. na przetwarzanie odpadów, dostarczenie odpadów do instalacji ciągnikiem siodłowym z naczepą wyładowczą, gdyż jedynym sposobem dostarczenia odpadów do instalacji I. jest ich dostarczenie w kontenerze, należy wskazać, że argumentacja Kompostech jest całkowicie niezrozumiała i sprowadza się do próby sprowadzenia do absurdu zapisów decyzji zezwalającej IGOMA sp. z o.o. na przetwarzanie odpadów. W szczególności absurdalne jest twierdzenie, jakoby na podstawie decyzji na przetwarzanie odpadów wydanej dla IGOMA sp. z o.o. nie było możliwe przetwarzanie odpadów. Nie bardzo też wiadomo, na jakiej podstawie Kompostech twierdzi, jakoby nie było technicznej możliwości załadunku odpadów bezpośrednio z kontenera do mieszalnika. Tym samym Kompostech, kierując się interpretacją ad absurdum decyzji IGOMY zezwalającej na przetwarzanie odpadów, podważa racjonalność organu wydającego tę decyzję i utrzymuje, jakoby zezwolenie na przetwarzanie odpadów w rzeczywistości nie zezwalało na przetwarzanie odpadów.

Należy w tym względzie podkreślić, że istniejące techniczne opisy kontenerów podkreślają najrozmaitsze funkcje i rodzaje kontenerów, przystosowanych do łatwego załadunku, transportu i rozładunku najrozmaitszych rodzajów towarów. Nie wiadomo więc, na jakiej podstawie firma Kompostech wywodzi, że rzekomo nie jest technicznie możliwe wyładowanie osadów z kontenera do mieszalnika.

W dalszej kolejności, należy podkreślić, że żadne przepisy ani normy nie określają jakichkolwiek ograniczeń co do rodzaju kontenerów, którymi są transportowane odpady, ich pojemności, sposobu transportowania itp. Żadne przepisy, w tym przepisy regulujące gospodarkę odpadami, nie zawierają też jakiegokolwiek prawnej definicji „kontenera”. Pojęcie „kontenera” nie precyzują również zapisy decyzji na przetwarzanie odpadów wydanej dla IGOMA. Jest to więc pojęcie czysto techniczne, rozumiane bardzo szeroko, a jego użycie w decyzji na przetwarzanie odpadów miało na celu jedynie wskazanie, że odpady nie mogą być magazynowane, tylko wprost z pojemnika, w którym się znajdują (ang, container – pojemnik), mają być przeładowywane do urządzeń służących ich przetwarzaniu.

W dalszej kolejności należy wskazać, że wbrew argumentacji Kompostech, decyzja z dnia 12.11.2024 r. nr

3994/OE/2024 nie określa warunków transportu ani „dostarczania” odpadów, lecz warunki przetwarzania odpadów. W szczególności decyzja nie zawiera jakichkolwiek zapisów przewidujących konieczność transportowania czy też dostarczania odpadów na miejsce przetwarzania w kontenerach. Zgodnie z decyzją, proces technologiczny przetwarzania odpadów rozpoczyna się od przeładowania odpadów w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio z kontenera do mieszalnika. Decyzja natomiast nic nie mówi o tym, że osady koniecznie mają być transportowane w kontenerach.

Należy tutaj podkreślić, że Wykonawca IGOMA wielokrotnie już wykonywał usługi przetwarzania odpadów na rzecz Zamawiającego Wodociągi Miasta Krakowa na podstawie wcześniejszych przetargów, na podstawie tych samych warunków dotyczących przetwarzania odpadów, określonych w posiadanej przez siebie decyzji. Natomiast Wykonawca Kompostech w przeszłości już próbował podważać uprawnienia IGOMY do przetwarzania odpadów, powołując się na rzekome ograniczenia technologiczne związane z wykorzystaniem kontenerów. Argumentacja ta została całkowicie odrzucona przez zamawiającego.

Oferta Kompostech – Newkom Eko

4. Niniejszym zobowiązuję się do zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 05

a) w miejscu BDO Nowy Sącz ul. Wiklinowa 4a, odległość 99,8 km

a) w miejscu BDO Leżachów 147, gm. Sieniawa, woj. Podkarpackie odległość 217 km

Załącznik nr 3 oferta wspólna

1) Kompostech wykazujący warunek zdolności zawodowej, kwalifikacji i doświadczenia wykona następujące roboty zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 08 05

2) Newkom Eko wykazujący warunek zdolności zawodowej, kwalifikacji i doświadczenia wykona następujące roboty zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 08 05

Załącznik nr 5 - oświadczenie o możliwości zrealizowania zamówienia

Kompostech oświadczył, że: posiada wolne moce przerobowe w ramach pozwolenia udzielonego decyzją Marszałka Województwa Małopolskiego z dnia 17 sierpnia 2015 r., znak: SR-III-2.7222.2.2015.MD, zmienionego decyzjami Marszałka Województwa Małopolskiego z dnia 24 października 2017 r., znak: SR-III.7222.16.2017.MD, 01 marca 2018 r., znak: SR-III.7222.4.2018.MD, 25 października 2021 r., znak: SR-III.7222.2.2020.MD, z dnia 29 lipca 2022r., znak: SR-III.7222.15.2022.MD, 15 listopada 2022r., znak: SR-III-7222.2.2021.MD na przetwarzanie odpadów na cały czas trwania umowy, w szczególności nie przekroczy warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów, w szczególności uwzględniającienne ilości przetwarzanych odpadów

Załącznik nr 5 - oświadczenie o możliwości zrealizowania zamówienia

Newkom Eko oświadczył, że: posiada wolne moce przerobowe w ramach decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 na przetwarzanie odpadów na cały czas trwania umowy, w szczególności nie przekroczy warunków decyzji w przedmiocie przetwarzania odpadów, a w razie konieczności również magazynowania odpadów, w szczególności uwzględniającienne ilości przetwarzanych odpadów.

Załącznik nr 6 do SWZ - oświadczenie o aktualności decyzji odpadowej

KOMPOSTECH oświadczył, że decyzja Marszałka Województwa Małopolskiego z dnia 17 sierpnia 2015 r., znak: SR-III.2.7222.2.2015.MD, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Małopolskiego z dnia 24 października 2017 r., znak: SR-III.7222.16.2017.MD, 01 marca 2018 r., znak: SR-III.7222.4.2018.MD, 25 października 2021 r., znak: SR-III.7222.2.2020.MD, z dnia 29 lipca 2022r., znak: SR-III-7222.15.2022.MD, 15 listopada 2022r., znak: SR-III.7222.2.2021.MD na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania lub odzysku, w odniesieniu do rodzaju i ilości odpadów objętych postępowaniem:

- jest dostosowana zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018.poz.1592),

- nie wygasła lub nie została cofnięta

Załącznik nr 6 do SWZ - oświadczenie o aktualności decyzji odpadowej

NEWKOM EKO oświadczył, że decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmieniona decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania lub odzysku, w odniesieniu do rodzaju i ilości odpadów objętych postępowaniem:

•nie jest dostosowana zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018.poz.1592),

•nie wygasła lub nie została cofnięta.

Oświadczenie Kompostech

KOMPOSTECH Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oświadczył, że ze względu na bardzo duży plik Decyzja dla Spółki Kompostech na przetwarzanie odpadów: osady o kodzie 19 08 05 jest do pobrania w oryginałach wraz ze wszystkimi zmianami ze strony Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego pod linkiem:

Decyzja Marszałka Województwa Małopolskiego z 17 sierpnia 2015 r. znak SI-III.2.7222.2.2015. MD – pozwolenie zintegrowane udzielająca Kompostech pozwolenia zintegrowanego dla regionalnej instalacji do przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów o zdolności przetwarzania do 49 500 Mg/rok obejmujące:

- wytwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne,
- przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne,
- zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne.

Decyzja Marszałka Województwa Małopolskiego z 24 października 2017 r. znak SR-III.7222.16.2017.MD zmieniająca wcześniej opisaną decyzję – w zakresie objętym sporem pkt. II.1.2 Urządzenie do odwadniania odpadów

3.19 08 05 odpady powstające po odwodnieniu mają postać sypką, charakteryzują się dużą zawartością substancji organicznych i nawozowych głównie azotu i fosforu – 4 960 Mg/rok

Decyzja Marszałka Województwa Małopolskiego z 1 marca 2018 znak SR-III.7222.4.2018.MD zmieniająca wcześniejsze decyzje i udzielająca Kompostech pozwolenia zintegrowanego dla regionalnej instalacji przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów o zdolności przetwarzania do 49 500 Mg/rok, instalacji przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania 10 000 Mg/rok oraz zbierania odpadów zlokalizowane w Nowym Sączu, ul. Wiklinowa 4a – w zakresie dotyczącym sporu:

Pkt I.3.2 Odpady uwodnione o kodach 02 05 02, 02 05 80 i 19 08 05 przyjmowane będą w szczelnych zamykanych kontenerach od firm zewnętrznych lub na własnej instalacji spółki.

I.4 Moc przerobowa (wydajność) oraz czas pracy instalacji

I.4.1 Moc przerobowa (zdolność przetwarzania odpadów) instalacji do przetwarzania (kompostowania) selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów objętej pozwoleniem zintegrowanym wynosi do 49 500 Mg/rok. Dobowa moc przerobowa wynosi ok. 136 Mg/rok. Prace w kompostowni będą prowadzone w systemie jednozmianowym przez 5 dni w tygodniu, a proces kompostowania prowadzony będzie ciągle tj. 365 dni w roku.

I.4.2 Przetwarzanie odpadów polegające na odwodnieniu odbywa się okresowo (w przypadku dostarczenia uwodnionych odpadów) w godzinach pracy kompostowni. Urządzenie odwadniające odpady posiada wydajność 10-15 m³/h. Zdolność przetwarzania odpadów wynosi 6 200 Mg/rok.

I.4.3. Przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne prowadzone będzie ciągle tj. 365 dni w roku w systemie jednozmianowym. Zdolność przetwarzania odpadów ww. instalacji wynosi 10 000 Mg/rok.

III.1.1 Rodzaj i masa odpadów innych niż niebezpieczne dopuszczonych do przetwarzania w ciągu roku

84. 19 08 05 – 49 500 Mg/rok

III.3. Przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne w procesie odzysku R3

III.3.1. Rodzaj i masa odpadów innych niż niebezpieczne dopuszczonych do przetwarzania w ciągu roku

5. 19 08 05 - 10 000Mg/rok

Decyzja Marszałka Województwa Małopolskiego z 25 października 2021 r. znak SR-III.7222.2.2020.MD dotycząca zmiany wyżej wskazanych decyzji – treść w zakresie dotyczącym sporu:

III.3.3.1 Przetwarzanie w procesie R3

III.3.3.3 W zależności od wyników badanych parametrów odpady będą bezpośrednio przewożone na plac manewrowy, gdzie przygotowany jest wsad. Odpady nie będą magazynowane poza odpadami i kodzie 19 08 05, który może być czasowo magazynowany w metalowym kontenerze, w boksie magazynowym o powierzchni 300m² (maksymalny czas magazynowania odpadów do 96 godzin).

III.3.5 Odpady o kodzie 19 08 05 będą magazynowane czasowo (maksymalny czas ich magazynowania wynosi do 96 godzin) luzem w boksie magazynowym o powierzchni 300 m² zlokalizowanym na terenie firmy Kompostech ul. Wiklinowa 4a Nowy Sącz.

III.3.6. Maksymalna masa poszczególnych rodzajów odpadów magazynowanych w tym samym czasie oraz maksymalna masa poszczególnych rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w ciągu roku

19 08 05 w tym samym czasie 600 Mg, w ciągu roku 10 000 Mg

III.3.8 Całkowita pojemność magazynowa instalacji 655 Mg

Decyzja Marszałka Województwa Małopolskiego z 15 listopada 202 r. znak SR-III.7222.2.2021.MD dotycząca zmiany ww. decyzji w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, emisji ścieków, emisji zanieczyszczeń do powietrza, emisji hałasu

Decyzja Marszałka Województwa Małopolskiego z 29 lipca 2022 r. znak SR-III.7222.15.2022 dotycząca zmiany ww.

decyzji udzielająca Kompostech pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów o zdolności przetwarzania do 49 500 MG/rok, urządzenia do odwadniania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania 6 200 Mg/rok, instalacji do przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania 10 000 Mg/rok, oraz zbierania odpadów zlokalizowanym w Nowym Sączu przy ul. Wiklinowej 4a.

Decyzja Starosty Przeworskiego z 21 listopada 2014 r. znak OŚ.6233.11.2014 w sprawie wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów udzielająca P.C. FHU BUDINSTEEL ul. Głęboka 11 Przeworsk zezwolenia na przetwarzanie odpadów i określająca rodzaj i masę odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w wyniku przetworzenia w okresie roku

1.ustabilizowane komunalne osady ściekowe 19 08 05 3000 Mg/rok

2.odpady ulegające biodegradacji 20 02 01 2000 Mg/rok

Miejszem przetwarzania odpadów będzie kompostownia zlokalizowana na działce 689/5 w miejscowości Leżachów gm. Sieniawa

Ustabilizowane komunalne osady ściekowe będą bezpośrednio przekazywane do sporządzenia mieszanki kompostowej, w przypadku braku możliwości zagospodarowania osadów ściekowych będą magazynowane w zadaszonych boksach na utwardzonym i szczelnym podłożu do maksymalnie 48h. Odpady ulegające biodegradacji magazynowane będą w zadaszonych boksach na utwardzonym i szczelnym podłożu. Niniejsze zezwolenie będzie obowiązywać po zakończeniu rozruchu technologicznego od 16 grudnia 2014 do 15 sierpnia 2024 r.

Decyzja Starosty Przeworskiego z 22 stycznia 2016 r. znak Oś.6233.6.2015 zmieniająca ww. decyzję i określająca m. in. rodzaj i masę odpadów przewidywanych do przetworzenia i powstających w wyniku przetworzenia w okresie roku:

30.ustabilizowane komunalne osady ściekowe 19 08 05 25 000 Mg/rok

Decyzja Starosty Przeworskiego z 19 maja 2017 r. znak GO-6233.4.2017 zmieniająca P.C. na Newkom Eko.

Decyzja Starosty Przeworskiego z 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 zmieniająca wcześniejsze decyzje przez zmianę sposobu dostarczania osadu ściekowego

Wyjaśnienia dotyczące decyzji Newkom Eko złożone przez odwołującego w toku postępowania o udzielenie zamówienia:

29 kwietnia 2025 r. zamawiający wezwał Kompostech-Newkom Eko do wzywa Wykonawcę do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych, wskazanych w rozdziale III pkt. 7 lit. c), d), e) specyfikacji warunków zamówienia :

1. Kopia potwierdzająca złożenie wniosku o dostosowanie decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm. do wymagań wprowadzonych ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1592 z późniejszymi zmianami), związanych z warunkami magazynowania odpadów przewidzianych do przetwarzania zgodnie z art. 14 tej Ustawy, w ustawowo wymaganym terminie tj. do 5 marca 2020 r. przez NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W oświadczeniu nr 6 do oferty wskazano, że decyzja odpadowa jest dostosowana w tym zakresie.

2. Kopie potwierdzającą złożenie wniosku o nowe pozwolenie na przetwarzanie odpadów w instalacji, objętej dotychczasową decyzją Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm., w terminie wskazanym w art.226 a) ust. 1 Ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r (Dz.U.2023.1587 t.j.), tj. w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem ważności decyzji. Zgonie z ust. 1 pkt. 7 decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, termin obowiązywania zezwolenia wskazano na 15.08.2024 r.

3. Kopie decyzji oraz zmian tych decyzji, wydanych NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na wprowadzanie do obrotu nawozów, a także środków wspomagających uprawę roślin.

Zamawiający działając na podstawie art. 107 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.; zwana dalej: PZP), wzywa do wyjaśnień złożonych przedmiotowych środków dowodowych:

1) Wskazanie podstaw prawnych uznania decyzji podmiotu NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za obowiązującą oraz terminu jej ważności. Zgodnie z ust. 1 pkt. 7 decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019, termin obowiązywania zezwolenia wskazano na 15.08.2024 r.

2) Przedstawienie zaświadczenia odpowiedniego organu o ważności pozwolenia (Starosty Przeworskiego) z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 oraz terminu jej obowiązywania.

3) Wyjaśnienia, które konkretnie decyzje (z uwzględnieniem decyzji zmieniających), wskazane przez Ministerstwo

Rolnictwa i Rozwoju Wsi w wykazie nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, dotyczą produktów otrzymanych w zakresie instalacji R3 wskazanych w ofercie Kompostech Sp. z o. o.

Na podstawie art. 126 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.; zwana dalej: PZP) zamawiający zwrócił się z prośbą o złożenie aktualnych na dzień złożenia podmiotowych środków dowodowych, wskazanych w rozdziale IX ust. 6, ust. 9 SWZ oraz ust. 5 lit. a) „aktualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzanie odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji. Pozwolenie musi uwzględniać procesy przetwarzania dopuszczone w postępowaniu przez zamawiającego. Kopie ww. decyzji oraz decyzji o nadaniu nr rejestrowego BDO należy dołączyć do oferty. W przypadku zagospodarowania odpadów w oparciu o pozwolenie zintegrowane Wykonawca zapewni dostosowania instalacji do wymagań konkluzji BAT w wymaganym terminie.” dla Lider Konsorcjum NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

12 maja 2025 r. Kompostech - Newkom Eko odpowiedział, że przesyła:

- Kopie potwierdzającą złożenie wniosku o dostosowanie decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm. do wymagań wprowadzonych ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1592 z późniejszymi zmianami), związanych z warunkami magazynowania odpadów przewidzianych do przetwarzania zgodnie z art. 14 tej Ustawy, w ustawowo wymaganym terminie tj. do 5 marca 2020 r. przez NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością :

Zgodnie z ust. 1 pkt. 7 decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 - W związku z art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 poz. 1592) oraz ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw zwracam się z wnioskiem o zmianę zezwolenia na przetwarzanie odpadów z dnia 21.11.2014r. znak OS.6233.11.2014 z późn. zm.

Do wniosku dołączono:

1. Dokument potwierdzający władanie gruntem na którym odbywa się zbieranie odpadów

Zzaświadczenie o niekaralności posiadacza odpadów będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą — za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 S 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 i 2077);

3Oświadczenie o niekaralności osób, o których mowa w pkt 1, za wykroczenia określone w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191; (w załączeniu jest)

4Oświadczenie, że w stosunku do wnioskodawcy - w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194;

5Operat przeciwpożarowy, zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, uzgodnione z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej, wykonany przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620) - w przypadku gdy organem właściwym jest marszałek województwa albo regionalny dyrektor ochrony środowiska,

6Decyzja o warunkach zabudowy z dnia 03.03.2020r

7Postanowienie komendanta powiatowego

8Dokument potwierdzający dokonanie opłaty skarbowej

Kopię potwierdzającą złożenie wniosku o nowe pozwolenie na przetwarzanie odpadów w instalacji, objętej dotychczasową decyzją Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm., w terminie wskazanym w art.226 a) ust. 1 Ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r (Dz.U.2023.1587 t.j.), tj. w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem ważności decyzji.

- pismo z 15 maja 2024 r. do Marszałka Województwa Podkarpackiego zawierającą wniosek o wydanie pozwolenia sektorowego dla instalacji kompostowni odpadów biodegradowalnych firmy Newkom Eko sp.z o.o. w Leżachowie.

Kopie decyzji oraz zmian tych decyzji, wydanych NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na wprowadzanie do obrotu nawozów, a także środków wspomagających uprawę roślin.

Wyjaśnienia Partnera Konsorcjum dotyczące wskazania podstaw prawnych uznania decyzji za obowiązującą oraz terminu jej ważności z 7 maja 2025 r. z których wynika:

WYJAŚNIENIA PARTNERA KONSORCJUM

Odpady o kodzie 19 08 05 będą przetwarzane w procesie kompostowania, metoda R3, tj. recykling lub odzysk substancji

organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki – w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania, wg załącznika nr 1 do ustawy o odpadach. Proces kompostowania prowadzony jest w technologii VAL 1D w zakładzie kompostowni odpadów biodegradowalnych zlokalizowanej w miejscowości Leżachów 147, gm. Sieniawa, woj. Podkarpackie. Maksymalna ilość przewidziana do przetworzenia ww. kodu odpadu w Mg / rok to 25 000 Mg. Wniosek o wydanie pozwolenia sektorowego dla instalacji kompostowni odpadów biodegradowalnych został złożony w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego w dniu 15 maja 2024 r. (data stempla pocztowego). Z informacji śledzenie przesyłek wynika, że wniosek fizycznie doręczony został organowi w dniu 17 maja 2024 r. Zgodnie z zasadami obowiązującymi w k.p.a. oddanie przesyłki w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe równoznaczne jest z wniesieniem pisma z zachowaniem terminu do organu.

Spółka Newkom Eko prowadzi działalność na podstawie decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019, którą Panu P.C. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P.C. F.H.U. BUDINSTEL, ul. Głęboka 11, 37 –200 Przeworsk (obecnie NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie, Leżachów 147, 37 –530 Sieniawa – z uwagi na przekształcenie przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową) udzielono zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Czas obowiązywania ww. zezwolenia określony był do dnia 15 sierpnia 2024 r.

Wobec złożenia w dniu 15 maja 2024 r. do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, na podstawie art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), ważność posiadanego zezwolenia została przedłużona do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy złożonego wniosku. Zgodnie ze wskazanym przepisem:

Art. 226a. [Utrzymanie w mocy zezwoleń na zbieranie odpadów lub na przetwarzanie odpadów]

1. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r. zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie wygasa ze względu na upływ czasu, na jaki zostało wydane, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem tego czasu złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

2. Dotychczasowe zezwolenie na zbieranie odpadów zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasa w dniu następującym po dniu, w którym:

1) nowe zezwolenie, decyzja o odmowie wydania nowego zezwolenia albo decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie wydania nowego zezwolenia stały się ostateczne, albo

2) wniosek o wydanie nowego zezwolenia właściwy organ pozostawił bez rozpatrzenia.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz odpadów jest zobowiązany do utrzymania zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 48a, przez okres obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów i po zakończeniu obowiązywania tych zezwoleń, do czasu uzyskania ostatecznej decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń, o której mowa w art. 48a ust. 18.

Newkom Eko spełniła wskazane wymagania, a decyzja na przetwarzanie odpadów pozostaje w obrocie prawnym. Wobec spółki nie zachodzą okoliczności, o których mowa art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Posiadane zezwolenie pozostaje w mocy.

Zaświadczenie Marszałka Województwa Podkarpackiego dotyczące ważności decyzji NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością znak OS-III.7013.118.2024.AH

z 2024-12-19, z którego wynika, że Marszałek Województwa Podkarpackiego zaświadczył, że NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie w dniu 15.05.2024 r. złożyła do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosek o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji kompostowni odpadów biodegradowalnych w Leżachowie. Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji, sygn. akt: OS-III.7244.12.2024.AH jest w toku.

Wyjaśnienie Kompostech Sp. z o.o. dotyczące produktów otrzymanych w zakresie instalacji R3

Oświadczenia Partner Konsorcju NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, z 7 maja 2025r. z którego wynika, że wobec złożenia w dniu 15 maja 2024 r. do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, na podstawie art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), ważność posiadanego zezwolenia została przedłużona do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy złożonego wniosku.

Oświadczenie wykonawcy wspólnie ubiegającego się o udzielenie zamówienia dotyczące przesłanek wykluczenia z art. 5k rozporządzenia 833/2014 oraz art. 7 ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

Informacje z Krajowego Rejestru Karnego

- Oświadczenie o aktualności informacji zawartych w JEDZ – Kompostech Sp. z o.o.
- Oświadczenie o braku przynależności do tej samej grupy kapitałowej – Kompostech Sp. Z o.o .
- Zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzanie odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji dla Partnera Konsorcjum NEWKOM EKO Sp. z o.o.
- Nadanie numeru BDO - NEWKOM EKO Sp. z o.o.

21 maja 2025 r. zamawiający wezwał konsorcjum do wyjaśnienia poniższej kwestii związanej z przesłanym dokumentami.

WMK S.A. powzięło informacje, że pozwolenie Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019, nie zostało dostosowane do wymagań ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018 poz. 1592), z uwagi na fakt odmowy wszczęcia postępowania przez Organ i braku dostosowania pozwolenia w trybie art. 14 ww. ustawy wygasło z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r.

Postanowienie wydane przez Marszałka Województwa Podkarpackiego o odmowie wszczęcia postępowania jest ostateczne i prawomocne. Dodatkowo wydane przez Starostę Przeworskiego pozwolenie na przetwarzanie odpadów z dnia 21 listopada 2014 r. znak OS-6233.11.2014 z jego późniejszymi zmianami zdaniem Organu powinno być pozwoleniem zintegrowanym z uwagi na zdolność przetwarzania 137 Mg odpadów na rok, a nie pozwoleniem sektorowym.

Przesłane przez podmiot NEWKOM EKO oświadczenie o treści cyt.: „Niniejszym oświadczam w imieniu Spółki NEWKOM EKO oświadczam, że wobec złożenia w dniu 15 maja 2024 r. do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, na podstawie art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), ważność posiadanego zezwolenia została przedłużona do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy złożonego wniosku” nie znajduje potwierdzenia w stanie faktycznym, dodatkowo wprowadza w błąd Zamawiającego sugerując, że zezwolenie zostało przedłużone przez Organ. Brak dostosowania decyzji w trybie art. 14 wyżej wskazanej ustawy skutkuje jej wygaśnięciem z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r. co wprost potwierdził Urząd Marszałkowski.

Przedstawione przez członka konsorcjum wyjaśnienie „ważność posiadanego zezwolenia została przedłużona do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy złożonego wniosku” nie odzwierciedla stanu prawnego podmiotu NEWKOM EKO Sp. z o.o., a jedynie jest stanowiskiem i oceną prawną pełnomocnika członka konsorcjum.

Z posiadanych przez zamawiającego informacji z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego jak i Starosty Przeworskiego wynika, że członek konsorcjum NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie posiada pozostającego w obrocie prawnym ważnego pozwolenia na przetwarzanie odpadów.

Do oferty Konsorcjum zostało załączone oświadczenie nr 6 potwierdzające, że „decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmieniona decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania lub odzysku, w odniesieniu do rodzaju i ilości odpadów objętych postępowaniem:

- jest/nie jest* dostosowana zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018.poz.1592),
- nie wygasła lub nie została cofnięta.”

Zamawiającym wezwał konsorcjum do jednoznacznego wyjaśnienia czy załączona w niniejszym postępowaniu przetargowym decyzja NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie wygasła lub nie została cofnięta. W celu uniknięcia wszelkich wątpliwości interpretacyjnych prosił o przedstawienie wraz z wyjaśnieniami zaświadczenia odpowiedniego organu o ważności decyzji oraz terminu jej obowiązywania.

Zamawiający zwrócił uwagę na treść art. 233 §1. Kodeksu karnego i konsekwencje wprowadzenia Zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji oraz art. 305 Kodeksu Karnego

27 maja 2025 r. Kmpstech-Newkom Eko przedstawił wyjaśnienia:

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. Akt IV SA/Wa 159/23 decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak OŚ.6233.11.14, zmieniona późniejszymi decyzjami administracyjnymi, pozostaje w obrocie prawnym i nie została prawomocnie cofnięta, uchylona ani wygaszona.

Nadto wskazał, że:

- w ustawowym terminie, tj. do dnia 4 marca 2020 r., został złożony wniosek o dostosowanie decyzji do wymagań ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach,

- nie została wydana decyzja odmowna, która weszłaby do obrotu prawnego ze skutkiem wygaśnięcia dotychczasowej decyzji,
- postępowanie sadowo-administracyjne jest nadal w toku, co wyłącza skutek automatycznego wygaśnięcia decyzji,
- na dzień składania ofert, wskazane decyzje są prawomocne, skuteczne i funkcjonujące w obrocie prawnym, co oznacza, że członek konsorcjum – NEWKOM EKO Sp. z o.o. – spełnia wymogi formalne udziału w niniejszym postępowaniu.

W świetle powyższego, stanowisko o wygaśnięciu decyzji z mocy prawa jest pozbawione podstawy faktycznej i prawnej, Dodatkowo, w trosce o pełne zapewnienie ciągłości i prawidłowości realizacji przedmiotu zamówienia, przesyłał umowę konsorcjum, z której wynika jednoznacznie, że:

Partner konsorcjum – NEWKOM EKO Sp. z o.o. – pełni funkcję instalacji zastępczej w przypadku przekroczenia przez Lidera dziennych mocy przerobowych. W przypadku wyroku NSA w przedmiocie wygaśnięcia decyzji na przetwarzanie odpadów przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. w trakcie realizacji przez Konsorcjum zamówienia na rzecz Wodociągi Miasta Krakowa S.A., w tym braku możliwości realizacji usługi przez NEWKOM EKO Sp. z o.o., całość zobowiązań wynikających z zamówienia zostanie wykonana przez KOMPOSTECH Sp. z o.o., która posiada niezależne, ważne, prawomocne i w pełni skuteczne zezwolenie na przetwarzanie odpadów objętych postępowaniem. Od momentu złożenia przez Konsorcjum oferty do chwili obecnej Spółka KOMPOSTECH nie zawarła nowych umów na odbiór odpadów, które mogłyby spowodować sumarycznie z innymi umowami przekroczenie dziennych mocy przerobowych dla instalacji Spółki KOMPOSTECH.

Powyższe rozwiązanie zapewnia zamawiającemu pełną gwarancję wykonania zamówienia zgodnie z przepisami ustawy oraz z wymaganiami postępowania, niezależnie od sytuacji formalnej drugiego członka konsorcjum.

Mając na uwadze przedstawiony wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. Akt IV SA/Wa 159/23, stan faktyczny w postaci decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska znak. DPWI.7060.24.2023.PS z dnia 29.11.2023 r. w przedmiocie wyrażenia zgody na użytkowanie instalacji eksploatowanej przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. oraz protokół kontroli WIOŚ NR DEL-PRZEMY 11/2025, z której wynika, że instalacja NEWKOM EKO Sp. z o.o. działa w oparciu o decyzje Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak. OŚ.6233.11.2024 pkt. 1.1 protokołu oraz zabezpieczenia kontraktowe, nie istnieją jakiegokolwiek podstawy prawne do odrzucenia oferty złożonej przez nasze konsorcjum. Wniósł o przyjęcie tych wyjaśnień i kontynuację procedury oceny oferty zgodnie z przepisami prawa.

W załączeniu:

- Umowa konsorcjum

z 1 kwietnia 2025 r. par. 1 ust. 1 Strony niniejszej Umowy, oświadczają, że zawiązują Konsorcjum w celu wspólnego ubiegania się o wykonanie zadania pod nazwą: „Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 — ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zaldadzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9.” (znak: 57/PN-13/2025), na warunkach przedstawionych w SWZ oraz na podstawie umowy, która zostanie zawarta z Wodociągami Miasta Krakowa, w przypadku uzyskania zamówienia. 2. Strony niniejszej Umowy ustanawiają firmę KOMPOSTECH sp. z o.o., reprezentowaną przez Pana M.B. Liderem Konsorcjum.

par. 3 53

1.Prawa i obowiązki Lidera Konsorcjum:

a)Zagospodarowanie odpadów w procesie R3 — do 100% odpadów

2.Do obowiązków Partnera Konsorcjum należy:

a)Zagospodarowanie odpadów w procesie R3 — instalacja zastępcza w przypadku przekroczenia przez Lidera dziennych mocy przerobowych

par. 4 1.Członkowie Konsorcjum solidarnie odpowiadają przed Zamawiającym za wykonanie zobowiązań Konsorcjum zawartych w umowie oraz za jej prawidłową realizację zgodnie z zawartymi w niej warunkami, każdy z partnerów na podstawie posiadanych przez niego decyzji administracyjnych w zakresie przetwarzania (odzysku) odpadów odpowiada indywidualnie za zgodność z przepisami prawa wydanych decyzji administracyjnych ich trwałości oraz prowadzonych procesów przetwarzania odpadów.

- Kopia wyroku WSA Warszawa z 28 lutego 2023 r., (sygn. Akt IV SA/Wa 159/23)

Postanowienie z 21 lutego 2023 r. sygn. IV SA/Wa 159/23 w sprawie wniosku Newkom Eko o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi

Newkom Eko na decyzję Ministra Klimatu i Środowiska z 22 listopada 2022 r. znak DIŚ-III.411.122.2022.AT.5 w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji postanawia wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji

- Oświadczenie Newkom Eko Sp. z o.o. o ważności decyzji :

Na podstawie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2023r. znak IV SA/Wa

Newkom Eko oświadczył, że decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmieniona decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania lub odzysku, w odniesieniu do rodzaju i ilości odpadów objętych postępowaniem:

- funkcjonuje w obiegu prawnym, nie została prawomocnie cofnięta, uchylona,
 - w ustawowym terminie (do dn. 4 marca 2020 r.) został złożony wniosek o dostosowanie w/w decyzji do przepisów prawa, nie została wydana prawomocna decyzja odmowna lub wniosek nie pozostał bez rozpoznania,
 - na dzień składania ofert w/w decyzje są prawomocne i funkcjonują w obiegu prawnym
- Wniosek o dostosowanie decyzji do wymagań ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach – pismo z 4 marca 2020 r. już wcześniej przedstawione przez knsrjum i omówione wyżej.
 - Decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska znak. DPWI.7060.24.2023.PS z dnia 29.11.2023 r.:

po rozpoznaniu wniosku Prezesa Zarządu NEWKOM EKO Sp. z o.o. Leżachów 147, 37-530 Sieniawa z dnia 28.09.2023r.

orzeka się co następuje

wyrażam zgodę na podjęcie użytkowania instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów (kompostowni) eksploatowanej przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. Leżachów 147, 37-530 Sieniawa wstrzymanej decyzją Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 03.04.2018r., znak: DPWI.7060.2.2018.PS, w której określono termin zobowiązania o którym mowa powyżej. w okresie — 4 miesiące od daty, w której decyzja stanie się ostateczna.

Z uzasadnienia:

W trakcie kontroli przeprowadzonej przez upoważnionych inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Rzeszowie Delegatura w Przemyślu w dniach 06 12.02.2018r. w NEWKOM EKO sp. z o.o., Leżachów 147, 37-530 Sieniawa ustalono, że ww. Spółka eksploatuje instalację do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów (kompostownię), bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego.

W ramach postępowania administracyjnego wydana została decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 03.04.2018r., znak: DPWI.7060.2.2018.PS wstrzymująca użytkowanie instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów (kompostowania), eksploatowanej przez NEWKOM EKO Sp. z o.o., Leżachów 147, 37-530 Sieniawa bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia użytkowania instalacji w terminie 4 miesięcy od daty, w której niniejsza decyzja stanie się ostateczna. Pełnomocnik NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie od powyższej decyzji złożył odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który decyzją z dnia 1 1 lutego 2019r., znak: DKGO -420/437/2018/kjp utrzymał w mocy ww. decyzję PWIOŚ. Od decyzji Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 1 1 lutego 2019r., pełnomocnik NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie złożył skargę wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. WSA w Warszawie postanowieniem z dnia 23 maja 2019r. sygn. akt IV SA/Wa 783/19 wstrzymał wykonanie zaskarżonej decyzji, a wyrokiem z dnia 9 lipca 2019r., sygn. akt IV SA/Wa 783/19, oddalił skargę NEWKOM EKO sp. z o.o. w Leżachowie na decyzję GIOŚ z dnia 11 lutego 2019r., znak DKGO 420/437/2018/kjp w przedmiocie wstrzymania instalacji.

Od powyższego wyroku pełnomocnik NEWKOM EKO sp. z o.o. w Leżachowie wniósł skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

NSA w Warszawie wyrokiem z dnia 9 maja 2023r. sygn. akt III OSK 2088/21 »danym na posiedzeniu niejawnym (doręczonym stronie w dniu 17.05.2023r.) oddalił skargę kasacyjną na decyzję GIOŚ z dnia 11 lutego 2019r., znak: DKGO - 420/437/2018/kjp w przedmiocie wstrzymania instalacji. Orzeczenie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie pismem z dnia 28.09.2023r. złożyła wniosek do WIOŚ Rzeszów (data wpływu do WIOŚ 03.10.2023r.) o wyrażenie zgody na podjęcie wstrzymanego użytkowania instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów (kompostownia) w związku z trwałą zmianą sposobu użytkowania 5 reaktorów przeznaczonych na pomieszczenia magazynowe, w których spółka nie będzie mogła przetwarzać odpadów.

Przeprowadzona przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Rzeszowie Delegatura w Przemyślu w dniach 24.10 — 09.11.2023r. kontrola w NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie udokumentowana protokołem kontroli NR DEL-PRZEMY 181/2023 wykazała co następuje:

proces kompostowania prowadzony jest w 5 bioreaktorach nr 1, 2, 3, 4 i 5 (maksymalna pojemność 1 bioreaktora wynosi około 500 Mg).

bioreaktory nr 6, 7, 8, 9 1 10 zostały wyłączone z użytkowania. Bioreaktory te zostały opróżnione i oczyszczone z resztek mieszanki kompostowej. Zdemontowane zostały wentylatory napowietrzające wraz z orurowaniem stanowiące instalację nadmuchową, znajdujące się na zewnątrz tylnej ściany bioreaktorów. Zaślepienie zostały otwory instalacji

wyciągowej znajdującej się w suficie każdego z wyłączonych bioreaktorów. Zdemontowano również sondy wraz z okablowaniem służące do monitorowania temperatury wewnątrz przyzmy kompostowanej mieszanki wsadowej. Bioreaktor nr 10 wykorzystywany jest jako magazyn na drewno, bioreaktory nr 6,7, 8, 9 są puste, plac przed bioreaktorami został w całości zadaszony i zabudowany. W dachu istniejącej części hali zainstalowano świetliki (do zainstalowania pozostały 2 świetliki w północnozachodniej części hali). Obecnie trwają prace wykończeniowe związane m.in. z montażem instalacji elektrycznej, instalacji wentylacyjnej, uszczelnieniem hali (wypełnianie są przestrzenie pomiędzy elementami betonowymi i ścianami wykonanymi z płyt warstwowych). W 3 zadaszonych boksach magazynowych zgromadzono materiał przeznaczony do wymiany złoża w biofiltrze, w sąsiedztwie biofiltra służącego do usuwania substancji odorowych z powietrza opuszczającego bioreaktory (wewnątrz hali) zainstalowano płuczkę kwasową (skruber), która wraz z biofiltrem stanowić będzie instalację do oczyszczania powietrza procesowego z bioreaktorów i hali z substancji odorowych. Skruber nie został jeszcze uruchomiony, Zmiana sposobu użytkowania 5 bioreaktorów (maksymalna pojemność 1 bioreaktora wynosi około 500 Mg) spowodowała, że zmieniła się maksymalna moc przerobowa instalacji, która obecnie wynosi 25 000 Mg/rok tj. o zdolności przetwarzania odpadów w ilości poniżej 75 Mg/dobę.

Pismem z dnia 26.09.2023r. skierowanym do Marszałka Województwa Podkarpackiego pełnomocnik NEWKOM EKO Sp. z o.o. wycofał wniosek o udzielenie pozwolenia zintegrowanego oraz pismem z dnia 26.09.2023r. cofnął skargę kasacyjną od wyroku WSA w Warszawie z dnia 31.08.2023r. wniesioną do NSA w Warszawie w sprawie odmowy wydania pozwolenia zintegrowanego.

Dodatkowo NEWKOM EKO Sp. z o.o. złożyła do Urzędu Miasta i Gminy w Sieniawie w dniu 02.08.2023r. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego albo warunków zabudowy. Charakterystyka inwestycji dot. zmiany sposobu użytkowania 5-ciu z 10-ciu bioreaktorów do kompostowania odpadów biodegradowalnych na pomieszczenia magazynowe.

W czasie kontroli przedstawiono do wglądu ostateczną (03.11.2023r.) decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Sieniawa o warunkach zabudowy z dnia 27.10.2023r., znak: RGN.6730.38.2023 dla zamierzenia inwestycyjnego, pn.: „Zmiana sposobu użytkowania pięciu z dziesięciu bioreaktorów do kompostowania odpadów biodegradowalnych na pomieszczenia magazynowe na działce nr 689/31 Obr. Leżachów”, z dojazdem przez część działek nr 689/30, 689/27 Obr. Leżachów.

NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie w dniu 06.11.2023r. dokonała zgłoszenia do Starosty Przeworskiego zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. Zamierzony sposób dot. zmiany użytkowania bioreaktorów tj. z 10 boksów do kompostowania odpadów 5 przeznaczonych zostało na magazyny.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w tym ustalenia kontroli przeprowadzonej w dniach 24.10 09.11.2023r. zawarto w protokole kontroli nr DEL-PRZEMY 181/2023 stanowiącym dowód w sprawie.

Zgodnie z art. 10 ww. ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego zawiadomieniem z dnia 20.11.2023r., znak: DPWI.7060.24.2023.PS poinformowano Stronę o zakończeniu zbierania dowodów i materiałów w przedmiotowym postępowaniu. Powyższe zawiadomienie doręczono Stronie w dniu 22.11.2023r., co potwierdzono na podstawie daty odbioru na potwierdzeniu odbioru przesyłki poleconej. Strona skorzystała z możliwości i w dniu 28.11.2023r. zapoznała się z całością materiału zebranego w sprawie zgodnie z art. 10 kpa. Po zapoznaniu się z dokumentacją Strona nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów oraz nie zgłosiła uwag lub wniosków w przedmiotowej sprawie.

Powyższe działania NEWKOM EKO Sp. z o.o. dają podstawę Podkarpackiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska do wyrażenia zgodę na podjęcie użytkowania instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów (kompostowni) eksploatowanej przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. Leżachów 147, 37-530 Sieniawa.

Protokół kontroli NR DEL-PRZEMY 11/2025,

1.2 Podsumowanie kontroli:

Przeprowadzona kontrola wykazała, że przedmiotowa instalacja do kompostowania odpadów biodegradowalnych znajdująca się w miejscowości Leżachów 147, odpowiada opisowi zawartemu w przedmiotowym wniosku o udzielenie pozwolenia zintegrowanego. Stwierdzono również, że instalacja spełnia wymagania ochrony środowiska.

2. Naruszenia i nieprawidłowości

Nie stwierdzono

3. Zastosowane sankcje Nie dotyczy

Odmowa wydania zaświadczenia przez Marszałka Województwa Podkarpackiego znak OS-III.7244.34.2020: odmówić wszczęcia postępowania z wniosku z dnia 4 marca 2020 r. NEWKOM EKO sp. z o.o. z siedzibą w Leżachowie o zmianę zezwolenia udzielonego decyzją Starosty Przeworskiego na przetwarzanie odpadów z dnia 21 listopada 2014 r., znak: OŚ.6233.11.2014, zmienionego decyzją Starosty Przeworskiego z dnia 22 stycznia 2016 r., znak: OŚ.6233.6.2015 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r., znak: GO.6233.8.2019.

Z uzasadnienia:

NEWKOM EKO sp. z o.o., Leżachów 147, 37-530 Sieniawa wystąpił do Starosty Przeworskiego z wnioskiem z dnia 4 marca 2020 r. o zmianę zezwolenia udzielonego decyzją Starosty Przeworskiego na przetwarzanie odpadów z dnia 21 listopada 2014 r., znak: 06.6233.11.2014, zmienionego decyzjami Starosty Przeworskiego z dnia 22 stycznia 2016 r., znak: 06.6233.6.2015 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r., znak: GO.6233.8.2019 w znajdującej w miejscowości Leżachów w Gminie Sieniawa instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych. Zgodnie z ww. decyzją łączna masa odpadów przetwarzanych w instalacji nie może przekroczyć 25000 Mg/rok.

Starosta Przeworski zawiadomieniem z dnia 9 marca 2020 r., znak: BO.6233.6.2020 przekazał ww. wniosek Marszałkowi Województwa Podkarpackiego do załatwienia — zgodnie z kompetencją. Zgodnie bowiem z art. 41 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy o odpadach marszałek województwa jest organem właściwym do udzielania zezwolenia na przetwarzanie odpadów dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z S 2 ust. 1 pkt. 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko instalacja eksploatowana przez ww. spółkę zaliczana jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Biorąc powyższe pod uwagę ustalono, że organem właściwym w sprawie ww. wniosku NEWKOM EKO sp. z o.o. z siedzibą w Leżachowie jest Marszałek Województwa Podkarpackiego.

Zgodnie z art. 61a S 1 kpa, gdy żądanie, o którym mowa w art. 61 kpa, zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem „istnienia innych uzasadnionych przyczyn uniemożliwiających wszczęcie postępowania”. Okoliczności te w Kpa nie zostały sprecyzowane, de facto kształtuje je orzecznictwo. W orzecznictwie podkreśla się, że „Przeszkoda wszczęcia postępowania musi być znana już w chwili złożenia wniosku (żądania), a więc w istocie musi wynikać z treści wniosku, aby można było wydać postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania w danej sprawie (wyrok WSA w Kielcach z 4 października 2012 r., sygn. akt II SA/Ke 557/12, LEX nr 1234275).

Z treści wniosku NEWKOM EKO sp. z o.o. z siedzibą w Leżachowie wynika, że strona wnosi o zmianę posiadanego ww. zezwolenia na przetwarzanie odpadów, podczas gdy organ w chwili, gdy wpłynął do niego ww. wniosek, jest w posiadaniu informacji, że Spółka powinna posiadać nie zezwolenie na przetwarzanie odpadów, lecz pozwolenie zintegrowane. Marszałek Województwa Podkarpackiego jest w posiadaniu przedmiotowej wiedzy z uwagi na fakt, że od 25 października 2019 r.

prowadził postępowanie o udzielenie ww. spółce pozwolenia zintegrowanego na eksploatację w Leżachowie instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych o zdolności przyjmowania 137 Mg odpadów na dobę (50 000 Mg/rok). Wniosek spółki z dnia 12 kwietnia 2017 r. o udzielenie ww. pozwolenia zintegrowanego został zgodnie z właściwością przekazany przez Starostę Przeworskiego Marszałkowi Województwa Podkarpackiego z uwagi na wejście w życie w dniu 24 września 2019 r. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko tj. S 2 ust. 1 pkt 47 ww. rozporządzenia.

Należy wskazać, że zgodnie z decyzją Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r., znak: 06.6233.11.2014 - po jej zmianie dokonanej decyzją ww. Starosty z dnia 22 stycznia 2016 r., znak: 06.6233.6.2015, udzielono spółce NEWKOM EKO sp. z o.o. z siedzibą w Leżachowie zezwolenia na przetwarzanie opadów, przy czym wskazano, że łączna masa odpadów przetworzonych w instalacji nie może przekroczyć 25 000 Mg/rok. W pkt 3 decyzji z dnia 22 stycznia 2016 r., znak: wskazano, że roczna moc przerobowa kompostowni to 25 000 Mg odpadów, moc przerobowa 1 bioreaktora 5 000 Mg/rok.

W toku prowadzonego postępowania o udzielenie pozwolenia zintegrowanego ustalono że instalacja kompostowni eksploatowana przez spółkę posiada 10 sztuk bioreaktorów. Tym samym moc przerobowa ww. instalacji to nie 25 000 Mg/rok, lecz 50 000 Mg/rok.

Jednocześnie należy wskazać, Marszałek Województwa Podkarpackiego jest w posiadaniu danych pokontrolnych przekazanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie dotyczących ww. instalacji eksploatowanej przez NEWKOM EKO sp. z o.o. z siedzibą w Leżachowie w 2019 r., z których jednoznacznie wynika, że ww. zakład przetworzył w 2019 r. odpady w ilości znacznie większej niż wartość graniczna dla uzyskania pozwolenia zintegrowanego (zgodnie z pkt. 5 ppkt 3 b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości wartość ta wynosi ponad 75 ton na dobę). Tym samym należy stwierdzić, że ww. instalacja posiada moc graniczną wykluczającą funkcjonowanie w oparciu o zezwolenie na przetwarzanie

odpadów. Tym samym, zdaniem tutejszego organu, zezwolenie Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r., znak: O'.6233.11.2014 (ze zmianami), nie może być zmieniane.

Instalacja eksploatowana przez NEWKOM EKO sp. z o.o. z siedzibą w Leżachowie — zgodnie z ww. rozporządzeniem w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości - zaliczana jest do instalacji do odzysku odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej, funkcjonowanie której wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z art. 201 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Tym samym orzeczono, jak na wstępie.

□ Zażalenie na odmowę wydania zaświadczenia przez Marszałka Województwa Podkarpackiego

zażalenie na postanowienie Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 12 maja 2025 r. (doręczone spółce w dniu 14 maja 2025 r.) znak: Znak: OS-III.7013.34.2025.AH i zaskarżam je w całości:

Skarżonemu postanowieniu zarzucam naruszenie następujących przepisów:

1. Art. 6 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), dalej k.p.a. w zw. z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.), dalej p.p.s.a. poprzez nieuznanie przez organ I instancji orzeczenia sądu jakim jest Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 lutego 2023 r. sygn. akt IV SA/Wa 159/23 (wstrzymujące wykonalność zaskarżonej decyzji w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji zezwalającej spółce Newkom Eko na przetwarzanie odpadów – pozwolenia sektorowego wydanego przez Starostę Przeworskiego), w przypadku gdy organ administracji publicznej jest związany treścią orzeczeń wydawanych przez Sądy

Strona 2 z 4

administracyjne, a wydawane przez nie orzeczenia w istocie mają znaczenie dla prowadzonych postępowań i rozstrzyganych spraw.

Mając na uwadze podniesione zarzuty wnoszę o:

1. Uchylenie zaskarżonego postanowienia i orzeczenie do co istoty sprawy
2. ewentualnie Uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

UZASADNIENIE

Spółka Newkom Eko Sp. z o.o. w Leżachowie złożyła do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosek o wydanie zaświadczenia w przedmiocie ważności i ostateczności Decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 oraz terminu jej obowiązywania, którą to decyzją spółce udzielono zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Marszałek postanowieniem z dnia 12 maja 2025 r. odmówił wydania spółce takiego zaświadczenia. W treści uzasadnienia Marszałek powołał się na prowadzone postępowania w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia przedmiotowej decyzji oraz stwierdził, że „Nie ma w tym przypadku znaczenia wydanie przez WSA w Warszawie postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji Ministra Klimatu i Środowiska”. Organ I instancji również stwierdził, że decyzja stwierdzająca wygaśnięcie ma charakter deklaratoryjny, co oznacza, że wydanie aktu administracyjnego nie tworzy nowej sytuacji prawnej, lecz jedynie potwierdza wcześniejsze jej zaistnienie z mocy prawa.

Nie można się z tym stanowiskiem zgodzić.

Zgodnie z art. 153 p.p.s.a. ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie. Związanie organu oceną prawną sądu w rozumieniu art. 30 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) obejmuje nie tylko organ, którego działanie było bezpośrednio przedmiotem orzeczenia sądu, ale

Strona 3 z 4

także każdy organ orzekający w danej sprawie do czasu jej ostatecznego rozstrzygnięcia, chyba że nastąpi zmiana stanu prawnego czyniąca pogląd prawny nieaktualnym - Wyrok NSA w Warszawie z 22.09.1999 r., I SA 2019/98, ONSA 2000, nr 3, poz. 129. Wskazana teza wyroku NSA w Warszawie pomimo zmiany stanu prawnego w dalszym ciągu pozostaje aktualna.

Ustanowiona w art. 153 p.p.s.a. zasada związania oceną prawną powoduje, że skutki wyroku sądu administracyjnego dotyczą każdego nowego postępowania prowadzonego w zakresie danej sprawy i obejmują zarówno postępowanie

sądowoadministracyjne, w którym orzeczenie zostało wydane, postępowanie administracyjne, w którym zapadło zaskarżone rozstrzygnięcie administracyjne, jak i wszystkie przyszłe postępowania administracyjne i sądowoadministracyjne dotyczące danej sprawy administracyjnej. Związanie oceną prawną, o której mowa w art. 153 p.p.s.a. oznacza, że ani organ administracji ani sąd administracyjny nie mogą w tej samej sprawie formułować nowych ocen prawnych, które pozostawałyby w sprzeczności z poglądem wcześniej wyrażonym w uzasadnieniu wyroku i mają obowiązek podporządkowania się mu w pełnym zakresie. Ocena prawna traci moc wiążącą tylko w przypadku zmiany prawa, zmiany istotnych okoliczności faktycznych sprawy zaistniałych po wydaniu wyroku, a także w wypadku wzruszenia we właściwym trybie orzeczenia zawierającego przedmiotową ocenę - Wyrok NSA z 21.01.2025 r., I OSK 107/23, LEX nr 3830559.

W uzasadnieniu postanowienia o wstrzymaniu wykonania Sąd orzekający wskazał wprost, że postanowienie to zostało wydane, aby spółka mogła prowadzić działalność do czasu prawomocnego i ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Organ nie może wyprowadzać stanowiska, że orzeczenie takie jest bez znaczenia, gdyż decyzja ma charakter deklaratoryjny. Bez wątplenia oceniając wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji Sąd analizował wskazane przesłanki. Instytucja wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu lub czynności ma zastosowanie wyłącznie do takich aktów administracyjnych, które nadają się do wykonania i podlegają wykonaniu. Wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji stanowi odstępstwo od generalnej zasady jej wykonalności (NSA z 18.4.2008 r., II FZ 68/08, Legalis). Wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji ma na celu ochronę strony przed negatywnymi skutkami, które może wywołać wykonanie zaskarżonego aktu lub czynności (por. szerzej post. NSA z 12.10.2007 r., II FSK 1490/07, Legalis; wyr. NSA z 14.9.2007 r., I OSK 522/07, Legalis). Przez pojęcie wykonania aktu

Strona 4 z 4

administracyjnego należy rozumieć spowodowanie w sposób dobrowolny lub przymusowy zaistnienia takiego stanu rzeczy, który jest zgodny z rozstrzygnięciem zawartym w danym akcie. Wykonalność dotyczy zatem aktów zobowiązujących, które ustalają dla ich adresatów nakazy powinnoego zachowania lub zakazy określonego zachowania, aktów, na podstawie których określony podmiot uzyskuje równocześnie uprawnienie i mocą którego zostają na niego nałożone określone obowiązki, oraz aktów, na podstawie których jeden podmiot jest do czegoś zobowiązany, a drugi wyłącznie uprawniony (por. szerzej post. NSA z 19.2.2009 r., II FSK 136/09, Legalis).

Podkreślić należy również, że deklaratoryjny charakter decyzji nie wyklucza możliwości zastosowania instytucji wstrzymania wykonania decyzji z art. 61 § 3 p.p.s.a. W postanowieniu NSA z 22.09.2011 r., I OZ 714/11, LEX nr 1149580 wskazane zostało, że „Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że deklaratoryjny charakter zaskarżonej decyzji wyklucza możliwość zastosowania w sprawie instytucji wstrzymania wykonania decyzji przewidzianej w art. 61 p.p.s.a. Użyte w tym przepisie pojęcie "wykonanie decyzji" należy bowiem rozumieć szeroko, jako oznaczające wywoływanie skutków prawnych, które wynikają z jej rozstrzygnięcia, podobnie jak szerokie znaczenie ma "wykonanie decyzji" w rozumieniu art. 130 § 1 i 2 k.p.a.". Zastosowanie powyższej zasady znalazło odzwierciedlenie w wydanym przez WSA w Warszawie postanowieniu o wstrzymaniu wykonania decyzji wygaszającej posiadane przez spółkę zezwolenie na przetwarzanie odpadów. Analizując skutki, o których mowa w art. 61 § 3 p.p.s.a., sąd administracyjny nie może ograniczać się tylko do norm administracyjnoprawnych, lecz musi wziąć pod uwagę oddziaływanie zaskarżonej decyzji na gruncie wszystkich gałęzi prawa. Dokładnie taką analizę wykonał Sąd przy wydanym postanowieniu. Organ administracji publicznej jest obowiązany do respektowania wydawanych orzeczeń i nie posiada uprawnień procesowych do polemizowania z ich treścią.

Potwierdzenie złożenia zażalenia (E-PUAP)

Zawiadomienie Marszałka Województwa Podkarpackiego o nadaniu numeru rejestrowego BDO - o dokonaniu na wniosek wpisu do rejestru podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami i nadaniu następującego numeru rejestrowego: 000019606

Korespondencja zamawiającego ze Starostwem Przeworskim, Marszałkiem Województwa Podkarpackiego i Podkarpackim Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska:

Zamawiający wystąpił do Starostwa Powiatowego w Przeworsku wskazując, że w prowadzonym przez niego postępowaniu ofertę złożył podmiot NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów 147, NIP: 7941823275, BDO: 000019606.

W toku postępowania przetargowego podmiot NEWKOM EKO Sp. z o. o. przedstawił:

- decyzję Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienioną decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 dotyczącą udzielenia pozwolenia na przetwarzanie odpadów, ważną do dnia 15 sierpnia 2024 r.

- oświadczenie podmiotu świadczące, że ww. pozwolenie jest obowiązujące, nie wygasło i nie zostało cofnięte.

Dodatkowo nadmienił, że w Biuletynie Informacji Publicznej Samorządu Województwa Podkarpackiego zamieszczone jest

ogłoszenie z dnia 21.08.2024 r. (OS-I.7222.72.2.2024.MD) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego dla NEWKOM EKO Sp. z o. o. na prowadzenie w Leżachowie instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych.

Zwrócił się z pytaniem:

1. Czy wskazane przez podmiot NEWKO EKO Sp. z o.o. pozwolenie na przetwarzanie odpadów pozostaje w obiegu prawnym. Jeśli pozwolenie jest obowiązujące proszę o wskazanie podstawy prawnej oraz wskazania jej terminu obowiązywania.
2. Czy podmiot NEWKOM EKO Sp. z o. o. złożył wniosek o dostosowanie w/w decyzji do wymagań wprowadzonych ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018 r., poz. 1592 z p. zm.), związanych z warunkami magazynowania odpadów przewidzianych do przetwarzania zgodnie z art. 14 ww. ustawy, w wymaganym terminie tj. do 5 marca 2020 r.?
3. Czy postępowanie o dostosowanie w/w decyzji w zakresie pytania nr 2 jest procedowane obecnie przez tut. Organ?
4. Czy podmiot NEWKOM EKO Sp. z o. o. złożył w tut. Organie wniosek o nowe pozwolenie na przetwarzanie odpadów w instalacji w procesie R3, objętej dotychczasową decyzją wydaną przez Starostę Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm., w terminie wskazanym w art.226 a) ust. 1 Ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r (tekst jednolity Dz. U. 2023 poz.1587 z p. zm..), tj. w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem ważności decyzji?
5. Czy postępowanie w zakresie pytania nr 4 jest procedowane obecnie przez tut. Organ bądź zostało przekazane do innego?

Starosta Przeworski 7 maja 2025 r. odpowiedział, że decyzja posiadała ważność do 15 sierpnia 2024 r. Decyzją Marszałka Województwa Podkarpackiego z 8 stycznia 2021 r. znak OS-III.7244.51.2020 zostały wygaszone wszystkie decyzje Starosty Przeworskiego będące zezwoleniami na przetwarzanie odpadów dla firmy Newkom Eko. W związku z powyższym organem kompetentnym do udzielenia informacji jest w tym przypadku Marszałek Województwa Podkarpackiego.

6 maja 2025 r. zamawiający wskazując, że w prowadzonym przez niego postępowaniu ofertę złożył podmiot NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów 147, NIP: 7941823275, BDO: 000019606 zwrócił się do Marszałka Województwa Podkarpackiego o udzielenie informacji wskazując, że:

W toku postępowania przetargowego podmiot NEWKOM EKO Sp. z o. o. przedstawił:

- decyzję Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienioną decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019 dotyczącą udzielenia pozwolenia na przetwarzanie odpadów, ważną do dnia 15 sierpnia 2024 r.

- oświadczenie podmiotu świadczące, że ww. pozwolenie jest obowiązujące, nie wygasło i nie zostało cofnięte.

Nadmienił że w Biuletynie Informacji Publicznej Samorządu Województwa Podkarpackiego zamieszone jest ogłoszenie z dnia 21.08.2024 r. (OS-I.7222.72.2.2024.MD) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego dla NEWKOM EKO Sp. z o. o. na prowadzenie w Leżachowie instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych.

Zamawiający zwrócił się z pytaniem:

1. Czy podmiot NEWKOM EKO Sp. z o. o. złożył wniosek o dostosowanie decyzji wydanej przez Starostę Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 do wymagań wprowadzonych ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018 r., poz. 1592 z p. zm.), związanych z warunkami magazynowania odpadów przewidzianych do przetwarzania zgodnie z art. 14 tej ustawy, w wymaganym terminie tj. do 5 marca 2020 r.?
2. Czy podmiot NEWKOM EKO Sp. z o. o. złożył w tut. Organie wniosek o nowe pozwolenie na przetwarzanie odpadów w instalacji w procesie R3, objętej dotychczasową decyzją wydaną przez Starostę Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm., w terminie wskazanym w art. 226 a) ust. 1 Ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r (Dz.U. 2023 poz.1587 z p. zm..), tj. w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem ważności decyzji oraz czy postępowanie w tej sprawie jest procedowane?
3. W nawiązaniu do pytania 1 i 2 oraz prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego dla NEWKOM EKO Sp. z o.o. (OS-I.7222.72.2.2024.MD), czy decyzja wydana przez Starostę Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm. jest nadal w obiegu prawnym? Jeśli pozwolenie jest obowiązujące prosimy o wskazanie podstawy prawnej oraz wskazania terminu ważności obowiązywania tej decyzji.
4. Czy prowadzone przez tut. Organ postępowanie (OS-I.7222.72.2.2024.MD) w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego dla NEWKOM EKO Sp. z o.o dotyczy tej samej instalacji, która została objęta decyzją wydaną przez Starostę Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z p.zm.?

5. Czy procedowany w/w wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego OS-I.7222.72.2.2024.MD) uwzględnić prowadzenie instalacji w zakresie przyjęcia do przetwarzania odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe, a jeśli uwzględnić przyjęcie odpadu o kodzie 19 08 05, to jaka jest wydajność dobową (Mg/dobę) instalacji w tym zakresie?

6. Jaka jest roczna wydajność instalacji do przetwarzania odpadów o kodzie 19 08 05 w procedowanym w/w wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego OS-I.7222.72.2.2024.MD)?

7. Czy procedowany w/w wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego OS-I.7222.72.2.2024.MD) uwzględnić możliwość magazynowania odpadów o kodzie 19 08 05? Jeśli tak, to w jakiej ilości.

8. Czy procedowany w/w wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego OS-I.7222.72.2.2024.MD) uwzględnić szczególne wymagania dotyczące jakości przyjmowanych odpadów o kodzie 19 08 05, a w szczególności przekazywania przez wytwórcę odpadów badań ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych o kodzie 19 08 05?

16 maja 2025 r. Marszałek Województwa Podkarpackiego odpowiedział, że:

Ad.1. Pismem z dnia 04.03.2020r. NEWKOM EKO Sp. z o.o. zwróciła się do Marszałka Województwa Podkarpackiego z wnioskiem o zmianę w trybie art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1592), zezwolenia na przetwarzanie odpadów udzielonego jej decyzją Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak: OŚ.6233.11.2014 (ze zm.). Marszałek Województwa Podkarpackiego postanowieniem z dnia 24.03.2020r., znak: OS-III.7244.34.2020, działając na podstawie art. 61a § 1 K.p.a., odmówił wszczęcia postępowania w sprawie. Jako przyczynę takiego rozstrzygnięcia wskazał okoliczność, że eksploatacja instalacji do kompostowania bioodpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), prowadzona przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. będąca przedmiotem wniosku wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego gdyż instalacja ta, zgodnie z pkt 5, ppkt. 3 lit. b) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014, poz. 1169) kwalifikowana jest do instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej i nie może funkcjonować w oparciu o decyzję sektorową, tj. zezwolenie na przetwarzanie odpadów.

Ww. postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, jest ostateczne i prawomocne.

Ad.2. NEWKOM EKO Sp. z o.o. wnioskiem z dnia 15.05.2024r. wraz z jego uzupełnieniami wystąpiła do Marszałka Województwa Podkarpackiego o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji kompostowni odpadów biodegradowalnych. Z treści tego wniosku wynikało, że w miejscowości Leżachów, ww. podmiot prowadzi kompostownię odpadów biodegradowalnych, w tym osadów ściekowych o zdolności przetwarzania odpadów do 25 000 Mg/rok (ok. 68,0 Mg/dobę). Proces kompostowania obejmuje fazę intensywnego kompostowania prowadzoną w 5 bioreaktorach oraz fazę przemian i dojrzewania prowadzoną w 7 przyzmacz formowanych na placu wewnątrz hali technologicznej. Produktem finalnym procesu przetwarzania odpadów jest kompost – organiczny środek poprawiający właściwości gleby pn. „Norga natural do upraw polowych”. Postępowanie to, na wniosek NEWKOM EKO Sp. z o.o. zostało zawieszono bez wskazania terminu innego jak wynika to z przepisu art. 98 § 1 ustawy Kpa.

Równocześnie dla tej samej instalacji tego samego dnia, tj. 15.05.2024r. NEWKOM EKO Sp. z o.o. złożyła do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego, przy czym w trybie art. 191a ustawy Prawo ochrony środowiska, tj. dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na przetwarzaniu w Leżachowie w ww. kompostowni odpadów biodegradowalnych, w tym ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych w maksymalnej ilości 50 000 Mg/rok, 137 Mg odpadów na dobę zakreślając termin oddania do eksploatacji instalacji do dnia 31 stycznia 2025r.

Ad.3. W nawiązaniu do informacji podanych w pkt. 1 i pkt. 2, NEWKOM EKO Sp. z o.o. w Leżachowie powinna od dnia 14.12.2015r. prowadzić działalność w zakresie przetwarzania odpadów w oparciu o pozwolenie zintegrowane, którego dotychczas nie uzyskała. Z kolei decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014r. r. znak: OS-6233.11.2014 z jej późniejszymi zmianami (pozwolenie sektorowe) wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020r. gdyż nie została ona dostosowana do zmienionych przepisów ustawy o odpadach wprowadzonych art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (wygaśnięcie na podstawie art. 14 ust. 4 tej ustawy).

W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, niezależnie od stanowiska jakie prezentuje NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie posiada ona aktualnie żadnego z zezwoleń/pozwoleń, które pozwalałyby jej prowadzić działalność w zakresie przetwarzania odpadów.

Wyjaśnił jednak, że aby stwierdzić ww. okoliczność o bezprzedmiotowości ww. decyzji (NEWKOM EKO Sp. z o.o. powinna posiadać pozwolenie zintegrowane na prowadzenie kompostowni o zdolności przetwarzania 137 Mg odpadów na rok a nie pozwolenie sektorowe) oraz o utracie z mocy prawa powyżej przywołanej decyzji Starosty Przeworskiego z

dnia 21.11.2014 r. znak: OS-6233.11.2014 z jej późniejszymi zmianami - Marszałek Województwa Podkarpackiego w celu deklaratoryjnego orzeczenia o tym fakcie wydał decyzję stwierdzającą jej wygaśnięcie. Spółka odwołała się od decyzji stwierdzającej wygaśnięcie, kolejno złożyła skargę do WSA w Warszawie, po czym WSA postanowieniem z dnia 21.02.2023 r. sygn. akt: IV SA/Wa 159/23 wstrzymał wykonanie zaskarżonej decyzji, a następnie wyrokiem z dnia 18.04.2023 r. sygn. jw. oddalił skargę Spółki. Następnie zaś, Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Do chwili obecnej skarga nie została rozpatrzona przez NSA.

Wobec postanowienia WSA z dnia 21.02.2023r. wstrzymującego wykonanie zaskarżonej decyzji wydanej przez Ministra Klimatu i Środowiska i nierozpatrzenia skargi kasacyjnej, NEWKOM EKO Sp. z o.o. utrzymuje, iż posiada zezwolenie na przetwarzanie odpadów, tj. że decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 22.11.2014 r. jest obowiązująca i pozostaje w obiegu prawnym, gdyż wniosek z dnia 15.05.2024 r. o wydanie nowej decyzji złożony został z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 226 a ustawy o odpadach.

Podkreślił po raz kolejny, że tut. Organ nie podziela stanowiska przedsiębiorcy odnośnie ważności decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, NEWKOM EKO Sp. z o.o. eksploatuje instalację kompostowni odpadów biodegradowalnych w Leżachowie bez wymaganych prawem zezwoleń/pozwoleń na przetwarzanie odpadów.

Ad 4. Prowadzone aktualnie przez Marszałka Województwa Podkarpackiego postępowanie (znak sprawy: OS-I.7222.72.2.2024.MD) w sprawie udzielenia NEWKOM EKO Sp. z o.o. Leżachów 147, 37-530 Sieniawa pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie w Leżachowie instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych o zdolności przyjmowania 137 Mg odpadów na dobę (50 000 Mg/rok) dotyczy tożsamej instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych, na prowadzenie której zezwolenie sektorowe wydał Starosta Przeworski decyzją z dnia 21.11.2014r., znak: OŚ.6233.11.14 z późniejszymi zmianami.

Ad.5. i Ad 6. NEWKOM EKO Sp. z o.o. wnioskuje o udzielenie pozwolenia zintegrowanego na przetwarzanie w instalacji kompostowni w Leżachowie odpadów biodegradowalnych, w tym min. ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych o kodzie 19 08 05, w maksymalnej ilości 50 000 Mg odpadów na rok dla każdego z wnioskowanych kodów, przy czym maksymalna łączna ilość odpadów przetwarzanych nie będzie przekraczać 50 000 Mg/rok.

Ad.7. NEWKOM EKO Sp. z o.o. wnioskuje o uwzględnienie w pozwoleniu zintegrowanym magazynowania odpadów, w tym ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych o kodzie 19 08 05. Odpady te magazynowane będą w strefie magazynowania osadów ściekowych o powierzchni 327 m² zlokalizowanej w zamkniętej hali technologicznej. Maksymalna masa odpadów o kodzie 19 08 05, które w tym samym czasie mogą być magazynowane wynosić będzie 641 Mg. Dopuszczalny czas magazynowania odpadów o kodzie 19 08 05 ustalony dla zebrania odpowiedniej ilości odpadów, niezbędnej do wypełnienia bioreaktora, wynosić będzie 72 godziny.

Ad.8. Zgodnie z zapisami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację ww. przedsięwzięcia a w konsekwencji i pozwolenia zintegrowanego, (organ wydający pozwolenie jest związany zapisami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) NEWKOM EKO Sp. z o.o., wraz z przyjmowanymi odpadami winna żądać od dostawcy odpadów wyników badań na zawartość metali ciężkich w odpadach, a dostarczane osady ściekowe winny pochodzić z instalacji prowadzących proces stabilizacji osadów ściekowych.

Monitoring pod kątem obecności w osadach ściekowych bakterii chorobotwórczych z rodzaju Salmonella oraz liczby żywych jaj pasożytów jelitowych Ascaris sp., Trichuris sp., Toxocara sp. jest jeszcze przedmiotem uzgodnień.

Środek organiczny powstający w wyniku przetwarzania odpadów o kodzie 19 08 05 winien spełniać wymagania określone w decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr G-1351/23 z dnia 17.04.2023r. z późniejszymi zmianami/aktualizacjami dopuszczającej do wprowadzania go do obrotu.

Ad. 9. Obecnie nie jest możliwe precyzyjne wskazanie terminu wydania pozwolenia zintegrowanego. Nadmieniał także, że w prowadzonym postępowaniu uczestniczy na prawach strony lokalnie działające Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Sieniawskiej, któremu zgodnie z przepisami prawa przysługuje wniesienie odwołania od wydanej w sprawie decyzji.

4 czerwca 2025 r. zamawiający zwrócił się do Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska wskazując, że w toku badania i oceny ofert uzyskał od Marszałka Województwa Podkarpackiego pismo sygn. OS.7013.3.18.2025.MD z 16.05.2025 r. oraz od Starosty Przeworskiego pismo z 7.05.2025 r. – kopia pism w załączeniu, informację, że

- decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. r. znak: OS-6233.11.2014 z jej późniejszymi zmianami (pozwolenie sektorowe) wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r., gdyż nie została ona dostosowana do zmienionych przepisów ustawy o odpadach wprowadzonych art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (wygaśnięcie na podstawie art. 14 ust. 4 tej ustawy).

- W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, niezależnie od stanowiska jakie prezentuje NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie posiada ona aktualnie żadnego z zezwoleń/pozwoleń, które pozwalałyby jej prowadzić działalność w zakresie przetwarzania odpadów.

- W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, NEWKOM EKO Sp. z o.o. eksploatuje instalację kompostowni odpadów biodegradowalnych w Leżachowie bez wymaganych prawem zezwoleń/pozwoleń na przetwarzanie odpadów. Starosta Przeworski poinformował WMK S.A., że wydana przez niego decyzja zgodnie z pkt 1.7 posiadała ważność do dnia 15.08.2024 r. Jednocześnie wskazał, że decyzją Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 08.01.2021 r., znak: OS-III.7244.51.2020 zostały wygaszone wszystkie decyzje Starosty Przeworskiego, będące zezwoleniami na przetwarzanie odpadów dla firmy: NEWKOM EKO Sp. z o.o. Leżachów 147,37-530 Sieniawa.

Składający ofertę w przetargu podmiot NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów, na wezwanie zamawiającego do wyjaśnienia kwestii związanych z pozostawieniem w obrocie prawnym decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, z zmianami, w dniu 28.05.2025 r. złożył oświadczenie o poniższej treści:

„decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, z zmianami funkcjonuje w obiegu prawnym, nie została prawomocnie cofnięta, uchylona - w ustawowym terminie (do dn. 4 marca 2020 r.) został złożony wniosek o dostosowanie w/w decyzji do przepisów prawa, nie została wydana prawomocna decyzja odmowna lub wniosek nie pozostał bez rozpoznania,

- na dzień składania ofert w/w decyzje są prawomocne i funkcjonują w obiegu prawnym”.

Wykonawca przedstawił również Protokół z kontroli Podkarpackiego Inspektoratu Ochrony Środowiska z dnia 5.02.2025 r. przedmiotem której było przestrzeganie przepisów ustawy o odpadach, w zakresie realizacji obowiązków podmiotów gospodarczych gospodarujących odpadami.

Podmiot kontrolowany: NEWKOM ECO Sp. z o.o. prowadzący działalność w instalacji, która działa w oparciu o decyzję Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.2014 ze zmianami.

W podsumowaniu kontroli prowadzonej przy udziale przedstawicieli Marszałka Województwa Podkarpackiego, stwierdzono, że: instalacja spełnia wymogi ochrony środowiska. Naruszeń i nieprawidłowości nie stwierdzono.

Z treści protokołu oraz dokumentacji zdjęciowej jednoznacznie wynika, że w instalacji prowadzona jest działalność polegająca na zagospodarowaniu odpadów.

Kopia odpowiedzi oraz protokołu z kontroli WIOŚ w załączeniu.

Zamawiającym prosił o wskazanie czy jest prawnie dopuszczalne działanie instalacji bez decyzji pozwalających na jej funkcjonowanie, a dodatkowo prowadzenie regularnych kontroli przez Podkarpacki Inspektorat Ochrony Środowiska. Z faktu tego Wykonawca NEMKOM ECO sp. z o.o. zdaje się wywodzić możliwość przyjęcia do zagospodarowania odpadów od WMK S.A.

4 czerwca 2025 r. w nawiązaniu do otrzymanej odpowiedzi oraz pisma Starosty Przeworskiego z dnia 7.05.2025 r. – kopia pisma w załączeniu, poinformował, że, składający ofertę podmiot NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów, na wezwanie zamawiającego do wyjaśnienia kwestii związanych z pozostawieniem w obrocie prawnym decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, z zmianami, w dniu 28.05.2025 r. złożył oświadczenie o poniższej treści:

„decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, z zmianami funkcjonuje w obiegu prawnym, nie została prawomocnie cofnięta, uchylona - w ustawowym terminie (do dn. 4 marca 2020 r.) został złożony wniosek o dostosowanie w/w decyzji do przepisów prawa, nie została wydana prawomocna decyzja odmowna lub wniosek nie pozostał bez rozpoznania,

- na dzień składania ofert w/w decyzje są prawomocne i funkcjonują w obiegu prawnym”.

Wykonawca przedstawił również Protokół z kontroli Podkarpackiego Inspektoratu Ochrony Środowiska z dnia 5.02.2025 r. przedmiotem której było przestrzeganie przepisów ustawy o odpadach, w zakresie realizacji obowiązków podmiotów gospodarczych gospodarujących odpadami.

Podmiot kontrolowany: NEWKOM ECO Sp. z o.o. prowadzący działalność w instalacji, która działa w oparciu o decyzję Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.2014 ze zmianami.

W podsumowaniu kontroli prowadzonej przy udziale przedstawicieli Marszałka Województwa Podkarpackiego, stwierdzono, że: instalacja spełnia wymogi ochrony środowiska. Naruszeń i nieprawidłowości nie stwierdzono. Z treści protokołu oraz dokumentacji zdjęciowej jednoznacznie wynika, że w instalacji prowadzona jest działalność polegająca na zagospodarowaniu odpadów.

Kopia odpowiedzi oraz protokołu z kontroli WIOŚ w załączeniu.

Zamawiającym prosił o wskazanie czy jest prawnie dopuszczalne działanie instalacji bez decyzji pozwalających na jej funkcjonowanie, a dodatkowo prowadzenie regularnych kontroli przez Podkarpacki Inspektorat Ochrony Środowiska. Z faktu tego Wykonawca NEMKOM ECO sp. z o.o. zdaje się wywodzić możliwość przyjęcia do zagospodarowania odpadów od WMK S.A.

16 czerwca 2025 r. Marszałek Województwa Podkarpackiego wyjaśniał, że:

Z treści przepisu art. 180 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska wynika, że: cyt.: „Eksploatacja

instalacji powodująca: 1) wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
2) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi,
3) wytwarzanie odpadów,
4) (uchylony), 5) (uchylony), jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane."

Art. 201 ust. 1 ww. ustawy Prawo ochrony środowiska mówi, że cyt. „Pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych."

Newkom Eko Sp. z o.o. prowadzi instalację do przetwarzania odpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), która zgodnie z pkt 5, ppkt. 3 lit. b) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, kwalifikowana jest do instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej i wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Dlatego też ww. instalacja, którą prowadzi Newkom Eko Sp. z o.o. winna posiadać decyzję - pozwolenie zintegrowane i działać na podstawie udzielonego jej pozwolenia zintegrowanego. Nie jest prawnie dopuszczalne prowadzenie tego rodzaju instalacji bez wymaganego pozwolenia.

Stanowisko Marszałka Województwa Podkarpackiego o braku posiadania przez Newkom Eko Sp. z o.o. pozwolenia zintegrowanego oraz innych zezwoleń na przetwarzanie odpadów przedstawione zostało szczegółowo w piśmie z dnia 16 maja 2025r., znak: OS-I.7013.3.18.2025.MD. Z treści pisma wynika, iż od dnia 14.12.2015r. Newkom Eko Sp. z o.o. powinna posiadać pozwolenie zintegrowane na prowadzenie instalacji do przetwarzania odpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), z wykorzystaniem działań obróbki biologicznej (kompostowania).

Odnosząc się natomiast do załączonego do ww. pisma protokołu kontroli Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska Nr DEL-PRZEMY 11/2025, znak: DPWI.7023.67.2025.PS informuje, że jest to protokół z kontroli przeprowadzonej na wniosek Marszałka Województwa Podkarpackiego w związku z prowadzonym postępowaniem o wydanie pozwolenia zintegrowanego obecnie procedowanego, realizowanej w trybie art. 41a ust. 1 ww. ustawy o odpadach, który mówi, iż cyt. „Zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska."

Zgodnie z art. 41a- ust. 2 ustawy o odpadach do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ do wydania pozwolenia.

Precyzując powyższe należy jeszcze powołać się na przepis art. 181 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r- Prawo ochrony środowiska, który jest podstawą prawną udzielenia pozwolenia zintegrowanego. W pozwoleniu zintegrowanym, stosownie do treści art. 202 ust 4 ww. ustawy określa się warunki wytwarzania i sposoby postępowania z odpadami na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, niezależnie od tego, czy dla instalacji wymagane byłoby uzyskanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Przepis art. 45 ust. 9 ustawy o odpadach wskazuje, iż jeżeli pozwolenie zintegrowane obejmuje zbieranie odpadów lub ich przetwarzanie, przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio. Z treści art. 48 ust 8 wynika z kolei, że pozwolenie na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w ust. 6 ustawy o odpadach, jest jednocześnie odpowiednio zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów.

Jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ,

W tym konkretnym przypadku, po kontroli Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wydał opinię pozytywną w zakresie spełniania przez ww. instalację wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, o czym świadczą ustalenia spisane w załączonym do pisma protokole kontroli Nr DEL-PRZEMY 11/2025. Jednak ustalenia Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska nie zastępują pozwolenia/zezwoleń i nie dają Newkom Eko Sp. z o.o. podstawy do prowadzenia legalnej działalności w zakresie przetwarzania odpadów. Stanowisko Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony środowiska uwzględnia w prowadzonym postępowaniu Organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego, przy czym pozwolenie to wydane zostaje w oparciu o cały zgromadzony materiał dowodowy w danej sprawie.

Aktualnie Newkom Eko Sp. z o.o. prowadzi działalność bez wymaganego prawem pozwolenia zintegrowanego,

wydanego w trybie przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska gdyż dotychczas takiego pozwolenia ww. Spółka nie uzyskała.

Należy podkreślić, że tut. Organ nie podziela stanowiska przedsiębiorcy odnośnie ważności decyzji Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014r., co zostało wyjaśnione szczegółowo w piśmie z dnia 16 maja 2025r.

Opinia prawna pełnomocnika zamawiającego r.pr. T.M.:

Sytuacja I. sp. z o.o.:

1. Zezwolenie posiadane przez I. sp. z o.o. nie zawiera ograniczeń dobowych w zakresie ilości przyjmowanych odpadów. W ocenie Opiniującego, oferent posiada wobec tego formalne możliwości realizacji zamówienia obejmującego przyjmowanie do 80 Mg odpadów dziennie

(cztery transporty po ok. 20 Mg), zgodnie ze Specyfikacją Warunków Zamówienia.

2. I. sp. z o.o. nie ma obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego, ponieważ zdolność przetwarzania eksploatowanej przez nią instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w postaci kompostowni tunelowej nie przekracza 75 Mg odpadów na dobę.

Sytuacja Newkom:

1. Organ właściwy do wydania NewKom Eko decyzji w zakresie gospodarowania odpadami tj. Marszałek Województwa Podkarpackiego stoi na stanowisku, że decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak: OŚ.6233.11.2014 została wygaszona z dniem 14 grudnia 2015 r., w związku z koniecznością uzyskania dla instalacji pozwolenia zintegrowanego. Co przy tym istotne decyzja wygaszająca zezwolenie NewKom jest ostateczna została bowiem w zasadniczej części podtrzymana mocą decyzji Ministra Klimatu i Środowiska z 22.11.2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5.

2. Postanowieniem z dnia 22 lutego 2023 r. WSA w Warszawie IV SA/Wa 159/23 wstrzymał jednak wykonanie decyzji stwierdzającej wygaszenie zezwolenia. Oznacza to, że obecnie, do czasu rozpoznania przez NSA skargi kasacyjnej złożonej przez NewKom korzysta on z tzw. ochrony tymczasowej, w czasie której decyzja wygaszająca zezwolenie nie wywołuje skutków prawnych.

3. Nie może jednak umykać z pola widzenia, że do dnia 5 marca 2020 r. NewKom nie złożył skutecznie wniosku o zmianę zezwolenia na przetwarzanie odpadów, wobec czego, w ocenie Opiniującego decyzja ta i tak wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r. w oparciu o przepisy 14 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1592 ze zm.), które w takim wypadku przewidują wygaszenie zezwolenia na przetwarzanie odpadów z mocy samego prawa.

4. Wobec powyższego w ocenie Opiniującego należy przyjąć, że decyzja Newkom wygasła najpóźniej z dniem 6 marca 2020 r.

5. Nawet jedna gdyby przyjąć, że do czasu rozpoznania skargi kasacyjnej NewKom korzysta z ochrony tymczasowej i może w dalszym ciągu posługiwać się decyzją Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. to po ewentualnym upadku ochrony tymczasowej, w przypadku uprawomocnienia się wyroku oddalającego skargę Newkom decyzja ta będzie uznawana za wygaszoną od daty wskazanej w jej sentencji zatem od dnia 14 grudnia 2015

r.

6. Wobec powyższego w takim przypadku nastąpi stan prawny, w którym NewKom nie będzie posiadał wymaganej prawem decyzji na przetwarzanie odpadów, a co więcej stan ten trwa od 14 grudnia 2015 r.

7. Wobec powyższego podjęcie współpracy z NewKom w ocenie Opiniującego obarczone jest znaczącym ryzykiem prawnym, szczególnie biorąc pod uwagę argumentację zawartą w wyroku WSA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2023 r. oddalającym skargę na decyzję Ministra Klimatu i Środowiska z 22.11.2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5 w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia posiadanego przez NEWKOM.

Informacja o wyniku postępowania z 10 lipca 2025 r.:

Zamawiający powiadomił, że oferta konsorcjum Kompostech- Newkom Eko została odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) ustawy jako złożona przez wykonawcę, który nie spełnia warunków udziału w postępowaniu wynikającego z Ogłoszenia o zamówieniu i SWZ. tj. nieposiadającego aktualnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzanie odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji. (str. 12 SWZ, pkt. VII WARUNKI UDZIAŁU W POSTĘPOWANIU).

Uzasadnienie:

Zamawiający w toku badania i oceny ofert stwierdził, że Wykonawca ubiegający się wspólnie o udzielnie zamówienia tworzący konsorcjum firm: KOMPOSTECH Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Sączu adres siedziby: ul. Wiklinowa 4A, 33-300 Nowy Sącz, – Lider Konsorcjum, NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów – Partner Konsorcjum, w ofercie złożonej w niniejszym

postępowaniu w pkt. 4. na str. 2 formularza oferty złożył następujące zobowiązanie: „ Niniejszym zobowiązujemy się do zagospodarowania odpadów o kodzie: 19 08 05:

a) w miejscu (nazwa według BDO oraz adres): Nowy Sącz ul. Wiklinowa 4a, 33-300 Nowy Sącz

b) odległości w km liczonej (drogami dostosowanymi do transportu ciężarowego) od miejsca zagospodarowania ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych od Zakładu

Oczyszczania Ścieków Kujawy – 99,8 km

c) w następujący sposób: Proces R3

Oraz:

a) w miejscu (nazwa według BDO oraz adres): Leżachów 147, gm. Sieniawa, woj. podkarpackie

b) odległości w km liczonej (drogami dostosowanymi do transportu ciężarowego) od miejsca zagospodarowania ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych od Zakładu

Oczyszczania Ścieków Kujawy – 213 km

c) w następujący sposób: Proces R3”.

Do oferty zostały dołączone m.in. decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14, zmienionej decyzjami tego organu z dnia 22 stycznia 2016 r. znak OŚ.6233.6.2015, z dnia 19 maja 2017 r. znak: GO.6233.4.2017 oraz z dnia 28 sierpnia 2019 r. znak GO.6233.8.2019, wydana dla członka Konsorcjum firmy NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów. Decyzja ta dotyczy prowadzenia działalności na działce nr 689/5 w miejscowości Leżachów, gmina Sieniawa. Działce wskazanej w ofercie wykonawcy na której będzie prowadzone zagospodarowanie odpadów.

Potwierdzenie powyższych faktów znajduje się również w wyjaśnieniu firmy Newkom Eco z dnia 7.05.2025 r.

„Odpady o kodzie 19 08 05 będą przetwarzane w procesie kompostowania, metoda R3, tj. recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki – w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania, wg załącznika nr 1 do ustawy o odpadach. Proces kompostowania prowadzony jest w technologii VAL 1D w zakładzie kompostowni odpadów biodegradowalnych zlokalizowanej w miejscowości Leżachów 147, gm. Sieniawa, woj. Podkarpackie.”

Zamawiający w kolejnych pismach wzywał wykonawcę do uzupełnienia oraz wyjaśnienia uzasadnionych wątpliwości związanych z ważnością przedłożonej do oferty decyzji pozwalającej na realizację zamówienia tj. prowadzenie zagospodarowania odpadów o kodzie objętym przetargiem.

W udzielanych odpowiedziach Konsorcjum przedstawiło swoje stanowisko m.in. w piśmie z dnia 7.05.2025 r., „NEWKOM EKO spełniła wskazane wymagania, a decyzja na przetwarzanie odpadów pozostaje w obrocie prawnym. Wobec spółki nie zachodzą okoliczności, o których mowa art. 226a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Posiadane zezwolenie pozostaje w mocy.”

oraz w piśmie z dnia 27.05.2025 r.

„Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z

dnia 28 lutego 2023 r., sygn. Akt IV SA/Wa 159/23 decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak OŚ.6233.11.14, zmieniona późniejszymi decyzjami administracyjnymi, pozostaje w obrocie prawnym i nie została prawomocnie cofnięta, uchylona ani wygaszona.”

Zamawiający z uwagi na przedmiot zamówienia, w trosce o prawidłowy przebieg postępowania WMK S.A. wystąpiło do Starosty Przeworskiego, który wydał ww. decyzję z prośbą o potwierdzenie, że przedłożona decyzja pozostaje w obrocie prawnym.

W przesłanej odpowiedzi z dnia 7.05.2025 r. Starosta Przeworski poinformowała WMK S.A., że wydana przez niego decyzja zgodnie z pkt 1.7 posiadała ważność do dnia 15.08.2024 r. Jednocześnie wskazał, że decyzją Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 08.01.2021 r., znak: OS-III.7244.51.2020 zostały wygaszone wszystkie decyzje Starosty Przeworskiego, będące zezwoleniami na przetwarzanie odpadów dla firmy: NEWKOM EKO Sp. z o.o. Leżachów 147,37-530 Sieniawa.

WMK S.A. zwróciło się również do Marszałka Województwa Podkarpackiego z podobnym pytaniem. W dniu 16.05.2025 r. Marszałek udzielił następującej odpowiedzi.

- decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. r. znak: OS-6233.11.2014 z jej późniejszymi zmianami (pozwolenie sektorowe) wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r., gdyż nie została ona dostosowana do zmienionych przepisów ustawy o odpadach wprowadzonych art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (wygaśnięcie na podstawie art. 14 ust. 4 tej ustawy).

- W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, niezależnie od stanowiska jakie prezentuje NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie posiada ona aktualnie żadnego z zezwoleń/pozwoleń, które pozwalałyby jej prowadzić działalność w zakresie przetwarzania odpadów.

- W opinii Marszałka Województwa Podkarpackiego, NEWKOM EKO Sp. z o.o. eksploatuje instalację kompostowni

odpadów biodegradowalnych w Leżachowie bez wymaganych prawem zezwoleń/pozwoleń na przetwarzanie odpadów. WMK S.A. po otrzymaniu tych informacji wezwało konsorcjum Kompostech do złożenia jednoznacznego wyjaśnienia czy załączona w postępowaniu przetargowym decyzja NEWKOM EKO Sp. z o.o. nie wygasła lub nie została cofnięta. W celu uniknięcia wszelkich wątpliwości interpretacyjnych poproszono o przedstawienie wraz z wyjaśnieniami zaświadczenia odpowiedniego organu o ważności decyzji oraz terminu jej obowiązywania.

Konsorcjum złożyło wyjaśnienia własne o następującej treści „*decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak OŚ.6233.11.14, zmieniona późniejszymi decyzjami administracyjnymi, pozostaje w obrocie prawnym i nie została prawomocnie cofnięta, uchylona ani wygaszona.*”

Wodociągi Miasta Krakowa S.A. wystąpiły ponownie z pismem do Starosty Przeworskiego, który wydał decyzję na zagospodarowanie odpadów dla NEWKOM ECO Sp. z o.o. (decyzja z dnia 21 listopada 2014 r. znak: OŚ.6233.11.14 z zmianami) z prośbą o ustosunkowanie się do odpowiedzi udzielonej WMK S.A. w trakcie procedury przetargowej przez konsorcjum.

W odpowiedzi na to pismo Starosta, stwierdził co następuje:

„Zaznaczam, że instalacja do kompostowania bioodpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), prowadzona przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego gdyż instalacja ta, zgodnie z pkt 5 ppkt. 3 lit. B załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014, poz. 1169) kwalifikowana jest do instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej. Wobec powyższego organem właściwym jest Marszałek Województwa Podkarpackiego. Dodatkowo nadmieniam, że do tutejszego organu nie wpłynął wniosek o wydanie nowego zezwolenia na przetwarzanie odpadów i nie toczy się żadne postępowanie w tej sprawie”.

WMK S.A. wystąpiły również do Marszałka Województwa Podkarpackiego, przekazując podobnie jak do Starostwa Przeworskiego udzielone przez Konsorcjum wyjaśnienia.

W dniu 26.06.2025 r. WMK S.A. otrzymało poniższą odpowiedź.

„Instalacja, którą prowadzi NEWKOM EKO Sp. z o.o. winna posiadać decyzję - pozwolenie zintegrowane i działać na podstawie udzielonego jej pozwolenia zintegrowanego. Nie jest prawnie dopuszczalne prowadzenie tego rodzaju instalacji bez wymaganego pozwolenia. Stanowisko Marszałka Województwa Podkarpackiego o braku posiadania przez NEWKOM EKO Sp. z o.o. pozwolenia zintegrowanego oraz innych zezwoleń na przetwarzanie odpadów przedstawione zostało szczegółowo w piśmie z dnia 16 maja 2025 r., znak: OS-I.7013.3.18.2025.MD. Z treści pisma wynika, iż od dnia 14.12.2015 r. NEWKOM EKO Sp. z o.o. powinna posiadać pozwolenie zintegrowane na prowadzenie instalacji do przetwarzania odpadów o zdolności przetwarzania 137 Mg/dobę (50 000 Mg/rok), z wykorzystaniem działań obróbki biologicznej (kompostowania). (...) ustalenia Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska nie zastępują pozwolenia/zezwoleń i nie dają NEWKOM EKO Sp. z o.o. podstawy do prowadzenia legalnej działalności w zakresie przetwarzania odpadów. Stanowisko Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska uwzględnia w prowadzonym postępowaniu Organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego, przy czym pozwolenie to wydane zostaje w oparciu o cały zgromadzony materiał dowodowy w danej sprawie. Aktualnie NEWKOM EKO Sp. z o.o. prowadzi działalność bez wymaganego prawem pozwolenia zintegrowanego, wydanego w trybie przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, gdyż dotychczas takiego pozwolenia ww. Spółka nie uzyskała.”

W przedstawionym stanie faktycznym, Zamawiający przyjmuje stanowisko zaprezentowane przez organ właściwy do wydania NEWKOM EKO decyzji w zakresie gospodarowania odpadami tj. Marszałka Województwa Podkarpackiego, który stoi na stanowisku, że decyzja Starosty Przeworskiego z dnia 21.11.2014 r. znak: OŚ.6233.11.2014 została wygaszona z dniem 14 grudnia 2015 r., w związku z koniecznością uzyskania dla instalacji pozwolenia zintegrowanego. Co przy tym istotne decyzja wygaszająca zezwolenie NewKom jest ostateczna została bowiem w zasadniczej części podtrzymana mocą decyzji Ministra Klimatu i Środowiska z 22.11.2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2023 r. WSA w Warszawie IV SA/Wa 159/23 wstrzymał jednak wykonanie decyzji stwierdzającej wygaszenie zezwolenia. Oznacza to, że obecnie, do czasu rozpoznania przez NSA skargi kasacyjnej złożonej przez NewKom korzysta on z tzw. ochrony tymczasowej, w czasie której decyzja wygaszająca zezwolenie nie wywołuje skutków prawnych.

Nie może jednak umykać z pola widzenia, że do dnia 5 marca 2020 r. NewKom nie złożył skutecznie wniosku o zmianę zezwolenia na przetwarzanie odpadów, wobec czego, decyzja ta i tak wygasła z mocy prawa z dniem 6 marca 2020 r. w oparciu o przepisy 14 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1592 ze zm.), które w takim wypadku przewidują wygaszenie zezwolenia na przetwarzanie odpadów z mocy samego prawa.

Dla oceny stanu faktycznego istotna jest również treść wyroku WSA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2023 r. oddalająca skargę na decyzję Ministra Klimatu i Środowiska z 22.11.2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5 w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia posiadanego przez NEWKOM.”

Należy zwrócić również uwagę, że wyjaśnienia Konsorcjum, które wskazują na rezerwowy charakter instalacji Newkom Eco są sprzeczne z treścią złożonej przez konsorcjum oferty i sposób nieuprawniony zmieniają jej treść po upływie terminu składania ofert. Działanie takie w związku z solidarną odpowiedzialności członków konsorcjum za realizację zamówienia są również niezgodne z wymogami prawa.

Mając powyższe na uwadze Zamawiający odrzuca ofertę złożoną przez konsorcjum firm: KOMPOSTECH Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Sączu adres siedziby: ul. Wiklinowa 4A, 33-300 Nowy Sącz, – Lider Konsorcjum, NEWKOM EKO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w 37-530 Sieniawa, Leżachów – Partner Konsorcjum, jak złożoną przez wykonawcę, który nie spełnia warunków udziału w postępowaniu wynikającego z Ogłoszenia o zamówieniu i SWZ. tj. nieposiadającego aktualnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów, z wyszczególnieniem odpadu o kodzie 19 08 05, udzielone w formie decyzji przez właściwy organ, zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach lub pozwolenie zintegrowane wydane na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1) oraz art. 201 ust. 1 Prawo Ochrony Środowiska wraz ze wszystkimi zmianami przedstawionej decyzji. (str. 12 SWZ, pkt. VII WARUNKI UDZIAŁU W POSTĘPOWANIU).

Jednocześnie Zamawiający działając na podstawie art. 253 ust. 1 ustawy PZP zawiadamia, że w powyższym postępowaniu wybrano ofertę złożoną przez I. Sp. z o.o., Gorzesław 76 lok.2 ,56-420 Bierutów na kwotę (wyłącznie dla celów porównania i oceny ofert) netto: 249,00 zł/1Mg, cena brutto: 268,92 zł/1Mg. Oferta spełnia wszystkie warunki wymagane przez zamawiającego określone w SWZ określone w SWZ i uzyskała największą liczbę punktów na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w rozdziale XV. Jednocześnie Zamawiający informuje w związku z treścią rozdziału XV ust. 3 SWZ,

aukcja elektroniczna nie zostanie przeprowadzona, a oferta najkorzystniejsza została wybrana spośród ofert, złożonych w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu, ponieważ nie zostały złożone co najmniej dwie oferty niepodlegające odrzuceniu.

Na podstawie postanowień rozdziału III ust. 25 specyfikacji warunków zamówienia umowa zostanie zawarta na kwotę netto: na kwotę netto: 1 500 000,00 zł netto powiększoną o należny podatek VAT

Dowody odwołującego do pisma z 2 września 2025 r.:

Wniosek I. z 5 sierpnia 2013 r. o wydanie decyzji na odzysk odpadów

5.Odpady nie będą magazynowane.

6.Opis procesu odzysku:

Komunalne osady ściekowe będą dowożone z oczyszczalni ścieków komunalnych na teren działki w metalowych kontenerach. Proces odzysku będzie polegał na kompostowaniu wymieszanych osadów ściekowych ze słomą zebraną z pól gospodarstwa i wapnem tlenkowym. K.T.M Sp z.o.o zabezpieczyła na cel kompostowni słomę w ilości 1000 ton ze żniw 2013r. Proces w części technologicznej polega na dowiezieniu osadów w kontenerze, przeładunku osadów za pomocą ładowarki teleskopowej z kontenera do mieszalnika typu DE LAVAL. Do rniemalnika będzie dodawana stoma w proporcji

wapno tlenkowe 60 % CaO również 10%. Mieszalnik napędzany za pomocą wałka przekładnika mocy z ciągnika rolniczego będzie mieszał odpad ze słomą aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Za pomocą przenośnika taśmowego nastąpi przeładunek mieszanki słomy, wapna i osadów do prasy hydraulicznej] typu AG BAG. Prasa za pomocą ściany hydraulicznej upycha mieszankę w długim tunelu foliowym

PROTOKÓŁ KONTROLI NR WIOS-KATOW 87/2023

Do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach wpłynęły wnioski Marszałka Województwa Śląskiego w sprawie przeprowadzenia, na podstawie art. 41a ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2022r. poz. 699 ze zm.), kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Kontrola dotyczy wniosku o wydanie spółce I. Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzesławiu 76/2, gmina Bierutów zezwolenia na przetwarzanie odpadów na terenie w gminie Toszek, obręb Paczynka na działkach o numerach ewidencyjnych 793/22 i 794/17, złożony przez I. Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzesławiu 76/2, gmina Bierutów (NIP: 9112002517, REGON: 021716363), która wystąpiła z wnioskiem z 18.02.2020 r. o zmianę zezwolenia na przetwarzanie i wnioskiem z maja 2022 r. o udzielenie zezwolenia na p:zetwarzanie odpadów do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego. Wnioski obejmują wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów polegające na: odzysku odpadów innych niż niebezpieczne w instalacji zlokalizowanej na nieruchomości, nr działek ewidencyjnych 793122 i 794/17 w Bninie Toszek, obręb Paczynka

Proces technologiczny przetwarzania odpadów polega na tym, że po przywiezieniu na miejsce procesu przetwarzania

odpady w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio z kontenera będą przeładowywane do mieszalnika typu „da level”. Osady będą mieszane ze słomą oraz wapnem tlenkowym 60 % CaO w następujących proporcjach: ustabilizowane komunalne osady ściekowe 80%, słoma 10 %, wapno tlenkowe 10 %. Mieszalnik na podwoziu kołowym będzie napędzany przez wałek przekładnika mocy z ciągnika rolniczego. Mieszalnik będzie mieszał wszystkie komponenty do jednolitej konsystencji. Gotowa mieszanka będzie za pomocą przenośnika taśmowego transportowana do prasy hydraulicznej typu AG BAG. Prasa za pomocą ściany hydraulicznej będzie upychać mieszankę w foliowy tunel o długości 60 m, szerokości 2,5m i wysokości 2m. Przez środek tunelu przeciągnięte będą nry perforowane, które będą napowietrzać mieszankę przez 3 godziny dziennie za pomocą wentylatora napędzanego przez wałek przekładnika mocy z ciągnika rolniczego. W tunelu jednorazowo kompostowane będzie do 250 Mg mieszanki.

2.Naruszenia

Nie stwierdzono naruszeń

3.Popelnione wykroczenia i zastosowane sankcje

Nie dotyczy

Dowody odwołującego złożone na rozprawie:

Postanowienie Marszałka Województwa Podkarpackiego z 28 stycznia 2025 r. znak OS-III.7244.12.2024.AH zawieszające postępowanie w sprawie wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji kompostowni odpadów biodegradowalnych w Leżachowie, z której wynika, że 15 maja 2024 r. NEWKOM EKO przedłożył wniosek o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji kompostowni odpadów biodegradowalnych w Leżachowie. Zawieszenie nastąpiło na wniosek pełnomocnika spółki z uwagi na konieczność dokonania zmian w sposobie użytkowania bioreaktorów przed czynnościami kontrolnymi.

Protokół kontroli nr DEL-PRZEMY 11/2025 z 5 lutego 2025 podstawa do przeprowadzenia kontroli art. 9 z 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska cel kontroli – kontrola przestrzegania przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 o odpadach w zakresie realizacji obowiązków podmiotów gospodarujących odpadami (wytwórców¹), zbierających, przetwarzających, transportujących, pośredników w obrocie odpadami i sprzedawców odpadów). Kontrola została przeprowadzona na wniosek Marszałka Województwa Podkarpackiego o przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 41a ust. 1 i 2 ustawy o odpadach w związku z prowadzonym na wniosek NEWKOM EKO postępowaniem w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie w Leżachowie instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych o zdolności przyjmowania 137 Mg odpadów na dobę (50 000 Mg/rok). Ustalenia kontroli:

Obecnie instalacja działa w oparciu o decyzję Starosty Przeworskiego z 21 listopada 2014 r. znak OŚ.6233.11.2014 ze zmianami udzielającej NEWKOM EKO zezwolenia na przetwarzanie określającej wydajność na 25 000 Mg/ rok.

Termin obowiązywania decyzji ustalono do 15.08.2024 r.

Zgodnie z art. 226 a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w okresie do 31 grudnia 2025 r. zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów nie wygasa ze względu na upływ czasu na jaki zostało wydane, jeżeli posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem tego czasu złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

15 maja 2024 r. spółka złożyła do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosek o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów w instalacji kompostowni odpadów biodegradowalnych oraz osadów ściekowych o zdolności przetwarzania 68 Mg odpadów na dobę (25 000 mg/rok) w Leżachowie. Postanowieniem z 28 stycznia 2025 r. Marszałek Województwa Podkarpackiego zwiesił przedmiotowe postępowanie.

Przedmiotem wniosku analizowanego podczas obecnej kontroli jest określenie warunków pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie Instalacji Kompostowni Odpadów Biodegradowalnych w związku z planowanym zwiększeniem jej mocy przetwórczych z 25 000 Mg do 50 000 Mg.

Wyrok z 8 marca 2023 r. w sprawie sygn. akt II SA/Rz 1191/22 Wojewódzki Sąd Administracyjny w sprawie skargi NEWKOM EKO na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie w przedmiocie zmiany z urzędu wpisu w rejestrze przedsiębiorców gospodarujących odpadami uchylił zaskarżoną decyzję oraz decyzję Marszałka Województwa Podkarpackiego z 12 kwietnia 2022 r. nr OS.III.7245.100.150.2022.NB

4 marca 2020 r. NEWKOM EKO zwróciła się do Marszałka o zmianę zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Postanowieniem z 24 marca 2020 r. Marszałek odmówił wszczęcia postępowania podnosząc, że eksploatacja instalacji będącej przedmiotem wniosku wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, a nie zezwolenia na przetwarzanie odpadów. 13 lipca 2020 r. Minister Klimatu utrzymał w mocy postanowienie Marszałka. 19 stycznia 2021 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie IV SA/Wa 1771/20 oddalił skargę spółki na postanowienie Ministra Klimatu. Spółka wniosła skargę kasacyjną zarejestrowaną w Naczelnym Sądzie Administracyjnym pod sygn. III OSK 6035/21. Marszałek podał, że zaistniała sytuacja określona art. 14 ust 4 ustawy z 20 lipca 2018 r. nowelizującej ustawę o

odpadach. W terminie do dnia 5 marca 2020 r. spółka nie złożyła wniosku o uzyskanie pozwolenia zintegrowanego, co oznacza że posiadane dotychczas pozwolenie na przetwarzanie odpadów wygasło z mocy samego prawa z dniem 6 marca 2020 r. Od tego dnia skarżąca nie może prowadzić działalności w zakresie przetwarzania odpadów. Jednocześnie w ocenie Marszałka brak było podstaw do wydania decyzji w przedmiocie potwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia na przetwarzanie odpadów, bowiem tego rodzaju obowiązek organów administracji nie wynika z przepisów prawa. Obowiązkiem organu I instancji stosownie do art. 64 ust. 1 pkt 2 u. o. było natomiast wydanie decyzji w przedmiocie zmiany z urzędu wpisu w rejestrze podmiotów gospodarujących odpadami. Decyzję tę utrzymało Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Rzeszowie. Spółka wniosła skargę. WSA uznało skargę za zasadną, w uzasadnieniu (w brzmieniu nadanym postanowieniem WSA w Rzeszowie z 17 maja 2023 r. wydanym pod sygn. II SA/Rz 1191/22 prostującym omawiany wyrok) wskazało, że „Zatem w obrębie tak krótkiego czasu dla procedowania przez Marszałka Województwa Podkarpackiego o wygaśnięciu zezwolenia dla Spółki przyznanego decyzją Starosty Przeworskiego, umknęło Marszałkowi, że określa dwie różne daty dla wygaśnięcia tej decyzji, które dzieli okres 7 lat”, „Skoro od 2017 r. Marszałek prowadzi postępowanie o wydanie pozwolenia zintegrowanego, to wniosek spółki o zmianę zezwolenia udzielonego decyzją Starosty Przeworskiego w trybie art. 14 ustawy nowelizującej, która weszła w życie z dniem 5 września 2018 r. winien być rozpoznany w jednym postępowaniu tożsamym podmiotowo i przedmiotowo. Prawdopodobnie też stosując przepisy o właściwości organów zawarte w art. 41 ust. 6a i 6 b Starosta przekazał wniosek Spółki do Marszałka. Wniosek ten nie mógł być jednak procedowany, gdyż Marszałek prowadził równoległe postępowanie o wygaśnięcie zezwolenia udzielonego decyzją Starosty Przeworskiego oraz postępowanie z wniosku Spółki o udzielenie pozwolenia zintegrowanego. Sąd stwierdza że tryb z art. 14 ustawy nowelizującej nie mógł być zastosowany w stanie prawnym i faktycznym do Spółki. W dacie orzekania przez Sąd w niniejszej sprawie weszła w życie kolejna nowelizacja ustawy o odpadach wprowadzona ustawą z dnia 22 lipca 2022 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania przestępczości środowiskowej (...). W art. 8 tej ustawy nadano nowe brzmienie art. 64 uo, gdyż uchylono ust. 1 pkt 2 oraz dodano ust. 3 o następującej treści „W przypadku wygaśnięcia, cofnięcia, uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji związanych z gospodarką odpadami marszałek województwa dokonuje z urzędu bez konieczności wydawania odrębnej decyzji, wykreślenia podmiotu z rejestru. Podstawę wykreślenia stanowią ostateczne decyzje wydawane przez marszałka województwa oraz ostateczne decyzje organów właściwych przekazane marszałkowi województwa zgodnie z art.80 ust. 4 a także prawomocne orzeczenia sądów administracyjnych”

Wyrok WSA w Bydgoszczy z 1 lutego 2022 r. sygn. II SA/Bd 1083/21 – KIO potraktowała jako wsparcie poglądu odwołującego, co do tego, że w razie wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami, w szczególności z przyczyn wymienionych w art. 14 ust. 4 ustawy nowelizującej, organ, który wydał decyzję, stwierdza wygaśnięcie zezwolenia/pozwolenia w zakresie, w którym określa noo wymagania dotyczące zbierania lub przetwarzania odpadów w drodze decyzji na podstawie art. 162 par. 1 pkt 1 i par 3 kpa. Dopiero tego typu orzeczenie na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 może stanowić podstawę do dokonania przez marszałka województwa z urzędu w drodze decyzji wykreślenia podmiotu z rejestru podmiotów.

Postanowienie z 12 maja 2025 r. Marszałka Województwa Podkarpackiego znak OS-III.7013.34.2025.AH odmawiające wydania zaświadczenia o ważności i ostateczności decyzji Starosty Przeworskiego z 21 listopada 2014 r. znak OŚ.6233.11.2014 ze zm., którą udzielono NEWKOM EKO zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz terminu jej obowiązywania. W uzasadnieniu zawarte jest zdanie: „Nie ma w tym przypadku znaczenia wydanie przez WSA w Warszawie postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji Ministra Klimatu i Środowiska.

Postanowienie WSA w Warszawie z 21 lutego 2023 r. sygn. akt IV SA/Wa 159/23 wstrzymujące wykonanie decyzji Ministra Klimatu i Środowiska w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji. Z uzasadnienia: „Uniemożliwienie prowadzenia działalności przez spółkę w zakresie przetwarzania odpadów może więc prowadzić do wystąpienia okoliczności podanych przez skarżącą we wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji.

Decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie z 4 lipca 2025 r. znak SKO.4170/88/2024 uchylająca decyzję Marszałka Województwa Podkarpackiego w przedmiocie wymierzenia podmiotowi korzystającemu ze środowiska NEWKOM EKO opłaty podwyższonej za magazynowanie odpadów bez wymaganej decyzji określającej sposób i miejsce magazynowania. Z uzasadnienia decyzji: „Jak wspomniano wcześniej, zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ma sytuacja proceduralna przez wgląd na postanowienie WSA w Warszawie w wydane sprawie o sygn akt IV SA/Wa 159/23 dnia 21 lutego 2023 r., które wstrzymuje wykonanie ostatecznej decyzji wygaszającej posiadane przez skarżącą spółkę zezwolenia na przetwarzanie odpadów w oparciu o decyzję Starosty przeworskiego z dnia 21 listopada 2014 r. znak OŚ.6233.11.2014 z późniejszymi zmianami. Pominięcie oceny rzezonego postanowienia, skutkowałoby deprecjacją istoty kontroli sadowej i jej skuteczności. Faktycznie to w postępowaniu sadowym i działalności sadowej, realizowanej jest sfera materialno-prawna kształtowana przepisami powszechnie obowiązującymi. (...) Zbędne w konsekwencji są dywagacje o deklaratoryjnej istocie decyzji w wydanej sprawie, gdyż bez względu na jej charakter, wiążący dla wszystkich jest stan prawny powstały po wydaniu postanowienia o

wstrzymaniu wykonania decyzji. Wobec skutecznego na dzień 31 grudnia 2023 r. postanowienia WSA w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV SA/Wa 159/23 z 21 lutego 2023 r. wstrzymującego wykonanie decyzji Ministra Klimatu i Środowiska z 22 listopada 2022 r. znak DIŚ-III.411.122.2022.AT.5, strona funkcjonował faktycznie na zasadach określonych w decyzji Starosty Przeworskiego z 21 listopada 2014 r. znak OŚ.6233.11.2014 z późniejszymi zmianami – zatem postępowanie prowadzone w sprawie było bezprzedmiotowe.

Decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z 29 listopada 2023 r. znak DPWI.7060.24.2023.PS wyrażająca zgodę na podjęcie użytkowania instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów (kompostowni) eksploatowanej przez NEWKOM EKO wstrzymanej decyzją Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z 3 kwietnia 2018 r. znak DPWI.7060.2.2018.PS, w której określono termin zobowiązania, w okresie – 4 miesiące od daty, w której decyzja stanie się ostateczna. Z uzasadnienia „Zmiana sposobu użytkowania 5 bioreaktorów (maksymalna pojemność 1 bioreaktora wynosi około 500 Mg) spowodowała, że mieniła się maksymalna moc przerobowa instalacji, która obecnie wynosi 25 000 Mg/rok tj. o zdolności przetwarzania odpadów w ilości poniżej 75 Mg/dobę.

Dowody: KIO dopuściła i przeprowadziła dowody z dokumentacji postępowania oraz dowody zawnioskowane i przeprowadzone przez strony.

Rozważania Krajowej Izby Odwoławczej:

Krajowa Izba Odwoławcza (KIO) uznała, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie z następujących przyczyn.

Zarzuty dotyczące wyboru oferty I. i zaniechania jej odrzucenia z powodu niezgodności z warunkami zamówienia.

Pomiędzy stronami bezsporne było to, że:

1. zamawiający wymagał przyjęcia, ewentualnego zmagazynowania i przetworzenia maksymalnie 4 transportów po 20 Mg dziennie
2. I. posiada pozwolenie sektorowe określające dopuszczalną roczną zdolność do przetwarzania odpadów na poziomie 25 000 Mg,
3. w treści tej decyzji nie określono dobowej maksymalnej zdolności do przetwarzania odpadów.

Sporne było natomiast to, czy należy dokonać takiego przeliczenia, jakiego dokonuje w odwołaniu odwołujący i uznać, że maksymalną dobową zdolność do przetwarzania odpadów I. posiada wyłącznie na poziomie 68,49 Mg. Zamawiający podnosił, że przyjęcie odpadów nie jest tożsame z przetworzeniem odpadów, jak również podnosił, że skoro nie określono dobowej zdolności przetwarzania odpadów w decyzji, to należy ocenić tę zdolność według średniorocznej dobowej zdolności, co miałyby oznaczać, że I. może przyjmować i przetwarzać większe niż 68,49 Mg na dobę nawet w ilości 140 Mg (jak w przypadku zamówienia dotyczącego Płaszowa), jednak z tym skutkiem, że rocznie nie może przekroczyć określonego w decyzji limitu 25 000 Mg. Odwołujący natomiast uważał, że takie myślenie zamawiającego jest nielogiczne, bo prowadziłoby do obejścia przepisów o konieczności uzyskiwania pozwolenia zintegrowanego, a którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 201 ustawy o ochronie środowiska. W ocenie KIO pogląd odwołującego jest prawidłowy.

Zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy o odpadach organem właściwym jest:

1) marszałek województwa:

- a) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- b) dla odpadów innych niż niebezpieczne poddawanych odzyskowi w procesie odzysku polegającym na wypełnianiu terenów niekorzystnie przekształconych, jeżeli ilość umieszczanych w wyrobisku lub zapadlisku odpadów jest nie mniejsza niż 10 Mg na dobę lub całkowita pojemność wyrobiska lub zapadliska jest nie mniejsza niż 25 000 Mg,
- c) dla instalacji komunalnych,
- d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg;

2) starosta - w pozostałych przypadkach.

Z kolei zgodnie z art. 201 ust. 1 ustawy o ochronie środowiska pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych.

Słuszne jest zatem rozróżnienie czynione przez odwołującego w odwołaniu na decyzje sektorowe wydawane przez starostę, gdy instalacja nie oddziałuje znacząco na środowisko i pozwolenia zintegrowane, gdy do takiego znaczącego oddziaływania dochodzi.

Na pytanie kiedy instalacja znacząco oddziałuje na środowisko odpowiada rozporządzenie wydawane na podstawie ust. 2

art. 201 ustawy o ochronie środowiska.

W myśl ust. 2 art. 201 Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Zgodnie z pkt. 5 pkt. 3 lit. b) Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości z dnia 27 sierpnia 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1169) Instalacje w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczania ścieków komunalnych: do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania⁵ ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem następujących działań:

- obróbki biologicznej. Cytowany fragment rozporządzenia zawiera indeks nr 5), z którego wynika, że zdolność przetwarzania to największa ilość określonego odpadu lub odpadów, która może być przetworzona w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji.

Ten indeks jest zatem kluczowy dla rozstrzygnięcia, czy zdolność przetwarzania może być rozumiana tak jak chciał tego zamawiający jako średnioroczna dobowo zdolność przetwarzania. W ocenie KIO z analizy brzmienia indeksu nr 5 nie da się przyjąć, że jest to wartość średnioroczna, przeciwnie ustawodawca posłużył się tu pojęciem maksymalnej (największej) zdolności w jednostce czasu. Ta maksymalna zdolność to 75 Mg, a jednostka czasu to doba zgodnie z pkt. 5 pkt 3 lit. b rozporządzenia. Nie ma w tej definicji zdolności pojęcia pozwalającego na uśrednianie wartości, ani nie odwołuje się ono do jednostki czasu jaką jest rok. Tym samym rację należy przyznać odwołującemu, co do tego, że I. skoro ma maksymalną roczną zdolność przetwarzania, to przy podzieleniu tej maksymalnej rocznej zdolności przez ilość dni w roku 365 należy dojść do ustalenia, że maksymalna dobowo zdolność przetwarzania odpadów przez I., zgodnie z posiadaną decyzją sektorową, to 68,49 Mg. Przyjęcie poglądu przeciwnego prowadziłoby do uznania, że przepis art. 201 ust. 1 ustawy jest martwy lub zbędny, bo instalacje przetwarzające maksymalnie dobowo wielkości powyżej 75 Mg mogłyby wykonywać przetwarzanie przez mniejszą ilość dni w roku, tak, aby nie przekroczyć limitu 27 375 Mg rocznie ($75\text{Mg} \times 365$) i wówczas nie byłyby instalacjami znacząco oddziałyującymi na środowisko. W ocenie KIO takie rozumowanie jest nielogiczne i przeczy idei ochrony środowiska naturalnego. Prowadziłoby to w ocenie KIO do obejścia powszechnie obowiązującego prawa w zakresie obowiązku uzyskiwania pozwoleń zintegrowanych. W konsekwencji jedynym logicznym wnioskiem, jaki wynika z pozwolenia sektorowego I. jest to, że skoro przewiduje ona maksymalny limit roczny 25 000 Mg, to wynika z niej również maksymalna dobowo zdolność na poziomie 68,49 Mg. To z kolei oznacza, że przedstawiona przez I. decyzja sektorowa nie potwierdza spełniania wymagania zamawiającego przyjęcia do przetworzenia 4 x 20 Mg dziennie. Rację zatem ma odwołujący, że oferta I. nie potwierdza spełniania warunków zamówienia.

Co do możliwości wykonania przez I. zamówienia zgodnie z warunkami zamówienia wskazującymi na to, że osady będą dostarczane wykonawcom :

- ciągnikiem siodłowym z naczepą samowładawczą oraz

- samochodem ciężarowym typu hakuwiec z kontenerami, to odwołujący wskazał na wymaganie zawarte w decyzji I. wskazujące, że proces technologiczny przetwarzania odpadów polega na przeładunku odpadów w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio z kontenera do mieszalnika.

Niewątpliwie w decyzji posłużono się dwoma istotnymi dla rozstrzygnięcia sformułowaniami :

„ przeładunku odpadów bezpośrednio” i ”przeładunku odpadów z kontenera”

Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego PWN kontener to pojemnik o znormalizowanych wymiarach, używany do przechowywania i transportu towarów

Zaś zgodnie z Encyklopedią PWN kontener [ang.], kontener ładunkowy, urządzenie transportowe wielokrotnego użytku, metalowy, mocny, prostopadłościenny pojemnik o pojemności ponad 1 m³, przystosowany do przewozu ładunków jednym lub kilkoma rodzajami transportu przy mechanizacji przeładunków; natomiast chwyttnia, kontenerowa rama chwyttnia, ang. spreader, techn. urządzenie stanowiące wyposażenie dźwignicy (np. żurawia), przeznaczone do chwytania kontenerów.

Z tych definicji wynika, że kontener jest to pojemnik, który można przenosić w sposób mechaniczny z pojazdu transportującego. Zgodnie z Encyklopedią PWN naczepa, to bezsilnikowy pojazd drogowy, którego przednia część, niemająca kół jezdnych, spoczywa na ciągniku siodłowym. Zatem naczepa to pojazd. Odwołujący poza zdjęciem przykładowego ciągnika siodłowego z naczepą nie wykazał, że na naczepie nie może być posadowiony kontener. Wedle wiedzy powszechnie dostępnej występują naczepy podkontenerowe.

Jest to ustalenie istotne w kontekście decyzji sektorowej I.

Decyzja I. nie przewiduje użycia przeładunku innych pojemników niż kontenery i stawia wymóg bezpośredniości przeładunku z kontenera do mieszalnika, zatem proponowany przez zamawiającego sposób przeładunku koparką, czy ręcznie nie spełniałby, w ocenie KIO, wymogu bezpośredniości przeładunku. Jednak jeśli przeładunek z ciągnika siodłowego z naczepą następowałby z kontenera znajdującego się na tej naczepie samowładawczej, to w ocenie KIO

warunek decyzji sektorowej, aby przeładunek odpadów odbywał się bezpośrednio z kontenera do mieszalnika byłby spełniony. To oznacza, że nie można uznać racji odwołującego, co do tego, że decyzja sektorowa I. wyklucza możliwość przeładunku odpadów z ciągnika siodłowego z przyczepą samowładowczą. Z tego względu w ocenie KIO zarzut w tej części się nie potwierdził.

Przechodząc do analizy zasadności zarzutu niezgodnego z ustawą odrzucenia oferty odwołującego, KIO uznała, że postawiony zarzut jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności KIO stwierdza, że nie jest organem właściwym do oceny legalności prowadzenia działalności gospodarczej. Kognicja KIO ogranicza się do rozstrzygnięcia czy zamawiający swoim działaniem lub zaniechaniem dopuścił się naruszenia przepisów ustawy. Z tego względu orzeczenie KIO w tej sprawie nie przesądza o tym czy i na jakiej podstawie odwołujący może prowadzić działalność gospodarczą na rynku odpadowym. KIO nie dysponuje w tym zakresie żadnym władztwem, co więcej KIO nie może wkraczać w kompetencje innych organów administracyjnych. KIO zatem odnosząc się do zgromadzonego materiału dowodowego wypowie się jedynie co do tego, czy zamawiający dokonał zgodnie z ustawą odrzucenia oferty odwołującego z powodu nie spełniania warunku posiadania uprawnień do prowadzenia określonej działalności gospodarczej. KIO także podkreśla, że nie dysponuje kompletem dokumentów odnoszących się do podstaw prowadzenia działalności gospodarczej odwołującego, takim kompletem nie dysponował także zamawiający w toku postępowania o udzielenie zamówienia. Nawet przedstawione na rozprawie dowody złożone przez odwołującego nie stanowiły kompletu dokumentów, choć materiał przedstawiony przez odwołującego tak w toku postępowania odwoławczego jak i postępowania odwoławczego był obszerny i wykraczał poza żądane przez zamawiającego zarówno przedmiotowe jak i podmiotowe środki dowodowe.

Z tego zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że nie funkcjonuje w obrocie prawnym decyzja stwierdzająca wygaśnięcie zezwolenia sektorowego NEWKOM EKO podlegająca wykonaniu. Wykonanie bowiem tej decyzji zostało wstrzymane przez WSA, zgodnie z postanowieniem przedłożonym przez odwołującego. To oznacza, że nie można uznać, że pozwolenie sektorowe odwołującego wygasło z mocy decyzji. Teraz trzeba rozważyć, czy pozwolenie wygasło z mocy samego prawa z dniem 6 marca 2020 r. Bezsownie odwołujący złożył wniosek o zmianę pozwolenia przed 5 marca 2020 i prawomocnie i ostatecznie otrzymał odmowę rozpoznania tego wniosku. W ocenie KIO nie przesądza to jednak o tym, że faktycznie pozwolenie sektorowe z mocy samego prawa wygasło 6 marca 2025 r. Dostrzec należy, że organy badające ważność pozwolenia sektorowego nie są w tym zakresie zgodne, a sam zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wskazuje trzy daty możliwego wygaśnięcia pozwolenia:

14 grudnia 2015 r. zgodnie z decyzją Ministra Klimatu i Środowiska, który w wyniku prowadzonego postępowania wydał 22 listopada 2022 r. nr DIŚ-III.411.122.2022.AT.5, stwierdził, że wygaśnięcie Zezwolenia sektorowego Newkom nastąpiło z dniem 14 grudnia 2015, bo w dniu 14 grudnia 2015 r. na terenie instalacji oddanych było bowiem do użytkowania 10 bioreaktorów o wymiarach 30.0mx6.0mx4,5 m i mocy instalacji 50 000 Mg/rok, a to spowodowało, że od tego instalacja wymagała uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Zatem Minister Klimatu uznał pozwolenie sektorowe wygasło znacznie wcześniej niż 6 marca 2020r.

6 marca 2020 r. – według oceny sytuacji dokonanej przez zamawiającego, pomijającej jednak informacje, że odwołujący już 2017 r. wystąpił o uzyskanie pozwolenia zintegrowanego,

16 sierpnia 2024r. – czyli upływ terminu ważności decyzji sektorowej, bowiem decyzja zakreślała w swej treści termin ważności do 15 sierpnia 2024 r.

W ocenie KIO sytuacja prawna odwołującego nie została przez zamawiającego dostatecznie zbadana, w taki sposób, aby mógł on jednoznacznie stwierdzić, że NEWKOM EKO nie posiada uprawnień do prowadzenia działalności gospodarczej. Zamawiający nawet nie ustalił, kiedy miałyby dojść do utraty tych uprawnień, skoro mogło to nastąpić w trzech różnych terminach. Zamawiający nie odniósł się do tego jaki wpływ na ważność decyzji sektorowej ma fakt, że odwołujący co najmniej dwukrotnie w 2017 (KIO nie zna konkretnej daty złożenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, bo opiera się w tym zakresie wyłącznie na informacji wynikającej z uzasadnień decyzji administracyjnych i rozstrzygnięć sądowych) i następnie 15 maja 2024 r. wystąpił o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Wniosek z 2017 r. był przeszkodą do uwzględnienia wniosku NEWKOM w trybie art. 14 ust. 4 ustawy nowelizującej z 2018 r. Wprost wynika to z dokumentów wskazanych przez zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie. Odmowa rozpoznania wniosku w trybie art. 14 była uzasadniona tym, że jest procedowany wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego, a nie może być tak, aby dla tej samej instalacji funkcjonowały dwie decyzje decyzja sektorowa i pozwolenie zintegrowane. Nie sposób na podstawie dowodów złożonych w sprawie ustalić jaki był los tego wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, natomiast WSA wypowiedział się, że rozpoznanie tego wniosku i wniosku w trybie 14 ustawy nowelizującej powinno odbyć się w jednym postępowaniu przedmiotowo i podmiotowo. Taka sytuacja do chwili obecnej nie miała miejsca. Dodatkowo odwołujący skorzystał z art. 226 a ustawy o odpadach i złożył kolejny wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego na co najmniej 3 miesiące przed końcem ważności pozwolenia sektorowego, co przerywało bieg terminu ważności pozwolenia sektorowego do czasu rozpoznania wniosku o wydanie

pozwolenia zintegrowanego. Jak wynika z informacji przedstawionych przez odwołującego na rozprawie, postępowanie w sprawie wydanie pozwolenia zintegrowanego się nie zakończyło na dzień wyrokowania w tej sprawie. Tym samym zgromadzony tak w postępowaniu o udzielenie zamówienia jak i w postępowaniu odwoławczym materiał nie umożliwił ustalenia w sposób niebudzący wątpliwości, że NEWKOM EKO nie posiada uprawnień do prowadzenia działalności gospodarczej. W konsekwencji wykluczenie odwołującego z postępowania i odrzucenie jego oferty było przedwczesne, a zamawiający nie ustalił wpływu złożenia wniosków o wydanie pozwolenia zintegrowanego przez NEWKOM EKO na możliwość prowadzenia przez niego działalności w oparciu o posiadane pozwolenie sektorowe.

Przechodząc do kwestii dopuszczalności wezwań kierowanych przez zamawiającego do odwołującego i charakteru dokumentów, których złożenia oczekiwał zamawiający od odwołującego, to KIO stoi na stanowisku, że zamawiający ma prawo ustalać status prawny wykonawcy jak i badać ważność jego oferty. KIO zgadza się z odwołującym, że zamawiający zakreślił dwa rodzaje dokumentów uznanych przez zamawiającego za przedmiotowe środki dowodowe, jednak ustawodawca przewidział dla zamawiającego szeroki wachlarz możliwości badania oferty przez art. 107 ust. 3 – uzupełnienie przedmiotowych środków dowodowych, o ile zamawiający to przewidzi w SWZ, art. 107 ust. 4 ustawy – wyjaśnienie przedmiotowych środków dowodowych, z ramach którego w ocenie KIO zamawiający może nie tylko wzywać do wyjaśnień, ale także oczekiwać dowodów na poprawność i prawdziwość składanych wyjaśnień, czy też art. 223 ust. 1 ustawy zamawiający może badać treść oferty, oczywiście w sposób nie prowadzący do zmiany tej treści. W ramach tej procedury wyjaśnień może także poza wyjaśnieniami oczekiwać poparcia wyjaśnień dowodami. Wreszcie nawet błędne zakwalifikowanie określonych dokumentów do przedmiotowych lub podmiotowych środków dowodowych nie stanowi o wadzie postępowania, ale jedynie o błędzie zamawiającego, który może być naprawiony w drodze procedury odwoławczej. Należy też dostrzec, że odwołujący nie kwestionował określenia przedmiotowych i podmiotowych środków dowodowych przed upływem terminu składania ofert, zatem po upływie tego terminu treść SWZ była dla niego wiążąca. W ocenie KIO nawet jeśli zamawiający powinien był zakwalifikować przedmiotowe środki dowodowe do podmiotowych środków dowodowych, to nadal żądane przez zamawiającego dokumenty nie były tymi dokumentami, które określała SWZ i mogły być wyłączenie elementem procedury wyjaśnień środków dowodowych, a nie elementem procedury uzupełniania środków dowodowych. W ocenie KIO zamawiający nie mogąc jednoznacznie ustalić, czy i w jakiej dacie pozwolenie sektorowe NEWKOM EKO wygasło powinien był podjąć czynności wyjaśniające te okoliczności nie tylko z organami administracyjnymi, ale przede wszystkim z samym odwołującym. Zamawiający nie umożliwił odwołującemu odniesienia się do informacji pozyskanych od organów administracyjnych i przedstawienia własnego stanowiska. W tym celu zamawiający mógł wykorzystać ponownie procedurę z art. 107 ust. 4 ustawy czy też zastosować art. 223 ust. 1 ustawy. Nadto nie można tracić z pola widzenia faktu, że odwołującym są wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, a sam zamawiający przyznał, że Kompostech ma uprawnienia do prowadzenia działalności w zakresie pozwalającym na wykonanie przedmiotu zamówienia samodzielnie. Zamawiający wskazywał jedynie na obawę o to, czy Kompostech nie ma już zajętych mocy przerobowych w takim zakresie, który uniemożliwiłby mu samodzielne wykonanie zamówienia. Zamawiający jednak nie poczynił w tym zakresie jakichkolwiek ustaleń. Ustalenia takie powinien był uczynić, bo choć faktycznie w pkt. 4 formularza ofertowego wskazano instalację Kompostech i instalację NEWKOM EKO, to jednak zamawiający w toku postępowania o udzielenie zamówienia otrzymał także oświadczenie w trybie art. 117 ust. 4 obu wykonawców i tak każdy z nich zobowiązał się do 100% wykonania zagospodarowania, a zatem Kompostech wbrew stanowisku zamawiającego złożył oświadczenie z którego wynikało, że ma zdolność przerobową zarezerwowaną na potrzeby wykonania 100% zamówienia. Skoro tak, to jeden z wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie posiadał wymagane przez zamawiającego uprawnienia i spełniał warunki zamówienia umożliwiające jego wykonanie. Co więcej zamawiający otrzymał od odwołującego umowę konsorcjum, z której wynikało, że instalacja NEWKOM EKO jest instalacją zastępczą, natomiast instalacją wiodącą jest instalacja Kompostech, co do której zamawiający sam oświadczył, że spełniała ona jego wymagania. KIO zwraca na ten aspekt uwagę także z tego względu, że zamawiający nie zawarł w ramach przedmiotowych środków dowodowych zastrzeżenia, że musi je złożyć każdy z wykonawców wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, a w przypadku podmiotowych środków dowodowych dotyczących uprawnień do prowadzenia działalności, to zamawiający opisał je w pkt. 5 rozdziału IX SWZ, a w pkt. 15 tego rozdziału w literze b wprost wskazał, że dokumenty i oświadczenia z pkt. 5 powinny być złożone przez wykonawców wspólnie. To oznacza, że dopuszczał sytuację, w której uprawnienia do prowadzenia działalności gospodarczej będzie posiadał wyłącznie jeden z wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia. Skoro tak, to wątpliwości zamawiającego co do uprawnień posiadanych przez NEWKOM EKO nie mogły być podstawą odrzucenia oferty odwołującego. Z tych wszystkich względów KIO uznała, że zamawiający niezasadnie odrzucił ofertę odwołującego z postępowania i wadliwie zastosował art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy oraz niezasadnie dokonał wyboru oferty i zaniechał jej odrzucenia na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy. W konsekwencji konieczne się stało nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego, powtórzenia czynności badania i oceny ofert z udziałem oferty odwołującego

i dokonania odrzucenia oferty I. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy z uwagi na brak możliwości przyjęcia i przetworzenia odpadów w ilości 4 transporty po 20 Mg dziennie na podstawie posiadanego przez wykonawcę zezwolenia sektorowego.

Zarzut zaniechania odrzucenia oferty I. z powodu nie spełnienia warunku zamówienia przyjęcia i przetworzenia odpadów dostarczonych ciągnikiem siodłowym z naczepą samowyładowczą był jedynie podzarzutem zarzutu głównego zaniechania odrzucenia oferty I.. Skoro potwierdził się zarzut zaniechania odrzucenia z uwagi na niezgodność z warunkiem zamówienia przyjęcia i przetworzenia odpadów 4 transportami o ładowności do 20 Mg dziennie, to należało uznać, że uwzględniony został w całości zarzut zaniechania odrzucenia oferty I.. Z tego względu oraz wobec faktu uwzględniania drugiego zarzutu niezgodnego z ustawą odrzucenia oferty odwołującego KIO uznała, że odwołanie zostało uwzględnione w całości i z tego względu nie dokonywała stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania. Jest to uzasadnione zwłaszcza tym, że odwołujący w całości osiągnął cel postępowania odwoławczego to jest doprowadził odwołaniem do przywrócenia swojej oferty w postępowaniu oraz wyeliminował ofertę konkurenta umożliwiając sobie uzyskanie zamówienia.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy, tj. stosownie do wyniku postępowania, z uwzględnieniem postanowień Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437) na podstawie par. 7 ust. 1 pkt 1 cyt. rozporządzenia obciążając kosztami uiszczzonego wpisu, nadto na podstawie par. 5 ust. 2 w związku z par. 7 ust. 1 pkt. 1 Izba zasądziła od zamawiającego na rzecz odwołującego koszty uiszczzonego wpisu oraz wydatki pełnomocnika w kwocie 3 600zł. zgodnie ze złożoną fakturą, z ograniczeniem do kwoty maksymalnej dopuszczanej przez rozporządzenie.

Przewodnicząca: